

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXII

П'ЯТНИЦЯ, 1 КВІТНЯ 2005 РОКУ

ЧИСЛО 13

VOL. CXII

FRIDAY, APRIL, 2005

No. 13

Революційна хвиля охопила Киргизстан

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – 20 березня після оприлюднення підсумків парламентських виборів у Киргизстані, до яких висунуто звинувачення у фальсифікації, прихильники опозиції розпочали у столиці Бішкеку та інших містах маніфестації та протести. Головною метою протестів була вимога відставки президента країни, уряду та Верховного суду. На виборах абсолютну більшість голосів – до 90 відсотків – одержали проурядові та неутральні депутати, включно з дочкою і сином президента Аскара Акаєва.

Голова ОБСЕ, міністер закордонних справ Словенії Димитрій Рупель, обговорював 30 березня у Бішкеку шляхи врегулювання кризи у Киргизстані.

Президент Киргизстану Аскар Акаєв, який залишив країну під час масових акцій протесту, перебуває у Підмосков'ї. 29 березня, заперечуючи свої попередні заяви, сказав, що готовий відійти від влади, якщо йому дадуть гарантії безпеки.

Новообраний парламент Киргизстану 25 березня затвердив Курманбека Бакієва на посаді прем'єр-міністра. Він також виконує обов'язки президента республіки до виборів, що заплановані на 26 червня. К. Бакієв повідомив, що візьме участь у цих виборах.

Парламент Киргизстану, який був при владі перед проведенням нещодавніх парламентських виборів, 28 березня заявив, що погоджується скласти свої повноваження.

Перехідний керівник Киргизстану Курманбек Бакієв заявив, що депутати ухвалили правильне історичне рішення і воно може привести до розв'язання кризи, в якій опинилися нові органи влади у тій країні.

„Я вітаю народ Киргизстану з революцією, яка сталася 24 березня. Я вважаю, що це вже третя подібна революція, після Грузії та України, на колишньому радянському просторі. І це постає як надзвичайно визначний факт“, – підкреслив К. Бакієв.

Проте згодом сотні демонстрантів зібралися у столиці Киргизстану – місті Бішкеку, висловлюючи свою незгоду щодо легітимізації нового парламенту, обрання якого й стало причиною заворушень у тій країні.

Тим часом чинний міністер закордонних справ Киргизстану Роза Отунбаєва привітала народ Киргизстану з „безкровною революцією“.

Рішенням про легітимність нового парламенту Киргизстану незадоволені деякі колишні опозиційні партії, які активно долучилися до революційних подій в країні минулого тижня. Громадський форум „Комітет 27 березня“ назвав це рішення зрадою революції. Громадський форум вимагає чесних виборів і чесного парламенту. „Народові не потрібна просто зміна декорацій“.

У Бішкеку одночасно відбулися засідання двох парламентів – попереднього скликання і нового. Легітимність старого парламенту підтвердив Верховний суд Киргизстану. Результати виборів до нового парламенту затвердив Центровборчком, незважаючи на масові протести.

Новий парламент вирішив створити комісію з врегулювання ситуації у республіці. Голова

(Закінчення на стор. 3)

До відкриття Українського Музею в Нью-Йорку

Виставка творів О. Архипенка - перша в новому будинку Українського Музею в Нью-Йорку

Марта Бачинська

НЬЮ-ЙОРК. – Нове приміщення Українського Музею в Нью-Йорку буде відкрите 3 квітня 2005 року інаугураційною виставкою „Олександр Архипенко: візія і тяглість“, що складатиметься з 65 скульптур і скульпто-живописів одного з найбільших новаторів і найвпливовіших мистців ХХ століття. Більшість творів походять з колекції Франсіс Архипенко-Грей, вдови мистця. Інші позичені від численних приватних і музейних колекцій – з Бруклінського музею, з Гугенгайм-музею, з Гіршгорн-музею і Саду Скульптур, з Метрополітального музею мистецтв, з Вітні-музею американського мистецтва, з Мистецької галерії при Єльському університеті, з Музею мистецтва при Віскансинському університеті, в Мадісон, і з Українського музею і бібліотеки в Стенфорді, Конектикат.

Олександр Архипенко (1887-1964) народився у Києві, де до 1905 року вивчав мистецтво у Київському художньому інституті. У 1906 році переїхав до Москви, а згодом, у 1908 році, до Парижу. Архипенко здобув славу в мистецькому середовищі Парижу на початку ХХ століття як революційний новатор, працюючи поруч таких художників, як Пабло Пікасо, Анрі Матіс і Константин Бранкузі. У 1921 році О. Архипенко переїхав до Берліну, а в 1923 році виїхав до Сполучених Штатів Америки і поселився в Берсвілі, Нью-Йорк (не-

(Закінчення на стор. 19)

Про творчу спадщину О. Архипенка читайте на стор. 19

О. Архипенко. „Воєк на марші“ (1917 р.)

Російський десант висадився в Криму

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – 23 березня російський десантний корабель „Константин Фільченков“ порушив державний кордон України й у районі міста Феодосія розпочав висадку десанту 382-го окремого батальйону морської піхоти Чорноморської флотії Росії. Морські піхотинці, які базуються на російській території, не мають права без відповідних погоджень висаджувати десант навіть на полігон Чорноморської флотії Росії, який орендує Росія. Таким правом користуються тільки морська піхота Чорноморської флотії Російської Федерації, що базується на українській території.

За словами начальника прес-служби командування Військово-морських сил України Миколи Недогібченка, корабель попереджав про входження в українські територіальні води, однак не надав інформації про пасажирів і вантаж на борту. Він сказав, що близько 2:00 корабель зайшов у територіальні води України і близько 6:00 висадив на військовому полігоні в районі гори Опук на південно-східному узбережжі Криму (за 70 кілометрів від Керчі) батальйон морської піхоти Росії, що базується в місті Темрюк (Росія). 24 березня, о 3:00 год., корабель залишив територіальні води України і вирушив у напрямку Новоросійська. Такі дії, підкреслив Микола Недогібченко, не узгоджуються з вимогами договору про базування Чорноморської флотії Росії на території України, а також з вимогами угоди про використання полігонів на території України. Росіянам було про це повідомлено українською стороною.

До МЗС України 24 березня був запрошений тимчасово повірений у справах Російської Федерації в Україні Євген Пантелєєв для вручення дипломатичної ноти, у якій українська сторона

зажадала роз'яснень з приводу цього інциденту

Прес-секретар Азово-Чорноморського напрямку Державної прикордонної служби Сергій Піддубний повідомив, що з військового корабля висадилося 100 російських десантників (за іншими даними – 142) і 28 одиниць техніки під час навчань, про які українську сторону не поінформували.

Голова Служби безпеки України (СБУ) Олександр Турчинов 24 березня заявив, що перебування Чорноморської флотії Росії на території України суперечить національним інтересам країни. Коментуючи порушення кораблем Росії державного кордону України, глава СБУ відзначив, що „у таких питаннях як територіальна незалежність і суверенітет не можна робити будь-яких реверансів – позиція повинна бути досить жорсткою й адекватною“.

Міністерство закордонних справ України вважає, що такими діями російська сторона „грубо порушила положення двосторонньої Угоди про статус і умови перебування Чорноморської флотії Російської Федерації на території України від 28 травня 1997 року, а також законодавство України про режим державного кордону і порядок допуску підрозділів збройних сил інших держав на територію України“.

Секретар Ради національної безпеки й оборони України Петро Порошенко висловив надію на те, що інцидент у Феодосії з висадкою російського десанту на українській території є помилкою. „Якщо ж це не було помилкою, то це провокація, і винуватці повинні понести покарання“, – сказав Петро Порошенко в п'ятницю, 25 березня.

(Закінчення на стор. 4)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

„Реекспортний“ конфлікт вичерпано

КИЇВ. – Президент України Віктор Ющенко заявив 29 березня, що конфлікт між прем'єр-міністром України Юлією Тимошенко і міністром юстиції України Романом Зваричем, що був спричинений постановою Кабінету Міністрів України про тимчасову заборону реекспорту нафти, вичерпано. Зокрема В.Ющенко зазначив, що 28 березня розмовляв з Ю.Тимошенко і попросив її зустрітись зі Р. Зваричем. „Пізно ввечері Юлія Володимирівна повідомила, що зустріч відбулася, питання врегульовано і конфлікт вичерпано“, – сказав В. Ющенко. За його словами, якщо говорити по суті справи, то вона „вичерпана зміною митних цін“. В.Ющенко також висловив думку, що з самого початку при ухваленні урядом суперечливого рішення про заборону реекспорту нафти була допущена некоректність як з одного, так і з іншого боку. Реекспорт згадується в десятці українських законів і „це законна позиція“. На думку Президента, якщо приймати рішення щодо заборони такої діяльності, то треба змінювати й закони. Водночас, даючи характеристику самому Р. Зваричу, В.Ющенко сказав, „цей юрист не піде на те, щоб на базі приватного інтересу формувати своє ставлення до урядового рішення“.

Як повідомлялося раніше, Кабінет Міністрів України заборонив реекспорт нафти постановою від 16 лютого. 17 лютого прес-служба Міністерства юстиції повідомила, що міністер юстиції Р. Зварич подав у відставку, мотивуючи це рішення втручанням в працю його відомства депутатів, які мають вплив на нафтопереробну сферу, та спробами деяких осіб втягнути членів його сім'ї в корупційні схеми (дружина Р. Зварича Світлана є заступником генерального директора ТОВ „Ойл-транзит“, що займається нафтовим підприємством).

Верховна Рада ухвалила зміни до бюджету

КИЇВ. – Схвалення проєкту змін до бюджету вважають перемогою Юлії Тимошенко. Верховна Рада України 25 березня схвалила проєкт змін до державного бюджету України в цілому. „За“ проголосували 376 народних депутатів, „проти“ не голосував ніхто. Утрималися при голосуванні 39 із 45 депутатів, які входять до фракції „Регіони України“, що зараховує себе до опозиційних. Уряд Ю.Тимошенко, який змінював бюджет, створений ще Кабінетом міністрів Віктора Януковича, заклав у документ значні соціальні виплати; а це, у свою чергу, вимагає скасування низки пільг для підприємств, аби збільшити надходження до бюджету. Згідно з законом, доходи державного бюджету України на 2005 рік встановлено у розмірі 105 млрд. 994 млн. 585.4 тис. грн., зокрема доходи загального фонду держбюджету – 80 млрд. 688 млн. 275 тис. грн., доходи спеціального фонду держбюджету – 25 млрд. 306 млн. 310.4 тис. грн. Витрати державного бюджету на 2005 рік затверджено у розмірі 113 млрд. 778 млн. 264.7

тис. грн., зокрема, витрати загального фонду держбюджету – 88 млрд. 339 млн. 637 тис. грн., витрати спеціального фонду держбюджету – 25 млрд. 438 млн. 627.7 тис. грн. Граничний розмір дефіциту державного бюджету на 2005 рік встановлено на рівні 6 млрд. 817 млн. 020.9 тис. грн. Опозиція стверджує, що новий уряд діє на користь близьких до влади підприємницьких інтересів.

А. Квасневський про „оптимізм“ української влади

ВАРШАВА, Польща. – Президент Польщі Александер Квасневський 25 березня назвав „оптимізм“ нової влади помилкою. „Ми всі помиляємося. Можу покищо відзначити таку дещо небезпечну помилку: як революційні, так і подальші заяви українських політиків були надзвичайно оптимістичними“, – сказав він. „Було роздано дуже багато обіцянок, сповнених революційного духу: мовляв, як ми захочемо, так усе й буде“, – пояснив він. Він також зазначив, що Президентіві й урядові „потрібно якось сісти й оцінити: що можливо тепер, що можна досягнути через рік, а що здійсниться лише за кілька років. І цю стратегію розвитку України потрібно показати людям, бо тільки так буде чесно й серйозно. У протилежному випадку може настати момент, коли всі, хто підтримував революцію, почнуть запитувати: де робочі місця, де високі платні, де підвищені пенсії?“ – сказав А. Квасневський. „Адже швидких див не буває, на все потрібен час, тим більше – на економічне зростання“, – додав він та зазначив, що „абсолютно вірить у В. Ющенка, оскільки він не лише добрий політик, а й добрий економіст, він знає, як рахувати гроші, тямить у бюджеті“. Президент Польщі також позитивно оцінив перші декларації й В. Ющенка, і Ю. Тимошенко. „Перші декларації й Президента Ющенка, і прем'єр-міністра Тимошенко зрозумілі й позитивні як для України, так і для Європи“, – сказав він.

Евробачення – 2005

КИЇВ. – Кінцевий концерт „Евробачення“, що відбудеться 21 травня, стане не просто пісенним конкурсом, а „повноцінною європейською презентацією“ України. Півфінальні виступи (19 травня) на міжнародному конкурсі „Евробачення-2005“ у Києві. У фінал (концерт відбудеться 21 травня) проходять 10 півфіналістів з країнних результатами. Фінальні виступи відкриє учасник, що визначився за підсумками півфіналу. Потім жереб визначив Великобританію і Мальту, за якими знову йдуть два півфіналісти. На 6-му місці – Туреччина, після якої виступить півфіналіст, що пройшов кваліфікацію. Восьма – Албанія, потім Кіпр, Іспанія, знову півфіналіст, Сербія і Чорногорія, півфіналіст, Швеція, представник країни, що пройшла півфінал. 16-та – Україна, потім Німеччина, півфіналіст, Греція, Росія, Боснія і Герцеговина, два півфіналісти. Завершує виступ у фіналі Франція. Україна як країна-переможець торішнього конкурсу буде брати участь від-

разу у фіналі. Крім того, гарантовану участь у конкурсі традиційно одержують країни „великої четвірки“ (Великобританія, Франція, Німеччина, Іспанія), що найбільшою мірою визначають матеріальну базу „Евробачення“, і 10 країн за результатами „Евробачення“ – 2003“. У фіналі українська група „Гринджоли“ виступить 16-ою з 24-ох учасників. Трансляцію „Евробачення“ дивитиметься, як повідомляють, майже 100 мільйонів телеглядачів по всьому світі. Символом „Евробачення-2005“ буде помаранчева квітка папороті.

В Україні будуть виходити „ЕвроНюз“ і „Комерсант“

КИЇВ. – Європейський телеканал міжнародних новин „ЕвроНюз“ (EuroNews) має намір виходити українською мовою, повідомили 24 березня. Розширення телепрограм українською мовою розглядається як цілком реальний проєкт, але поки не відомо, коли він буде запроваджений у життя. „Якщо взяти конкретно Україну, то ми вже говорили з Національною телерадіокомпанією. Як ви знаєте, на цьому каналі відбулися певні зміни, змінилось керівництво. Зрозуміло, що нам потрібно знайти контакти з новим керівництвом“, – зазначив заступник виконавчого директора „ЕвроНюз“ Мішел Пітерс. „Звичайно, Україна є для нас дуже важливою державою. Ви, мабуть, знаєте, що канал „ЕвроНюз“ був першим у світі, який почав передавати пряму інформацію про „помаранчеву революцію“, ми також були першими, хто провів інтерв'ю з президентом Ющенком“. Програми телеканалу транслюються до 82 країн світу, його щоденно дивиться близько 8 мільйонів людей.

Президент Грузії – з візитом в Україні

КИЇВ. – 24 березня до України з дводенною державною візитом прибув Президент Грузії Міхаїл Саакашвілі. Він зустрівся з Президентом України Віктором Ющенком, головою Верховної Ради Володимиром Литвином і прем'єр-міністром Юлією Тимошенко. Президента Грузії супроводжувала висока представницька делегація, у складі якої було більшість членів грузинського уряду. Під час зустрічей сторони обговорили низку актуальних питань, зокрема щодо можливого спільного здійснення перспективних економічних проєктів у енергетичній та транспортній сферах, шляхи розширення загальної торговельно-економічної співпраці двох країн, активізацію діяльності ГУУАМ. Під час візиту відбулося урочисте відкриття „Року Грузії“ в Україні.

Співпраця музею Голокосту США та архівів України

КИЇВ. – Державний комітет архівів України та Меморіальний музей Голокосту США підписали 29 березня договір про співпрацю. Ідеться про здійснення спільних проєктів з питань підготовки документальних та довідкових видань, репрезентації й оприлюднення інформації про історичні документи, які зберігаються

в українських архівах і стосуються трагедії Голокосту. Серед присутніх на церемонії підписання були посол США в Україні Джон Гербст та заступник державного секретаря України Маркіян Лубківський.

Україна в списку найбільших імігрантів

БРЮСЕЛЬ, Бельгія. – Імігранти до розвинутих промислових країн світу походять нині переважно з Росії, України, Китаю та Індії. Про це свідчать висліди дослідження, проведеного Організацією з економічної співпраці та розвитку, яке було оприлюднено 22 березня у Парижі. Найбільше людей імігрують до США, Німеччини, Іспанії, Великобританії, Італії та Японії, встановили автори дослідження. Загалом вони дійшли висновку, що міграція у світі не набула за останній рік більших масштабів. Натомість на терені надання політичного притулку зміни зауважені. У більшості промислово розвинених країн зменшилася кількість прохачів політичного притулку. Зросла ця кількість лише в Польщі, Чехії та Греції.

Фідель Кастро нагородив Н. Карпачову

КИЇВ. – Українська делегація на чолі з Н. Карпачовою цими днями перебувала з офіційною візитом в Кубі на запрошення міністра закордонних справ Куби Філіпе Переса Роке. Міністерство закордонних справ Куби запросило українського омбудсмена з метою обміну досвідом правозахисної діяльності та ознайомлення з дійсним станом дотримання прав людини у цій країні. Під час цієї візиту глава Республіки Куба Фідель Кастро нагородив Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини Ніну Карпачову медалею Дружби, повідомили 23 березня у прес-службі українського омбудсмена. Цією нагородою кубинська держава відзначає видатних діячів інших країн. Таким чином відзначено її особистий внесок у справу солідарності між народами, зміцнення та розвиток двосторонніх взаємин між Республікою Куба та Україною, а також важливу роль у сприянні гуманітарній програмі лікування українських дітей, потерпілих внаслідок Чорнобильської катастрофи.

О. Мороз критикує кадрову політику нової влади

КИЇВ. – Провідник Соціалістичної партії України Олександр Мороз відзначає відкритість нової влади, про це він сказав 23 березня. „Влада стає відкритою – це добре“, – сказав провідник Соцпартії, проте він зауважив, що на його думку, „не ідеальним“ є підбір уряду, а також „на місцях біля влади чимало випадкових прохідних кандидатур, не забезпечений повною мірою принцип розмежування підприємництва і влади“. Зазначивши, що це, а також зволікання у кадрових рішеннях, „розхолоджує людей, розчаровує їх“, О.Мороз зізнався: „Подібні почуття переживаю і я. Але вище за них – співпереживання“.

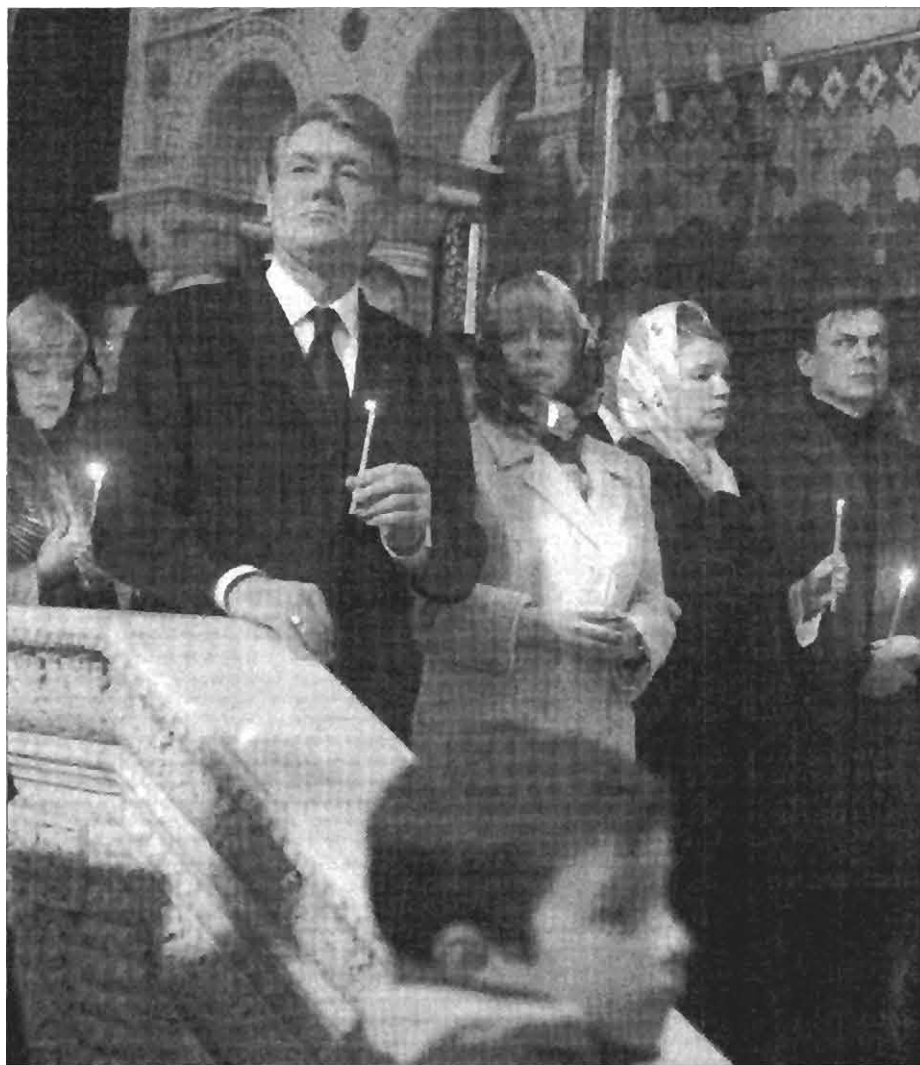
За повідомленнями інформаційних агентств

Президент України відвідає США

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Президент України Віктор Ющенко разом зі своєю дружиною Катериною розпочне свою візиту в США у понеділок, 4 квітня. Програма візиту включає зустріч 4 квітня у Білому Домі з Президентом Джорджем Бушем, віце-президентом Річардом Чейні, секретарем Державного департаменту Кондолізою Райс та з іншими високопоставленими урядовцями країни. Президент В. Ющенко матиме виступ перед студентами Джорджтаунського університету, а пізніше того ж вечора відлетить до Чикаго, де виступить на бенкеті, влаштованому Комітетом закордонних взаємин міського уряду Чикаго.

5 квітня Президент В. Ющенко перебуватиме в Бостоні, де отримає високу нагороду „Profiles in Courage“ від Фондації Джона Ф. Кенеді, котру йому вручить дочка колишнього президента Керолайн. 6 квітня Президент В. Ющенко повернеться до столиці США, де вранці виступить перед членами обидвох палат Конгресу. На другу половину дня заплановано віче біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, а також бенкет в честь Президента України і його дружини. Заплановано також додаткові зустрічі з підприємцями і політичними провідниками, а щодо відвідин Нью-Йорку 7 квітня, то в момент, коли „Свобода“ йшла до друкарні, ще не надійшло остаточне підтвердження стосовно цієї можливості. Окрему програму заплановано для дружини Президента Катерини.

Панахида в пам'ять жертв Голодомору

КИЇВ. – 26 березня у Володимирському соборі УПЦ КП було відслужено Панахиду в пам'ять жертв Голодомору 1932-1933 рр., на якій були присутні (зліва) Президент України Віктор Ющенко, його дружина Катерина, прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко і міністер фінансів Сергій Терехин. Фото: УНІАН

Революційна...

(Закінчення зі стор. 1)

нижньої палати старого парламенту заявив, що палата припиняє працю до розв'язання політичної кризи в країні. Багато депутатів є членами парламенту обох скликань.

А. Акаєв у Москві 29 березня розповів про свої плани на майбутнє та заявив, що не має наміру більше брати участь у президентських виборах. „Я вже неодноразово говорив, що це мій останній термін (на посаді президента)“, – сказав він. Він також відзначив, що не бачить причин подавати у відставку, незважаючи на те, що влада в республіці перейшла до опозиції. „Я є єдиним легітимним президентом Киргизької республіки і термін мого мандату – 30 листопада 2005 року“ – сказав А. Акаєв і підкреслив, що опозиція з самого початку плянувала захопити владу. „Я хотів би підкреслити, що в опозиції був із самого початку плян захоплення влади, а не мирної демонстрації, як це було в Києві. Їхньою метою не було ведення переговорів“, – сказав А. Акаєв.

Кремль 26 березня підтвердив, що президентові Киргизії А. Акаєву було надано можливість прибути в Росію.

У той же час в.о. президента республіки К. Бакієв заявив, що нова влада Киргизії дасть гарантії недоторканності А. Акаєву.

Обидві палати киргизького парламенту затвердили Курманбека Бакієва виконуючим обов'язки президента й прем'єр-міністра Киргизії.

Скинутий президент Киргизії Аскар Акаєв за межами Киргизстану називав те, що відбулося в країні 24 березня, антиконституційним переворотом.

К. Бакієв закликав покласти край насильству і мародерству у Бішкеку. За уточненими даними, в результаті заворушень у киргизькій столиці загинули 4 особи, понад 170 – госпіталізовані з

травмами. Виконувач обов'язків президента назвав відновлення ладу першим завданням нового уряду.

Провідники опозиції в Киргизстані створили тимчасову раду, яка керуватиме країною на час підготування до нових виборів, запланованих на червень.

Нова адміністрація пообіцяла зробити питання безпеки своєю першочерговою.

На події в Киргизстані зареагував світ. США заявили, що хочуть, аби події в Киргизстані розгорталися назустріч становленню демократії та стабільного уряду. Проте посол Киргизстану у Вашингтоні Бакибиз Абдрісаєв виступив на захист президента Аскара Акаєва. Він назвав події в його країні переворотом, оркестрованим опозицією з підтримкою, як він сказав, кримінальних банд та закордону.

У той час Росія, яка має в Киргизстані військову базу, закликала всі сторони в країні продовжувати діалог. В. Путін висловив готовність співпрацювати з новою владою Киргизстану, але критикував події 24 березня у Бішкеку як свідчення слабкості державної влади. Китай, який має з Киргизстаном спільний кордон, також закликав до спокою.

24 березня опозиція Киргизії захопила будинок уряду в Бішкеку після кількадечних заворушень у країні. Під час прориву в будинок прихильники опозиції майже не зустріли опору, бо міліція і військовослужбовці переходили на бік учасників масових виступів у Бішкеку.

Прихильники опозиції вимагали відставки А. Акаєва і перегляду підсумків парламентських виборів. Опозиціонери контролюють більшість міст на півдні Киргизії. Крім того, у Бішкеку демонстранти захопили також будівлю національного телебачення.

В той же час киргизька опозиція створює координаційну раду. На першому засіданні обговорювалися питання про наведення порядку в країні.

Х.В.-Ф.

П'ятирічна дівчинка винесла з вогню дворічну сестричку

ХАРКІВ. – 15 березня в селі Воронцовка Куп'янського району Харківської області сталася трагедія. Коли зайнялася кімната, п'ятирічна Настя зі своєю дворічною сестрою Людою були у будинку самі. Спочатку старша сестра намагалася загасити вогонь самотужки. Зрозумівши через якийсь час, що їй це не під силу, Настя, прикриваючи власним тілом сестру, винесла її з палаючої хати і привела до сусідів. Дівчатка йшли по бруді босоніж. „Помийте Людою ніжками... Там пожежа...“, – це все, що змогла вимовити маленька Настя, перш ніж знепритомніла.

Лікарі опікового центру Харкова роблять все можливе, рятуючи п'ятирічну дівчинку, яка отримала значні опіки, коли виносила з вогню свою дворічну сестричку. У Головному управлінні МНС України в Харківській області повідомили, коли дитину привезли до лікарні невідкладної допомоги міста Харкова, на її тілі було 80 відсотків опіків третього ступеня важкості.

18 березня Президент Віктор Ющенко поспілкувався телефоном з п'ятирічною Настею Овчар, яка перебуває в опіковому центрі міської клінічної лікарні швидкої допомоги Харкова. Президент також розмовляв з батьками дівчинки і сказав, що пишається мужністю такої

маленької дівчинки. Родина президента бажає дитині скорішого одужання і попросила лікарів докласти всіх зусиль для її порятунку.

Верховна Рада України 24 березня ухвалила постанову, згідно з якою передбачається виділення з Фонду оплати праці народних депутатів коштів, необхідних для покриття витрат на лікування 5-річної Анастасії Овчар, яка постраждала під час пожежі. За дану постанову проголосували 409 із 431 народного депутата, зареєстрованого у залі.

Настею Овчар лікуватимуть у Бостонському опіковому центрі повідомили 24 березня. Допомогти дівчинці взявся хмельничанин Віктор Вікарчук, який вже рік співпрацює з американськими лікарями. Про Настею він почув з теленовин, і вже через 2 дні по Інтернету відіслав її фотографії до Бостону. „американці готові прийняти дитину і за свої кошти лікувати її. Тому що в Україні немає на сьогоднішній день таких можливостей, щоб у такій ступені – 80 відсотків опіків – можна було врятувати дитину“.

В Америці Настя пробуде кілька місяців. Адже для вирощування і пересадки шкіри потрібен час. Втім бостонські лікарі сподіваються на успіх – вони вже вилікували дитину із 99 відсотками опіків.

АМЕРИКА І СВІТ

Колишні дипломати не хочуть бачити Дж. Болтона в ООН

ВАШІНГТОН. – Група колишніх американських дипломатів 28 березня закликала Конгрес заблюкувати висування президентом Джорджем Бушем Джона Болтона новим посланцем США до Об'єднаних Націй. У листі до Сенатського комітету з закордонних взаємин більш як 50 колишніх дипломатів висловили занепокоєння поглядами та діями Дж. Болтона, які, на думку американських дипломатів можуть стати на заваді ефективного обстоювання в ООН інтересів Америки. Дж. Болтон, колишній фахівець з питань озброєнь та головний представник США на переговорах з Північною Кореєю, має репутацію різкого критика Об'єднаних Націй.

Іракський парламент – у глухому куті

БАГДАД, Ірак. – 29 березня друге з черги після виборів засідання парламенту розпочалося урочисто, однак Національна Асамблея Іраку все ще не може визначитися, хто буде новим головою. Через суперечки різних сторін довкола кандидатури на посаду голови парламенту, рішення й цим разом не було ухвалене на засіданні. Згадане засідання парламенту відбулося на тлі розчарування затримками у формуванні уряду. Два місяці по тому, як іракці сміливо вийшли на вибори, немає жодних ознак домовленості між іракськими політиками, від яких вимагають показати результати праці. Сесія парламенту відбулася в умовах підвищених заходів безпеки і мала на меті показати дієздатність депутатів. Різні групи досі не могли навіть домовитися щодо особи голови парламенту, не кажучи вже про все інше. Вони залишили питання голови відкритим і перейшли до процедурних питань. Офіційні представники стурбовані політичною безвихіддю, в якій опинилася країна. Шіїтські та курдські групи пропонують представника мусульман-сунітів на цю посаду, однак самі суніти ще не визначили конкретної кандидатури. Невирішеним залишається і питання, хто буде контролювати головні мініс-

терства, передусім – з нафтових запасів. Курди побоюються, що їхні побажання буде проігноровано, коли на чолі новозформованого уряду будуть шіїти. Звичайні іракці зараз дуже невдоволені затягуванням процесу формування нового іракського уряду.

Землетрус поблизу Індонезії

НЮ-ДЕЛІ, Індія. – 29 березня влада Індонезії повідомила, що місто Гунунгсітолі майже повністю зруйноване внаслідок потужного землетрусу в Індійському океані, що стався 28 березня поблизу західного узбережжя Суматри, загинуло понад 1000 осіб. Землетрус почався неподалік від місця, де у грудні минулого року сталось азійське цунамі, яке призвело до загибелі сотень тисяч людей. Як заявили науковці, вчорашній землетрус був одним з восьми найсильніших з початку минулого століття, однак менш потужним, ніж той, що спричинив цунамі минулого грудня. Цього разу він досягав 8.7 бала за шкалою Ріхтера. Віце-президент Індонезії Юсуф Кала повідомив, що у головному місті острова Ніяс, Гунунгсітолі, було зруйновано до 80 відсотків будівель. Землетрус було відчутно у Сінгапурі та Малайзії. Він підняв людей, коли ті спали. Попередження про можливість цунамі були швидко розповсюджені ЗМІ. Тисячі людей в Малайзії, Таїланді та Шрі-Ланці залишили свої будинки, однак потім отримали дозвіл повернутися. Тереза Аїзенман, з Національної адміністрації океанів та атмосфери США, заявила, що справді існував потенціал дуже деструктивного цунамі. Місцева влада може вважати, що небезпека минула, якщо через три години після землетрусу поблизу епіцентру не було помічено хвиль цунамі. Землетрус став випробуванням дій влади по тому, як три місяці тому сталось смертоносне цунамі.

Папа Іван Павло II благословив прочан

ВАТИКАН. – У день, коли мільйони християн святкували Великдень 27 березня за григоріанським календарем, Папа Іван Павло II

з'явився біля вікна свого помешкання у Ватикані, щоб благословити тисячі прочан. 84-річний Іван Павло II, здоров'я якого різко погіршилося після нещодавньої операції на горлі, виглядав слабким і часто піднімав руку до голови, так, ніби його турбував біль. Поява Івана Павла II тривала близько 10 хвилин і в одну мить його помічники піднесли до його губ мікрофон, проте він не зміг нічого сказати. Натомість він перехрестив сотні тисяч прочан, які зібралися на площі Святого Петра. Це вперше від 1978 року, коли Папа з'явився у Ватикані, він не зміг звернутися до прочан на Великдень. Багато людей в натовпі плакали зі зворушення, побачивши як погіршився фізичний стан Папи Римського. У зверненні від імені Папи пролунав заклик до припинення світових конфліктів та прохання молитися за тих, хто потерпає від бідності та хвороб.

Стрімке зростання населення небезпечне планеті

ОСЛО, Норвегія. – Людство завдає непоправної шкоди природі. Упродовж останніх 50 років дві третини екологічних систем Землі зазнали безпрецедентного забруднення. У доповіді, оприлюдненій 30 березня в Осло, наголошується, що населення планети стрімко зростає. Якщо не вжити термінових заходів, то під загрозою опиняться такі життєво необхідні чинники, як чисте повітря і питна вода. У вивченні проблеми брали участь понад 1300 експертів з 95 країн світу.

Ізраїльсько-палестинська пісня про кохання

ЄРУСАЛИМ. – Ізраїльські і палестинські співаки вперше разом виконали пісню про кохання на івриті та арабською мовою, яку одночасно трансливали радіостанції обох громад. Пісню „В моєму серці“ виконували їхні автори – один з найпопулярніших фолкльорних співаків в Ізраїлі Давид Броза і палестинський співак Вісам Мурад. Пісню трансливали Радіо ізраїльської армії і „Голос Палестини“. У пісні „В моєму серці“ йдеться про кохання, мир і співіснування – якості, яких бракувало в Ізраїлі та на палестинських територіях упродовж останніх років. Надзвичайно популярний в Ізраїлі Д. Броза народився в Гайфі, а потім жив у Британії та Іспанії. Послаблення напруження відчувається також під час молодіжного футбольного турніру в Ізраїлі з участю ізраїльської і палестинської команд, на якому присутні ізраїльський віце-прем'єр Шімон Перес і Жосе Моврінью – тренер лондонського клубу „Челсі“. Він також має грати з командою „Миру“, до складу якої входять футболісти з обох громад. Попри політичні розбіжності – дві сторони знаходять спільне в пісні та на футбольному полі.

У Японії відкрилась всесвітня виставка „Експо-2005“

ТОКІО. – У передмісті Нагоя японської префектури Аїті 24 березня відбулася офіційна церемонія відкриття всесвітньої виставки „Експо-2005“, на якій представлено ек-

позиції більш як 120 країн. З ранку на всій території виставки було вжито суворих заходів безпеки у зв'язку з прибуттям на церемонію великої кількості високопоставлених осіб і гостей з багатьох країн. На церемонію прибули японський імператор Акігіто з дружиною і наслідним принцом, а також прем'єр-міністр Дзюн'їтіро Коїдзумі. Перед початком заходу відома японська співачка виконала гімн Японії. Після цього під акомпаніємент симфонічної оркестри, що складається з кращих музикантів п'яти континентів, пройшли прапороносці з прапорами 121 країни, представлених на виставці. Ченці містичної буддійської школи провели коротку церемонію заради успіху всесвітньої виставки.

Вибух на нафтопереробному заводі в Техасі

ГЮСТОН, Тек. – Під час вибуху 23 березня на нафтопереробному заводі компанії „Брітіш Петролеум“ („British Petroleum“, BP) в Тексас-Сіті, віддаленому 35 миль на південний схід від Гюстону, загинули 14 осіб і більш як 100 дістали поранення. На місці вибуху проводилися пошуково-рятувальні роботи. Представники заводу повідомили, що компанія розпочала „внутрішнє розслідування“ причин вибуху силами своїх експертів, які тісно взаємодітимуть з місцевими і федеральними правоохоронними органами. Менеджер нафтопереробного заводу Дон Парус виключив теракт як причину вибуху, який стався у той момент, коли в штаті Тексас проходила тристороння зустріч з участю Президента Джорджа Буша, прем'єр-міністра Канади Пола Мартіна і президента Мехіко Вінсенте Фокса. Завод компанії BP в Тексас-Сіті, на якому працюють близько двох тисяч осіб, є одним з найбільших у США. Він виробляє 3 відсотки всієї американської бензини. Щодня цей завод переробляє 460 тисяч барелів сирової нафти. За даними адміністрації заводу, вибух стався на установці, яка підвищує октанове число бензини. Установка повністю зруйнована.

Евроміністри хочуть розмови з П. Вулфовіцем

ВАШІНГТОН. – Міністри фінансів країн Євросоюзу заявили 24 березня, що хочуть зустрітися з кандидатом, якого Президент Джордж Буш хоче бачити на посаді голови Світового банку – Полом Вулфовіцем, перед його ймовірним призначенням на посаду наприкінці цього місяця. На зустрічі у Брюсселі вони сказали, що хочуть знати більше про пляни П. Вулфовіца керувати установою, яка грає ключову роль в економічному розвитку світу. П. Вулфовіц уже заявив, що не насаджує американські інтереси у Світовому банку. Багато допомоглих агенцій висловили стурбованість цією кандидатурою, проте П. Вулфовіц, який тепер є заступником міністра оборони США, каже, що тісно співпрацюватиме з неурядовими групами, аби зменшити злидні у світі, які він назвав джерелом тероризму. Кандидатура П. Вулфовіца викликала прохолодну реакцію в деяких столицях країн ЄС через його роль у розв'язанні іракської війни.

За матеріалами ЗМІ

Російський...

(Закінчення зі стор. 1)

Президент Віктор Ющенко заявив про те, що під час переговорів з президентом Росії Володимиром Путіним було досягнуто домовленості про проведення інвентаризації відповідності перебування баз Чорноморської флотії Росії на українській території „великому“ договору 1997 року. Віктор Ющенко називає інцидент у Чорному морі з висадженням російського десанту на полігоні Олук у Криму „військовим недоглядом“, але оскільки російська сторона вибачилася, вважає інцидент вичерпаним.

У той же час Віктор Ющенко заявив, що радив би у вирішенні цього інциденту дотримувати винятково положень договору 1997 року. „Ми прийняли вибачення російської сторони, ми вважаємо, що є факт порушення політичної угоди,

яка регулює перебування флотії, але, з огляду на зроблену заяву російської сторони, я вважаю, що інцидент вичерпано“, – сказав він.

У Севастополі базується 30-та дивізія надводних кораблів, 197-та бригада десантних кораблів, 247-ий окремий дивізіон підводних човнів, 68-та і 184-та бригади кораблів охорони водного району, 418-ий дивізіон тральщиків, 41-та бригада і 295-ий Сулінський дивізіон ракетних катерів, 112-та бригада розвідувальних кораблів, а також різні підрозділи постачання і забезпечення, гідрографічні, пожежні і рятувальні судна.

Міждержавна угода про терміни перебування російської військової бази в Севастополі передбачає перебування там російських військовослужбовців до 2017 року. Питання про продовження договору може обговорюватися не раніше 2013 року.

За матеріалами ЗМІ

Посольство України в США роз'яснює

Про правовий статус закордонних українців

4 березня 2004 року Верховна Рада України прийняла Закон України „Про правовий статус закордонних українців”, який структурно складається з преамбули та 13 статей.

Як визначено у Законі, „закордонний українець - це особа, яка є громадянином іншої держави або особою без громадянства, а також має українське етнічне походження або є походженням з України“. Під українським етнічним походженням розуміється належність особи або її предків до української нації та визнання нею України батьківщиною свого етнічного походження. Умовами надання особі статусу закордонного українця є українська самоідентифікація; українське етнічне походження або походження з України; письмове звернення щодо бажання мати статус закордонного українця; досягнення особою 16-річного віку; відсутність громадянства України.

Особа, яка бажає набутти статусу закордонного українця, подає письмову заяву встановленого зразка на території України – до Міністерства закордонних справ України, а за кордоном – до дипломатичних установ України. До заяви додаються: паспорт або документ, що його замінює; документи чи свідчення громадян України, закордонних українців чи громадських організацій закордонних українців, які підтверджують українське етнічне походження або походження з України. До цих документів може бути додано характеристику-клопотання громадської організації закордонного українця, членом якої є заявник.

Рішення про надання, відмову у наданні або припинення статусу закордонного українця приймає створена при Кабінеті міністрів України Національна комісія з питань закордонних українців.

У разі прийняття позитивного рішення Національна комісія видає особі посвідчення закордонного українця встановленого зразка. Посвідчення видається на 10 років з подальшою його перерестрацією. За оформлення посвідчення або його дублікату (у разі втрати) справляється плата у валюті країни перебування заявника у розмірі, еквівалентному 10 доларам США. У разі відмови у наданні статусу закордонного українця заявнику

видається копія відповідного рішення Національної комісії. Після усунення причин відмови за заявником залишається право повторного звернення. Підставою для відмови у наданні статусу закордонного українця є дії, вчинені особою, які суперечать інтересам національної безпеки України; подання неправдивих даних або підроблених документів для отримання відповідного статусу; порушення інших вимог щодо подання необхідних документів. Крім того, статус закордонного українця може бути припинений. Це відбувається у разі подання особою відповідної заяви; у разі набуття закордонним українцем громадянства України; якщо цього статусу було набуто внаслідок подання завідомо неправдивих даних або підроблених документів; якщо протягом шести місяців з дня зміни імені, прізвища, громадянства або місця проживання особа не повідомила про це МЗС України або дипломатичну установу України за кордоном; якщо особа вчинила дії, що є підставою для відмови у наданні статусу закордонного українця.

Закордонні українці – громадяни держав, з якими Україна має візовий режим, мають право на безкоштовне оформлення багаторазової візи для відвідання України терміном дії на 5 років без надання відповідного запрошення на підставі посвідчення закордонного українця. Це положення поширюється також і на подружжя закордонного українця та його дітей у разі їх спільного в'їзду та перебування на території України. Закордонний українець може імігрувати в Україну для постійного проживання за умови отримання в установленому законом порядку дозволу на іміграцію для постійного проживання поза межами квот на іміграцію.

Під час перебування в Україні на законних підставах закордонний українець користується такими самими правами і свободами, а також несе такі самі обов'язки, як і громадянин України. Держава гарантує і забезпечує захист передбачених законодавством України прав та інтересів закордонних українців - учасників благодійництва та благодійної діяльності, заохочує здійснення

такої діяльності. Задоволення культурно-мовних, освітніх, інформаційних та інших потреб здійснюється в рамках національної концепції співпраці із закордонними українцями та на підставі спеціальної національної програми. Затверджено програму облаштування осіб з числа закордонних українців, що повертаються в Україну, на період до 2010 року.

Таким чином, з прийняттям Закону України „Про правовий статус закордонних українців” зроблено ще один крок до унормування взаємин історичної батьківщини з українським закордонням, створення механізму реалізації конституційних норм щодо задоволення національно-культурних і мовних потреб українців, які проживають за межами України.

З текстами нормативно-правових актів України, а також з детальною інформацією про порядок оформлення і видання посвідчення закордонного українця можна ознайомитись на веб-сторінці Посольства України в США за адресою: http://www.ukraineinfo.us/ukrainian/consular/foreign_ukr.html.

Адреси:

Національна комісія з питань закордонних українців, вул. Володимирська, 9, Київ, 01025 Ukraine. Телефон: 011-(380-44) 228-1718. Факс: 011 (380-44) 226-2339. Електронна адреса: ncfu@scnm.gov.ua; mail@scnm.gov.ua. Веб-сторінка: <http://www.scnm.gov.ua>

Консульські установи України в США

Консульський відділ Посольства України в США:

3350 M Street, NW, Washington, DC 20007
Телефони: (202) 349-3398, (202) 333-0606, (303) 349-2920.

Факс: (202) 333-7510.

Електронна адреса: consular@ukremb.com

Веб-сторінка: <http://www.ukraineinfo.us>

До консульського округу Посольства України в США належать штати: Алабама, Аляска, Арканзас, Вірджинія, Делавер, Джорджія, Західна Вірджинія, Кентакі, Луїзіана, Меріленд, Місісіпі, Мізурі, Огайо, Оклахома, Південна Кароліна, Північна Кароліна, Тенесі, Техас, Флоріда, округ Колумбія.

Відповіді на запитання та консульсько-правові роз'яснення громадяни можуть отримати, звернувшись до консульського відділу Посольства України в США за наведеними вище номерами телефонів щоденно, з 2 до 5 години дня, за місцевим часом або надіславши свої запитання електронною поштою чи факсимільним зв'язком.

Генеральне консульство України в Нью-Йорку

240 East 49th Street, New York, NY 10017
Телефон: (212) 371-5690. Факс: (212) 371-5547
Електронна адреса: gc_usn@mfa.gov.ua
Веб-сторінка: <http://www.ukrconsul.org/>

До консульського округу Генерального консульства України в Нью-Йорку належать штати Вермонт, Коннектикат, Массачусетс, Мейн, Нью-Гемпшир, Нью-Джерсі, Нью-Йорк, Пенсильванія, Ровд Айленд.

Генеральне консульство України в Чикаго

10 East Huron Street, Chicago, IL 60611
Телефон: (312) 642-4388
Факс: (312) 642-4385
Електронні адреси: gc_usc@mfa.gov.ua, ukrchicago@sbcglobal.net
Веб-сторінка: <http://www.ukrchicago.com/>

До консульського округу Генерального консульства України в Чикаго належать штати Айова, Ілліной, Індіана, Висконсин, Кензас, Мінесота, Мишиген, Небраска, Південна Дакота, Північна Дакота.

Генеральне консульство України в Сан-Франциско

530 Bush Street, Suite 402, San Francisco, CA 94108
Телефон: (415) 398-0240. Факс: (415) 398-5039
Електронна адреса consulate@ukrainesf.com
Інтернет: www.ukrainesf.com

До консульського округу Генерального консульства України в Сан-Франциско належать штати Айдаго, Арізона, Вайомінг, Вашингтон, Гаваї, Каліфорнія, Кольорадо, Монтана, Невада, Нью-Мексико, Орегон, Юта.

Посольство України в США

Великі „помаранчеві” сподівання

В'ячеслав Брюховецький

Ще півроку тому як в Україні, так і за її межами ми переважно чули нарікання на пасивність української нації, на аполітичність молодого покоління, на загальмованість процесів побудови громадянського суспільства в цьому найспокійнішому пострадянському регіоні. Здавалося, неможливо українців вивести на вулиці для протесту проти очевидно злочинних дій влади. Це нібито потверджував і неуспіх акції 2000 року „Україна без Кучми” – кілька багатолюдних демонстрацій у столиці нічим практично не завершилися. Відтоді минуло лише чотири роки – й сьогодні весь світ зі здивуванням відкрив для себе таємничу українську націю.

Що ж сталося? Де джерела так званої „помаранчової революції”? Чому майже ніхто з політологів і політиків не передбачив такого розвитку? Можу стверджувати, що ці події виявилися несподіваними навіть для коаліції „Сила народу”, в яку об'єдналися чи не всі опозиційні сегменти українського суспільства. Звичайно, можна пристати на сковородинське пророцтво про те, що народ наш спить, але він неодмінно прокинеться...

Звичайно, таке пояснення тішить ніби приспану українську душу і збуджує якісь напівмістичні рефлексії. А проте можна відшукати й раціональніші інтерпретації. Почнемо з контроверсійного твердження, що ніякої революції нині в Україні не спостерігаємо. Революція відбулася в 1989-91 роках. Тоді український народ вперше за свою багатовікову історію здобув незалежність, підстави якої виявилися тривкими й невідхильними. Стався різкий злам у суспільному устрої, в економічній інфраструктурі, в ідеології, в національній самоідентифікації. Цей процес був досить болісним і супроводжувався гострими колізіями, які й нині позначаються на „самопочутті” українського народу, особливо – старших поко-

лінь. Але найголовніший його наслідок – створення умов для розвитку нового покоління українського народу, абсолютно неподібного на всі попередні. Уявіть собі, що може значити для 50-мільйонного народу в центрі Європи факт, що вперше за багато століть піднялося покоління, яке вчилася в національній школі від першої до останньої класи. То не так важливо, що ми справедливо невдоволені результатами власної нації нашої школи (йдеться навіть не стільки про її україномовність, як про україноцентричну ідеологію, що її ще не вдалося зформулювати...). Значення має те, що молоде покоління почало ідентифікувати себе в межах широкого поняття української політичної нації. Результати мусіли з'явитися. Чотири роки тому не набралася критичної протестної маси, бо тодішнє студентство все-таки корінням ще сягало в радянський час.

Отже, сьогодні ми користуємося плодом еволюції українського народу, джерелом якої була революція 1989-91 років. „Будь-яка революція лише тоді обертається на еволюцію, коли масштаб розчарувань не перевершує масштабу надій”, – резонно зазначив Сергій Рахманін у газеті „Дзеркало тижня”, розмірковуючи з приводу можливих наслідків „помаранчової революції”. А проте застосуємо це твердження до наслідків для України революції 1989-91 років. Загальною фразою стало твердження про глибоке розчарування, яке охопило суспільство за цей період. Втім, кого ж охопило це розчарування? Погодьмося, що насамперед старші покоління, які жили в умовах роздання соціальних бубликів епохи брежнєвського застою, і ще могли порівняти переваги цього періоду зі сталінськими репресіями. Тому революція 1989-91 років для них вособлювала величезні втрати державних, хоч і мізерних, але бажаних матеріальних гарантій. За які

(Закінчення на стор. 18)

Революція і наука

Революції, навіть найбільш надхненні і найбільш очисні, можуть спалахувати швидко, але стихають повільно, плавно, і цей перехідний період здається для вчорашніх революціонерів надто довгим і млявим. Подібна ситуація складається в Україні, яка справді не має багато часу на роздумування і розгойдування: за роки антинародного режиму Л. Кучми зібралося стільки невідкладних завдань буквально в кожній суспільній сфері, що рух вперед має бути скорий і нестримний. Адже й „помаранчева революція” була не метою, а запорукою цього руху, загального поступу України. В цьому ж числі „Свободи” вміщуємо статтю В'ячеслава Брюховецького, президента Національного університету „Киево-Могилянська академія”, відомого українського літературного критика і публіциста, в якій він висловлює цікавий, просто таки несподіваний погляд на київський Майдан Незалежності в грудні минулого року: мовляв, справжня революція в Україні сталася не тепер, а в 1991 році, коли „український народ вперше за свою багатовікову історію здобув незалежність, підстави якої виявилися тривкими і невідхильними. Стався різкий злам у суспільному устрої, в економічній інфраструктурі, в ідеології, в національній самоідентифікації”, виникли умови для становлення нового покоління українського народу, „абсолютно неподібного на всі попередні”. Й от це нове покоління сказало тепер старій владі: „Ми йдемо!”.

Стих Майдан, але це „Ми йдемо!” залишається актуальним: йдуть одне за одним все новіші, все сильніші покоління, й нова, післяреволюційна Україна повинна полегшувати й освітлювати їхню ходу в майбутнє.

Одне з найпідставовіших завдань в цьому розумінні – розвиток освіти і науки. В роки Л. Кучми Україну залишили десятки тисяч докторів і кандидатів наук – й марно чекати, що вони негайно повернуться додому. Тому слід з подвійною щедрістю стимулювати освіту і науку, виходячи з того, що ця ділянка є не тягарем для державного бюджету, а рушієм технологічного прогресу, рушієм загальної культури суспільства.

Тим часом проект бюджету України на 2005 рік викликав нарікання саме з боку академічних кіл України. Вони розуміють, що уряд правильно і вміло вчинив, латаючи пороблені попередньою владою фінансові діри в бюджеті, полегшуючи соціальний тягар на плечах народу, але разом з цим висловлюють глибоке занепокоєння, що зменшення бюджетних витрат знову стається за рахунок академічної освіти. Вона не дорахується майже 150 мільйонів гривень, університетська наука – десятки мільйонів. Коли в країнах Європейського союзу щорічні витрати на науку становлять 2 відсотки Внутрішнього валового продукту і постійно ростуть, то в Україні навіть до урізання бюджету наука діставала лише 0.4 відсотка Внутрішнього валового продукту.

З боку нових міністрів чути добрі ідеї реформування науки і її організаційних форм. Наприклад, все жвавіше обговорюються пропозиції перейти від академічної до університетської науки, як це є в західних країнах, де кожен університет не лише навчає студентів, але й займається фундаментальними науковими проблемами. Однак такий перехід не може відбутися автоматично, він потребує цілком нових умов: скажімо, професор в європейському чи американському університеті в десять разів має менше лекцій, ніж професор в Україні – коли ж йому займатися наукою?

Революційна енергія тільки тоді не зникає безслідно, коли вона переходить на найважливіші і найбільші суспільні проекти. Розвиток освіти і науки – поза сумнівами, є одним з таких проектів.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про традицію „подвійного” святкування

Справді можна вже доводити, що подвійне святкування у нас усіх свят стало „традицією”. Хоча як важко з тим погодитися.

Але коли про це пишуть як про щось самозрозуміле й церковні та світські провідники – нам хіба не залишається нічого іншого, як після цих довгих років, що проминули від поселення на цьому континенті, „піддатися” і прийняти „подвійне” святкування Різдва та Великодня також як самозрозуміле.

Скільки разів довелося мені вже на цю тему писати – скільки різних думок, споминів, порівнянь насувалося кожного року. Дивним дивом оці порівняння, спомини були якось менше гострі в часі зимових свят, ніж весняних.

Чи, може, тому, що Великдень був завжди у нас поєднаний із сильними споминами про ті прегарні звичаї, такі характеристичні для нашого народу? Бо хто ж інший виводить традиційні гагілки біля церкви, хто несе в кошеліку традиційні харчі до посвячення, хто ділиться з побажаннями оцим посвяченим в церкві яєчком і паскою? І хто пише оці прегарні писанки, що здобули мистецьку вартість, а у Великодній понеділок обливається водою?

Так, усе це зробило нам Великодні свята виїнятковими, особливо святковими і завжди повними споминів. І як було тут, на новому поселенні, змінити усе і, забувши про усі гарні спомини, обмежити Великдень до участі у Богослужбі та родинному сніданку? І так поча-

лося щорічне: „Твої свята – мої свята”, бо ж рівночасно вони майже ніколи не припадають.. І так почалося навчання гагілок, що молоді люди мусіли двічі виводити, так почалося з тугою перевірявання календаря, чи не припадають в цьому році Великодні свята в один і цей самий час. Таке, однак, трапляється рідко, і ми з роками поглиблюємо, як можемо, „традицію” подвійного святкування.

Отже, ідемо на „перший Великдень” до родини, що саме її церква святкує за „новим стилем”, ідемо з кошеліком на „свій Великдень” і приглядаємося, як молодь виводить часто незугарно, але виводить гагілки на зачиненій з того приводу вулиці біля нашої церкви і вітаємо своїх близьких та друзів, кому коли треба, „Христос Воскрес!”...

Значить, все це можна присвоїти та зрозуміти після років ворожості і постійного ствердження, що є „Твій Великдень і мій Великдень”... Але чи приносить це вирозуміння також більше почуття святкування? Боюся, що таки ні, і ми залишаємося у цьому роздвоєному почутті „подвійного святкування”, яке ніяк не хоче викликати отого особливого настрою, що колись викликав Великдень там „у нас”, в Україні, на рідній землі.

Але це є, либонь, ціна за свободу слова і думки, що їх так довго вже плекаємо на американському континенті.

О-КА

Великодній сніг – несподіванка від природи

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – Працівники Українського Народного Союзу були здивовані, коли 24 березня, напередодні Великодня, побачили будинок Головної канцелярії УНСоюзу в сніговій шаті. Сніг весною – це й справді дивина!

Фото: Л. Хм.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$35.00. Для членів УНСоюзу
\$45.00 річно, на півроку - \$30.00. За кожну зміну адреси - \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор — Ірена Ярославич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи”

Адміністратор Володимир Гончарик

Керівник відділу оголошень

Марійка Осціславська

Передплата — Марійка Пенджола

(973) 292-9800 (дод. 3041)

(973) 292-9800 (дод. 3040)

(973) 292-9800 (дод. 3042)

Користуйтеся
веб-сайтами

„СВОБОДИ”

www.svoboda-news.com

„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА”

www.ukrweekly.com

УНСОЮЗУ

www.unamember.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Допоможіть Насті Вівчар!

П'ятирічна Настя Вівчар, яка врятувала з пожежі свою дворічну сестру й отримала понад 80 відс. опіків шкіри (див. „Свободу“, ст. 2) зараз потребує негайного лікування: в опіковому центрі Бостону, Мас., їй зроблять декілька операцій з пересаджування шкіри.

Українські дипломати закликають українців США проявити милосердя й надати посильну фінансову допомогу українській дівчинці.

Посольство України в США дякує Союзові Українок Америки та особисто голові США Ірині Куровицькій за надання рахунку США для перерахування коштів на лікування Насті Вівчар.

Чеки просимо надсилати з поміткою „Настя Вівчар“ на адресу: „UNWLA“, 203 Second Ave., New York, 10003

Посольство України в США

Наука похвального життя

Вже пройшло багато часу від дня, коли я одержав чудовий календар-альманах Українського Народного Союзу на 2005 рік, а також, за кілька днів, принагідний змістом тижневик „Свобода“. Я дуже вдячний за ці цікаві і захоплюючі змістом видання. У них не тільки вісті про події, що сталися з різних причин, але також, що найважливіше, завваги і науки, що відносяться до гідного і похвального життя та поведінки кожної людини.

Я дуже вдячний за друкування творів наших письменників, поетів і журналістів. Всі вони свідомі величчю праці. Своїми талановитими письмами вони утверджують наш народ в існуванні вічного, всемогутнього Бога, що є творцем Всесвіту. Тому є дуже важливе, щоб людина виконувала все, згідно з Його об'явленою правдою.

о. Ярослав Гайманович,
Монреаль

Україна отримала свободу

Наша Україна отримала свободу у виборі того шляху, що люди вибороли і вистраждали, але це ще не кінець, бо там багато зла залишилося і тих людей, що не збулася їхня надія. Вони не дадуть спокою. Молю Бога за нового Президента Віктора Ющенка, щоб Господь його захистив, як Він захистив наш

народ, а також і його спас від смерті, що злі сили хотіли заподіяти. Дякую Богу, що в такі переломні часи не пролилася кров ні одної людини, хоча на це була влада націлена, аби втриматися.

Марія Титаренко,
Нью-Гоп, Мін.

Слово про матір

Мені ніяково звертатися до вас у справі людини, про яку, правдоподібно, ви ніколи не чули. Мені було легше писати до Зеня Сники, котрого я дуже добре знав, як також його батька, ще зі Львова, де він працював у „Маслосоюзі“. По двох місяцях я відважився попросити прочитати листа, писаного до мене Ігорем Поповичем зі Львова, з проханням надрукувати в українській пресі його вірш, присвячений його мамі, Наталі Попович, котра померла в 2003 році, проживши 95 літ.

Богдан Фостяк,
Сан Сіті, Арізона

Цього вірша я присвячую всім матерям цілого світу, матерям, які відійшли від нас назавжди:

Мамо єдина, ніжна
Мамо – плачу, кричу
Мамо – світ дивовижний
Мамо – стогну, мовчу.
Мамо – зіронько наша
Мамо – вічна любов
Мамо – благаю, прошу
Мамо – озвися знов.
Мамо – гніздо родинне
Мамо – поміч завжди
Мамо – пробач провини
Не відходи, підожди.
Мамо – найкраща пісню
Мамо – неба блакить
Мамо – квітуча вишне
Мамо – прилинь на мить.

До останнього подиху мама жила життям України. Її девізом були і осталися слова: „Треба любити Україну і працювати для неї“. Мама керувалася тим девізом і в школі, в Тернопільській і Бережанській гімназіях, в Львівському Центросоюзі, в організаціях ОУН і УВО, в секції культури і мистецтва Юрія Липи в Варшаві, будучи його заступником в Варшавській греко-католицькій церкві, де парохом був о. Пушкар-

ський, в Збаражі, де працювала в школі і де за деклямацію в Народному домі вірша Тараса Шевченка „Мені однаково“ була арештована гестапом. Тільки дякуючи інж. Топоровичеві, який був бурмістром Збаража, маму звільнили. В Польщі, Словаччині, Австрії з нею всюди була поезія і любов до України. А потім – тюрми у Львові і Золочеві, табори в Іркутській області, де її поезія давала людям надію на волю, на життя. Останніх 13 років в ім'я Незалежної України брала участь в сотнях концертів в школах, технікумах, клубах, народних домах, церквах, театрах, а коли настала повна сліпота і відмовили ноги, читала вірші вдома, де сценою було її старе дерев'яне ліжко.

Останні 13 років я був поруч з мамою, помагав як міг, водив на концерти, на репетиції двох хорів „Відгомін“ і „Нескорені“, готував їжу, прав, приводив лікарів, купував ліки. Тепер її нема – і сили опустилися мене. Цього року 4 рази був в шпиталі і на руках маю направлення в 5-ий раз до шпиталю в кардіологічний відділ, а що значить тепер лікуватися, я описувати не буду...

Добрі діти – щастя батьків

Ярослава – провізор і Роман – інженер з української родини Воробців, мають двоє дітей – Христинку, Руслана, а тепер уже і невістку Софійку. Молода сім'я Руслана і Софійки утворилася у вирі „помаранчевої революції“ в Україні. Обоє – завзяті українці з „четвертої хвилі“ еміграції, старалися „боротися“ за перемогу Віктора Ющенка. Вони теж внесли свою маленьку частку у це.

Багато подій злилося разом. В січні виповнилося 25 років Софійці, а 86 років – бабусі Затверській, Заслуженій артистці України. Софійка після закінчення музичного факультету Івано-Франківського університету була ведучою програми „Галичина“, а також багатьох імпрез і концертів. Руслан після закінчення політехнічного інституту працює інженером.

В березні виповнилося 16 років Христинці. Це – майже повноліття. Відмінна учениця, учасниця танцювального ансамблю „Зорепад“. Під керівництвом хореографа св.

Роми Прийми Богачевської вона брала участь в концертах на фестивалях в Нью-Йорку, в імпрезі-зустрічі кардинала Любачівського в Вотервліті.

Маючи 5 років, зустрічала з батьками на Союзівці першого Президента Леоніда Карвчука. Учасниця тенісових таборів на Союзівці, а також переможниця з цього виду спорту в середній школі. Брала участь і у фотоконкурсі на Союзівці. Відмінно закінчила Школу українознавства і релігії при українській греко-католицькій церкві св. Миколая у Вотервліті. Маючи ліричні здібності, написала свій перший віршик до друку в „Сівач“ при Стемфордській епархії, яку започаткував Владика Василь Лостен. Христинка також переможниця в американському конкурсі молодих модельок в Олбані. Вона запрошена на наступний конкурс, який відбудеться в Бостоні.

Вітаємо нашу Христинку!

Сім'я Воробців і її приятелі
Вотервліт, Н. Й.

Чи маємо право судити інших?

М. Височанський засуджений в США за присвоєння і продаж в Україні оперативних комп'ютерних матеріалів фірми „Майкрософт“. Подаємо його листа до „Свободи“.

стоювати права людини. Але чому про своїх громадян, своїх людей забуваєте? Чому їхні права людини не відстоюєте? Я це добре по собі бачу і відчуваю. Ще раз дякую вам за допомогу і розуміння!

Максим Височанський,
ув'язнений в Каліфорнії

Пишу до редакції з подякою, що у своїй газеті розмістили один з моїх віршів. Ох і порадували ви мене! Ні, слави мені не потрібно. Про мене і так стільки вже „казок“ писали, що аж сам дивуюся, наскільки буйна уява працює в авторів. І ось вперше саме ви, друкуючи мій вірш, показали, який я є насправді. За що я ще раз дуже вдячний. Я не хочу бити кулаком в груди і кричати „не винен я“, нехай замість мене, замість моїх слів, вірші усе розкриють, бо вони є мовою душі. Хіба не так?

Знаєте, коли читав статтю „Білоуси просять політичного притулку“ (25 лютого 2005 р.), то ледве стримався від сміху. Маркіян Лубківський каже, що ми маємо від-

Кожен вважає чомусь,
що він є суддя,
Кожного судить навколо щодня,
Судить наліво, судить направо
І все йому мало і мало.
Але ж чи маєте право на це –
Кидати суд свій комусь у лице?
Для чого потрібно всіх судити,
Якщо слід один одного любити?
Хіба ж цього суду вас вчили пророки?
Не чули ви їх, бо оглухли до часу...
Прокиньтесь,
почуйте слова незнищенні:
Як інших не судите,
то й ви – не судимі.

Випишіть „СВОБОДУ“!

Ціни за передплату (в американських доларах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	45.00	30.00
Не член УНСоюзу	55.00	35.00

☐ Передплата включена ☐ Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу“ на адресу:
(Print in English):

Name _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: () _____

☐ Член УНСоюзу, _____ Відділ

Відділ передплати: (973) 292-9800, додатковий 3042

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Довідкове бюро УНСоюзу

Помаранчева Україна

Заповіт проти спадкоємця життєвого забезпечення

Шановний Осипе!
Один член нашої парафії у своєму заповіті призначив спадкоємцем нашу церкву. Його похорон відбувся декілька місяців тому, а вчора я мав нагоду поговорити з його дітьми і запитав про посмертний дар їхнього батька. Вони відповіли, що після покриття усіх рахунків жодних грошей не залишилися. Як це може бути?

о. Данило

Всечесніший отче Данило!
Це трапляється постійно! Майно, після запланованих рахунків і податків, вичерпується. Заповіти є оскаржувані спадкоємцями і т. п. Як я уже з'ясував у моїй попередній колонці, найкращим способом гарантії Вашої волі є придбання грамоти життєвого забезпечення, з одночасним призначенням спадкоємця.

Після отримання свідоцтва про смерть забезпеченева установа, згідно з законом, мусить чеком виплатити гроші точно визначеному спадкоємцеві. Якщо тут будуть рахунки до покриття, або, може, „несподівано знайдуться” члени рідні, які намагаються знайти гроші і т. д. – це даремна справа! Чек висилається на адресу спадкоємця і на його ім'я. І на цьому кінець!

Наприклад, парафіянин мав 62 роки життя, коли він включив до завіщання Вашу церкву. Залежно від структури заповіту, церква може отримати призначену суму грошей. З іншого боку, якщо б він купив грамоту забезпечення на ціле життя з одноразовою вкладкою ціною 4,915 дол, спадкоємець після його смерті отримує чек на 10,000 дол.! У більшості випадків спадкоємець звільнений від податку, а у цьому випадку церква отримала б повну суму – 10,000 дол. Або, іншими словами, уживаючи полісу життєвого забезпечення, він пожертвував би у два рази більше. І його бажання були б сповнені – на відміну того, щоб залишити гроші у завіщанні майна. Зрештою – це його гроші і призначені, кому він хоче!

До наступного разу,
Осип

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНИ

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Президент
СТЕФАН КАЧАРАЙ
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

Перший Заступник Президента
МАРТА ЛІСКО
1404 Roundhouse Lane, Apt. 311
Alexandria, VA 22314

Другий Заступник Президента
ЕВГЕН ІВАНЦІВ
P. O. Box 5748
6138 N. 12th Street
Arlington, VA 22205-0748

Директор на Канаду
АЛЬБЕРТ КАЧКОВСЬКИЙ
126 Simon Fraser Crescent
Saskatoon, Sask. S7N 3T1

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ
ЗЕНОН ГОЛУБЕЦЬ
5566 Pearl Road
Parma, OH 44129-2541

ЯРОСЛАВ ЗАВІЙСЬКИЙ
11 Bradley Road
Clark, NJ 07006

ОЛЕКСАНДЕР СЕРАФІМ
2565 Timberwyck Trail
Troy, MI 48098

РАДНІ
ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
5 Stable Lane
Flemington, NJ 08822

ОСИП ГАВРИЛЮК
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442

Осип Гаврилук,
професійний продавець
забезпечень УНСоюзу,
штат Нью-Йорк
Електронна адреса:
osur@upatember.com

Поміщуємо в „Свободі” вірш секретаря 174-го Відділу УНСоюзу Віри Кривої, присвячений демократичним зрушенням в Україні.

У Києві, на Володимирській горі, давно з'явився хрест,
Андрій апостол возложив і, возложивши, провістив:
Тут християнський буде світ!
І звідси піде родовід Великого народу,
Якому суджено прокласти і правду, і свободу!
Це місце центром Світла стане,
Від нього темрява пропаде,
Народ Великий жити буде,
З хрестом в майбутнє підуть люди!

Здригнулась, загуділа планета Земля,
У Києві, у столиці почалося повстання.
Помаранчеві кольори світлом віддають.
На Майдан людей скликають.
В помаранчевім всі йдуть.
Сяйво стоїть над Києвом, зима не страшна,
Свята Трійця в ореолі на Майдан зійшла.

Ющенко!, Ющенко! Ющенко – ТАК!
І ми не відступим, бо ТАК є наш знак!
І нас є БАГАТО! І нас не здолати!
І більш не дозволим СВОБОДУ забрати!

Священики у фелонах молитви читають,
Хрестом хрестять увесь Майдан, Бога прославляють.
Радість, щастя, теплий усміх, доброта довкола,
Це молитва всіх єднає, моляться до Бога,
І заклакли озброєні, немов оніміли,
В помаранчевім дівчата квіти їм вручили....

Народ вистояв! Не дав себе покорити.
Й полетіла про нас вістка по цілому світі:
Українці це народ! Нація – не маса!
Його місія велика сталась, відбулася!
ТАК! Бо нас є БАГАТО! І нас не здолати!
І МИ НЕ ДОЗВОЛИМ СВОБОДУ ЗАБРАТИ!

Віра Крива,
Дітройт

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Президент
СТЕФАН КАЧАРАЙ
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

Перший Заступник Президента
МАРТА ЛІСКО
1404 Roundhouse Lane, Apt. 311
Alexandria, VA 22314

Другий Заступник Президента
ЕВГЕН ІВАНЦІВ
P. O. Box 5748
6138 N. 12th Street
Arlington, VA 22205-0748

Директор на Канаду
АЛЬБЕРТ КАЧКОВСЬКИЙ
126 Simon Fraser Crescent
Saskatoon, Sask. S7N 3T1
Canada

Головний Секретар
ХРИСТИНА Е. КОЗАК
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

Касир
РОМА ЛІСОВИЧ
2200 Route 10, P.O. Box 280
Parsippany, NJ 07054

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

ЗЕНОН ГОЛУБЕЦЬ
5566 Pearl Road
Parma, OH 44129-2541

ЯРОСЛАВ ЗАВІЙСЬКИЙ
11 Bradley Road
Clark, NJ 07006

ОЛЕКСАНДЕР СЕРАФІМ
2565 Timberwyck Trail
Troy, MI 48098

РАДНІ
ЕВГЕН ОСЦІСЛАВСЬКИЙ
5 Stable Lane
Flemington, NJ 08822

ОСИП ГАВРИЛЮК
79 Southridge Drive
West Seneca, NY 14224-4442

СТЕПАН ГАВРИШ
A-306 Cathedral Rd
Philadelphia, PA 19128

ВАСИЛЬ ЛУЧКІВ
49 Windmill Lane
New City, NY 10956

МИРОН ПИЛИПЯК
11204 SE 234th Street
Kent, WA 98031

ВАСИЛЬ ЛІЩИНЕЦЬКИЙ
4257 Dentzler Road
Parma, OH 4413-4

ПАВЛО ПРИНЬКО
1245 Rhawn Street
Philadelphia, PA 19111

АНДРІЙ СКИБА
4575 N. Nagle Avenue
Harwood Heights, IL 60706

МИХАЙЛО КУРОПАСЬ
313 West Street
Sycamore, IL 60178

МИРОН ГРОХ
16 Kevin Drive
Founthill, Ont., L0S 1E4
Canada

ГЛОРІЯ ГОРБАТІЙ
3 Pequot Rd.
Wallingford, CT 06492

ПОЧЕСНІ ЧЛЕНИ
ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС

АННА ЧОПЕК
1001 Oppenheimer Dr., Apt.101
Los Alamos, NM 87544

МИРОН КУРОПАСЬ
107 Ithamwood Drive
DeKalb, IL 60115

Архiepіскоп СТЕПАН БІЛЯК
1750 Jefferson Street, Apt. 301
Hollywood, FL 33020

ЙОСИП ЛІСОГІР
c/o Life Care Centers of Orlando
3211 Rouse Road, Room 202
Orlando, FL 32817

ТАРАС ШМАГАЛА ст.
10976 Tanager Trail
Brecksville, OH 44141

АНАТОЛІЙ ДОРОШЕНКО
16955 Sycamore Court
Northville, MI 48167

ТЕКЛЯ МОРОЗ
345 36th Avenue
Lachine, Qc. H8T 2A5,
Canada

Напередодні змін

Впродовж майже 35-річної дипломатичної діяльності Валерій Кучинський тісно пов'язаний з Організацією Об'єднаних Націй. Він працював в Секретаріаті ООН, керував підрозділами в системі МЗС України, очолював та входив до складу численних офіційних делегацій на сесіях Генеральної Асамблеї ООН та інших багатосторонніх форумів. Обіймав посади голови Ради Безпеки ООН, віце-голови Економічної і соціальної ради ООН, голови Третього комітету ГА ООН (гуманітарні та соціальні питання та питання прав людини), представника України в Комісії ООН з прав людини. Брав участь в спеціальних місіях Ради Безпеки ООН до регіону Великих Озер в Африці, Східного Тимору. Був задіяний в переговорному процесі з питань близькосхідного врегулювання, балканської проблематики, міжнародного захисту прав людини. На посаді Постійного Представника України при ООН – з серпня 2001 року. Має рангу Надзвичайного і Повноважного Посла.

Посол Валерій Кучинський

Подаємо статтю Посла В. Кучинського, надіслану до „Свободи“.

Валерій Кучинський

Доля України й ООН нерозривно пов'язані. Україна 1945 року стала однією з країн-засновниць ООН, а Організація, у свою чергу, протягом всього радянського періоду була єдиним форумом, який дозволяв світові бачити Україну як окрему державу. Одразу після здобуття незалежності активність України в ООН – передусім, участь у миротворчій діяльності – дозволила нашій країні швидше завоювати місце на міжнародній арені та одночасно сприяла зміцненню самої Організації. Коли ж 1993 року тодішня Державна Дума Російської Федерації ухвалила одіозну постанову щодо Севастополя, Рада Безпеки ООН рішуче заявила про однозначну й повну підтримку суверенітету і цілісності України, що допомогло стримати „гарячі голови”. Тому наша держава завжди виступала й виступатиме за зміцнення ролі ООН, оскільки вбачає в ній єдиний багатосторонній механізм, спроможний забезпечити дотримання принципів міжнародного права. Ті удари, яких намагаються завдати по авторитету Організації то розкручуванням скандалу навколо іракської програми „Нафта в обмін на продукти”, то звинуваченнями миротворців у сексуальних зловживаннях, не повинні затьмарювати величезної корисної праці ООН на всіх можливих напрямках. Попри „різницю у віці” – незалежній Україні немає й 14 років, а ООН восени відзначає своє 60-ліття – обидві відчувають потребу в реформуванні задля найефективнішого використання своїх сил і можливостей, втілення найзаповітніших прагнень миру і процвітання.

Невипадковим є інтерес з боку ООН до подій у внутрішньополітичному житті України. З початку президентської кампанії тема українських виборів стала однією з найбільш обговорюваних у кулуарно-спілкуванні оонівського дипломатичного корпусу. Під час заострення кампанії після другої тури голосування Генеральний секретар ООН Кофі Анан зробив низку виважених і конструктивних заяв щодо необхідності пошуку політичного вирішення ситуації. Більше того, у цей період я мав кілька особистих зустрічей з Кофі Ананом, на його прохання, та інформував його про події в Україні, як кажуть, з перших рук. На інвагурацію новообраного Прези-

дента України Віктора Ющенка був відряджений спеціальний представник Генсекретаря, його заступник з політичних питань Данило Тюрк, що є безпрецедентною подією. Як правило, на таких церемоніях ООН представляє резидент-координатор програм Організації в країні чи регіоні. Але, беручи до уваги винятковість і знаковість – для всього світу! – демократичних процесів, що відбулися в Україні, Генеральний секретар особисто прийняв рішення про „порушення протоколу”.

Україна переможно увійшла в нинішній рік, і попереду в нашій державі – великі зміни. Так само напередодні визначальних змін знаходиться ООН. Цього року ми станемо свідками і учасниками знакових подій у житті Організації. Їх кульмінацією має стати проведення у вересні у Нью-Йорку пленарного засідання Генеральної Асамблеї на рівні глав держав та урядів, якому передуватиме друга Всесвітня зустріч керівників парламентів. Метою засідання Генасамблеї найвищого рівня є всеохоплюючий огляд прогресу, досягнутого у виконанні Деклярації Тисячоліття ООН, схваленої керівниками держав світу у вересні 2000 року. Вже зараз можна сказати, що засідання стане подією надзвичайної ваги.

Зустріч, яка збігається в часі з 60-ою річницею створення ООН, розглядається як реальна, і чи не остання, можливість схвалити пакет рішень, які б наблизили міжнародне співтовариство до досягнення ідеалів, цілей та зобов'язань Деклярації Тисячоліття, а також зміцнили ООН та збільшили ефективність Організації як інструмента реалізації цієї мети. Теза „або зараз – або ніколи”, на відміну від багатьох попередніх років, набуває реального змісту. Більшість держав-членів ООН та Генеральний секретар ООН К. Анан рішуче налаштовані діяти саме зараз.

Безумовно, завдання надзвичайно складне. Адже кожна країна, група країн чи цілі регіони мають свої особливості, своє бачення того, що для них є головною загрозою. Якщо розвинуті країни вважають такими міжнародний тероризм, розповсюдження зброї масового знищення та можливість її потрапляння до рук терористів, то для країн, що розвиваються, пріоритети – у подоланні бідності, голоду, внутрішніх збройних конфліктів, ВІЛ/СНІДу тощо. Допомогти діяти компромісів може

усвідомлення, що усі сьогоденні та майбутні загрози людству є взаємопов'язаними, і жодна держава, якою б потужною не була, не зможе протидіяти їм самотійно. Треба визначити, які з проблем є найбільш реальними, та спрямувати колективні зусилля на їх подолання.

Така думка закладена Групою високого рівня щодо загроз, викликів та змін у доповіді „Більш безпечний світ: наша спільна відповідальність”, де пропонується нова, більш широка та всеохоплююча система колективної безпеки для XXI століття. Документ є однією з двох доповідей, підготовлених створеними К.Ананом групами відомих міжнародних діячів з метою надати стимулу дискусії між державами-членами у ході підготування до зустрічі у вересні.

Рекомендації Групи порушують такі вагомні проблеми, як законність та легітимність застосування військової сили; право на здійснення „гуманітарної інтервенції”; застосування санкцій; боротьба з тероризмом та протидія розповсюдженню зброї масового знищення тощо. Важливе місце в доповіді займає блок рекомендацій щодо реформування діяльності ООН та її головних органів, у т.ч. розширення членського складу Ради Безпеки ООН, створення нового органу – Комісії з миробудівництва, надання Комісії з прав людини універсального членського складу тощо. Група пропонує переглянути положення Статуту ООН, які зберігають посилення на „ворожі держави” часів Другої світової війни. Статут, підкреслюється в доповіді, має відображати надії та сподівання сьогодення, а не страхи 1945 року.

Друга доповідь – „Інвестування у розвиток: практичний план для досягнення Цілей розвитку Тисячоліття”, підготовлена групою експертів під керівництвом відомого економіста, професора Дж. Сакса, містить низку практичних пропозицій, спрямованих на реалізацію Цілей Деклярації Тисячоліття у сфері розвитку. Значна увага в доповіді присвячена ключовому питанню пошуку додаткових фінансових ресурсів, без збільшення яких досягнення цієї мети буде неможливим. Основний висновок: досягти цілей розвитку Тисячоліття до 2015 р. – зменшити бідність, підвищити рівень освіти, побороти темпи поширення ВІЛ/СНІД та надати рівні можливості жінкам та чоловікам – є цілком можливим. Україна у співробітництві з агентствами ООН працює над повним інтегруванням Цілей розвитку Тисячоліття до національної програми розвитку, відповідні індикатори включено до основних урядових програмних документів.

Одним з найскладніших та ключових для діяльності Організації питань залишається реформування Ради Безпеки ООН, на яку покладено головну відповідальність у сфері підтримання міжнародного миру та безпеки. Без досягнення справедливої представленості в Раді держав-членів, підвищення ефективності та транспарентності її діяльності неможливо уявити успішне реагування ООН на виклики сьогодення. Саме тому напередодні 60-річчя ООН кількість держав, що прагнуть та готові до реальних зрушень у цьому питанні, досягла „критичної маси”. Лише один факт: зі 190 президентів, прем'єр-міністрів і міністрів закордон-

них справ, які взяли участь у дискусії 59-ї сесії Генасамблеї ООН у вересні минулого року, майже 150 висловилися за реформування та розширення Ради Безпеки. Водночас різні та нерідко протилежні інтереси держав-членів до останнього часу залишалися головною причиною, що гальмувала пошук „спільного знаменника” в цьому питанні та унеможливлювала здійснення радикальних змін.

Прийняту для всіх зацікавлених держав формулу реформування РБ була покликана знайти вже згадувана Група високого рівня щодо загроз, викликів і змін. Проте, навіть автори доповіді не змогли дійти згоди стосовно єдиної моделі розширення Ради, запропоновували на розгляд два варіанти. Змушений констатувати, що жоден з них не відображає інтереси країн Східноєвропейської регіональної групи держав ООН, до якої належить Україна. Пропозиції, на жаль, не враховують багаторічну позицію групи, чисельність якої практично подвоїлася за останні п'ятнадцять років, щодо необхідності надання їй додаткового місця в розширеній Раді Безпеки. Така ситуація не відповідає „питомій вазі” країн нашого регіону в ООН та їх ролі на міжнародній арені.

Напрацювання Групи – рекомендації, що покликані збагатити й стимулювати дискусію, лише в якій народжується істина. Зараз почався складний і відповідальний переговорний процес, в якому Україна бере активну участь. Ми наполегливо наголошуємо, що інтереси країн нашої групи мають бути забезпечені, і нещодавно в цьому нас відкрито підтримали такі впливові держави, як Німеччина та Японія.

Палкі дискусії точаться навколо всіх окреслених у названих мною доповідях питань. Чи дотримуватимуться держави запропонованих критеріїв застосування сили, або тлумачитимуть їх на свій розсуд? Де межа між реагуванням на загрозу міжнародному миру і безпеці в результаті масових порушень прав людини („гуманітарною інтервенцією”) та невтручанням у внутрішні справи суверенних держав? Чи буде виправданим надання Раді Безпеки функцій контролю за виконанням договорів з питань зброї масового знищення? Яким має бути точне визначення тероризму, щоб виробити чітку міжнародну стратегію боротьби з ним?

Проблеми, що порушуються в доповідях, та запропоновані їх авторами рекомендації великою мірою використані у всеохоплюючій доповіді Генерального секретаря „За більшої свободи: назустріч розвитку, безпеці та правам людини для всіх”, яку К. Анан представив 21 березня та яка має стати основою підсумкових документів осінньої зустрічі. Безперервний напружений процес підготування цих документів, який, власне, вже розпочинається і триватиме до вересня, має засвідчити, чи готові держави-члени ООН йти на компроміси, аби вийти на схвалення вагомих рішень заради побудови кращого та більш безпечного світу для всіх.

Досить часто і, варто відзначити, справедливо ООН дорікають у тому, що з огляду на консенсусний характер подібних рішень вони стають „найнижчим спільним знаменником” позицій 191 держави. Вра-

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

На вшанування пам'яті українських американців, що служили у війську США

СОМЕРСЕТ, Н. Дж. – Вже десятиліттями члени організації „Українські американські ветерани” (УАВ) виношують думку поставити в країні пам'ятник для вшанування сотень тисяч американців українського походження, що так багато сил віддали на службу цій великій нації, приносячи на її жертвник навіть своє життя. Ідею щодо цієї справи було представлено Архiepіскопові Антонієві, голові Консисторії УПЦ в США рік тому. Владика Антоній прийняв її з ентузіазмом, і, обговоривши цю справу з сорахми та членами ради Митрополії УПЦ в США, запропонував надати для такого пам'ятника почесне місце на терені церкви і цвинтаря св. Андрія в С. Бавнд Бруці, Н. Дж.

Надзвичайно цікавим і вдалим є той факт, що ця ділянка має історичне значення, пов'язане ще з революцією Америки. Мастою тоді належав Генрикові Фішеріві, делегатові Нью-Джерзі на Континентальний Конгрес. Родинний цвинтар Фішерів тепер оточений могилами українців, що боролися за волю і в Україні, і в Сполучених Штатах. Можна сказати, що це творить унікальне поєднання двох історій – української й американської.

21 жовтня 2004 р. відбулася нарада під головуванням ново-

обраного Крайового командира УАВ Анни Кравчук. На ній створено комітет у справі спорудження пам'ятника.

Почесні голови цього комітету – Митрополит УПЦ в США Константин, Митрополит УКЦ в США Стефан та довголітній активіст УАВ Степан Віхар. Активним дорадником комітету є голова Консисторії УПЦ в США Архiepіскоп Антоній. Співголовами обрані колишній Крайовий командир УАВ Матвій Козяк та протопресвітер о. Франко Істочин, скарбником – Анна Кравчук, а її помічником – Ірина Істочин. Секретарем комітету став Володимир Боднар, крайовий ад'ютант УАВ.

Зі запитаннями або пожертвами слід звертатися до: „UAV National Monument Committee“, P.O.Box 5058, Somerset, NJ 08875-5058.

Комітет у справі спорудження пам'ятника

Зустрічі з провідником „Пори”

ПАРМА, Огайо. – Володимир Вятрович, уродженець Львова, історик, співзасновник кампанії „Пора”, голова Центру дослідження визвольного руху і член Центру національного відродження ім. С. Бандери виступив з доповіддю „Роля громадської кампанії „Пора” в „помаранчевій революції” і роля ОУН-УПА в історії визвольної боротьби України” 10 березня у Святопокровському осередку.

Зустріч відкрив В. Ліщинецький. Доповідача представив О. Блашків, голова конференції Українських державницьких організацій Округи Огайо. На початку був показаний фільм про події на Майдані Незалежності в Києві.

В. Вятрович розповів про акції кампанії „Пора” за 10 місяців її існування. Перша акція була проведена в ніч з 28 на 29 березня 2004 року під назвою „Що таке кучмізм?”, в межах якої були розповсюджені пля-

кати, наклейки в 17-ти областях України зі зверненням до населення стати до активної дії і участі в політичних процесах держави, на оборону своїх прав і інтересів, на захист демократії в Україні.

За 10 місяців „Пора” провела близько 300 акцій і охопила всю Україну проти проявів „кучмізму”, корупції, тиску на свободу слова, беззаконня, проти терору, на підтримку студентів і на захист вільних виборів. Режим Л. Кучми відповів арештами, підкиданням вибухівки, валюти, зброї в приміщення „Пори”, відкрив кримінальні справи проти активістів, але репресії вже не змінили походу до свободи.

27 листопада після другої тури виборів активісти „Пори” і тисячі українців з усіх земель України рушили на Київ. Головною рушійною силою революції стали студенти, які вийшли на страйк в столиці і в країні. Вже в першому дні революції появились сотні наметів на Майдані. Протести поширилися по всій Україні і в них брали участь активісти „Пори”. З перемогою В. Ющенка на виборах діяльність кампанії „Пора” не припинилася, вона продовжується, а метою її є розбудова в Україні громадського суспільства.

Євген Бачинський

Переходимо на літній час

Нагадуємо нашим читачам, що перехід на літній час відбудеться в ніч з суботи на неділю, з 2 на 3 квітня: для цього треба перевести стрілки годинників на одну годину вперед.

Редакція

**Хочете забезпечити кращий прихід, коли надійде пенсійна пора?
Зверніться до УНСоюзу. У нас
найкращі пенсійні грамоти „ANNUITIES”!**

Короткотермінова Пенсійна Грамота „Annuity”

**2 роки *3.5% APR
3 роки *4.0% APR**

*в разі непоновлення або передтермінового відтягнення, грамота автоматично перетворюється у 10-літній контракт з біжучим відсотком.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
2200 Route 10 West
Parsippany, NJ 07054
Phone: 800-253-9862
Fax: 973-292-0900
Email: una@unamember.com

Український Народний Союз...

Служить громаді від 1894 року...

Понад \$63 мільонів в активах...

- Забезпечений дохід протягом цілого життя
- Високі відсотки
- Знімайте безкоштовно до 10%
- сума вкладу необмежена
- tax-deferred- прибуток не оподатковується, аж поки не почнете знімати гроші
- жодних адміністративних оплат

5.5%

Довготермінова Пенсійна Грамота „Annuity”

- 5 років *4.5% APR
- 10 років *5.5% APR

*1-ий рік гарантований

Зустріч з учасниками грудневих подій в Україні

На світлині (зліва): А. Гарматій, І. Дячун, В. Ліщинецький, П. Твардовський, В. Кость, Ю. Яськів, О. Стахів.

КЛІВЛЕНД, Огайо. – „Вночі з 21 на 22 листопада 2004 року у Львові майже ніхто не спав. Львів'яни вирішили активно підтримати заклик всенародного кандидата в президенти Віктора Ющенка про проголошення стану громадянської непокорності в зв'язку з тим, що було нагло зфальшовано в користь провладного кандидата

Віктора Януковича підсумки президентських виборів 21 листопада. Цієї ночі Львів нагадував передвоєнну мобілізацію. Люди з наплечниками і валізами, групами і поодинокі, їхали на залізничний і автобусний двірці, щоб поїздами або автобусами прибути вчасно до Києва. Мені ледве вдалося сісти у поїзд, вагони якого були переповнені людьми. В поїзді панувало надзвичайне піднесення, люди обговорювали останні події і висловлювали бойову готовність до захисту демократії в Україні. Я був з бандурою і співами патріотичних пісень ми супроводжували нашу подорож до Києва.

Столиця України нас зустріла великим снігопадом і морозом. На привокзальній площі була невелика сцена, на якій група п'ятих молодиків під музику співала російських пісень і вимахувала біло-голубими прапорами В. Януковича. У цей же час на площу в'їхала валка автомобілів з символікою В. Ющенка. Як тільки з авт повиходили хлопці, то „януковичі” враз стихли і зникли в натовпі людей. Тоді ми зі задоволенням вирішили йти пішки до центру Києва.

На Хрещатику ми були вражені незліченною кількістю людей. Повсюдно майоріли українські державні і революційні помаранчеві прапори. Стояли сотні засніжених наметів різних розмірів і кольорів, диміли похідні кухні, біля яких поралися люди, рубали дрова і варили їсти. Інші відгортали сніг, монтували прапори на щоглах, ставили загорода довкола наметів з залізних лавок, які були на вулиці. На парканах і щитах було розклеєно дуже багато сатиричних листівок з віршами і малюнками, що висміювали Л. Кучму і В. Януковича. Наметове містечко нагадувало фортецю, в якій перебували революціонери-професіонали, готові захищати її до останнього.

Вражала висока культура і дисциплінованість людей на Майдані. У той час не було зареєстровано жодної крадіжки, хоч для кишенькових злодіїв тут були сприятливі умови при такій тісноті людей. Навпаки, кожного дня з мікрофонів періодично повідомляли про загублені речі, які знайдені і можна їх забрати зі сцени Майдану. Учасники революції мали можливість завжди погрітися гарячим чаєм чи кавою, приготованими кухнями або принесеними на Майдан киянами. Особисто я пив каву і їв смачні пиріжки, які принесла київська поетеса Ніна Бай. Вона зізналась мені, що ці продукти були придбані за кошти, зібрані українською громадою Клівленду.

Кожного дня ми намагалися бути ближче до сцени на Майдані, щоб послухати виступи Віктора Ющенка, Юлії Тимошенко та інших провідників революції. Ми

знали, що світ за нами слідкує і дивується феноменові української нації. Про те, що ми змінили за цих два тижні уявлення світу про Україну, я переконався у Парижі, коли повертався з Києва в Америку. Перевіряючи мої речі при вході до літака запитав, що я тримаю в руці. Я відповів, що це є бандура – музичний інструмент в Україні. Його лице засіяло і він проскандував „Ю-щен-ко!”, „Ю-щен-ко!”. Моїй радості не було меж. Ось як ми змінили Україну”!

Цей спогад Заслужений артист України, бандурист і співак Остап Стахів виголосив на відзначенні українською громадою Клівленду дня інавгурації Президента України Віктора Ющенка 23 січня 2005 року в залі парафії св. Покрови в Пармі, де зібралося понад 600 українців. Вступним словом зустрічі відкрив і вів програму голова комітету виборців редактор Петро Твардовський. Він пригадав про те, що українська громада штату Огайо також внесла свій скромний вклад у перемогу В. Ющенка. Комітет тричі (31 жовтня, 21 листопада і 26 грудня 2004 року) організовував виїзди виборців на голосування до Вашингтону. Приблизно 500 українських громадян брало участь у виборах. У фінансуванні виїзду виборців до Вашингтону і в зборі коштів на допомогу учасникам протестних акцій в Україні взяли активну участь українські громадські організації, парафії, віруючі українських церков, кредитові кооперативи та сотні українців з повоєнної та сучасної еміграції. Сума зібраних коштів перевищила 100 тисяч доларів.

Голова УЗО Василь Ліщинецький у своєму виступі згадав про історичні дати 22 січня 1918 і 1919 років і проаналізував сучасну політичну ситуацію в Україні. Далі виступали спостерігачі і учасники „помаранчевої революції”. Першим промовляв д-р Вірослав Кость, який був спостерігачем на виборах у Криму. Далі виступали Ігор Дячун – спостерігач у Харківській області, Андрій Гарматій – у Криму, д-р Юрій Яськів – у Дніпропетровській області. Остап Стахів виступав, як учасник „помаранчевої революції” в Києві. Власний вірш „Оранжеве сонце революції” прочитала його донька Софія Стахів. Присутні переглянули фільм про інавгурацію Президента, який підготували Ігор Коваль і Ярослав Завадівський.

Петро Твардовський

Український музей відзначив „помаранчеву революцію”

Учасники зустрічі в музеї

ДІТРОЙТ, Миш. – Український Народний архів-музей відзначив 20 лютого в аудиторії Школи Церкви Непорочного Зачаття у Ворені „помаранчеву революцію” в Україні. На стінах аудиторії була розміщена велика виставка фотографій з демонстрацій на Майдані Незалежності в Києві, спостерігачів виборів з Дітройту, президента В. Ющенка, прем'єр-міністра Ю. Тимошенко, експонатів з гаслами передвиборної кампанії Блоку В. Ющенка.

Вступне слово мав д-р Микола Григорчук, голова УНА-М в Дітройті. Він представив головного доповідача, д-ра політичних наук Тараса Кузя, спостерігача виборів в Україні, автора кількох книжок. Доповідач вживав відео-ілюстрації передвиборної кампанії і демонстрацій в Києві. Він пояснив чому „помаранчева революція” була успішною.

Після доповіді були запити, на які доповідач давав відповіді.

Опісля Ярослав Березовський проголосив винагороди учням шкіл Церкви Непорочного Зачаття і „Рідної Школи” за кращі есеї на тему „помаранчевої революції” і прочитав уривки з праць англійською і українською мовами.

Олег Цеплий, член дирекції Архіву-Музею, представив присутніх спостерігачів, з метрополітально-го Дітройту на виборах президента України. Це були Михайло Андріяшко, Ярослав Білинський, Звенислава Никорак-Гайда, Мирон Городиський, д-р Олександр Лебедович, Володимир Марущак, Богдан Неганів, Дарія Шлега. Ці патріоти, на власні кошти літали в Україну, а дехто з них навіть тричі! Заключне слово про Архів-Музей та виставку гуцульського мистецтва в сусідньому приміщенні мав д-р М. Григорчук, подякувавши всім організаторам і виконавцям Відзначення.

Юрій Розгін

У залі зібрання

Разом нас багато: кілька слів про допомогу Америки Україні

Андрій Гарматій

Я стояв в Києві на площі серед тисяч людей. Впродовж кількох років я завжди успіхом переходив її. Вона була незграбною, незатишною, непривітною. Її сіре мертво каміння навесні і влітку трохи оживляли фонтани і розквітла зелень, а ще більше – люди, які, долаючи огиду від недавніх новоутворень „прогресивних“ архітекторів, робили її картато-гамірно, щоб знову сховатися, згорнутися, посіріти-потемніти на осінь і зиму. Цього дня я постійно лише й думав про те, як і коли дійти до цієї площі, яка раптом перетворилася у центр притягання для цілого світу, на якій почало битися українське серце і витав непоборний животворний, омріяний національний дух.

Я стояв на Майдані серед тисяч людей. Вівторок, 28 грудня. Позаду – несподіване рішення летіти в Україну, гарячкове пакування, лет через океан, зустрічі, гонитва за квитками на поїзд (щоб тільки встигнути до Криму!), нові знайомі, неспокій, невпевненість і, часом, нервові напруження у переддень і під час голосування, безсонна ніч у територіальній виборчій комісії. Тепер уже все. Я знову на Майдані. Сльози хвилювання ллються мимовільно (добре, що це вечір), різні думки заповнюють мозок. „Ми напишемо книгу про нашу революцію, – чую слова Юлії Тимошенко, – де згадаємо кожного, хто доклався до нашої спільної перемоги!“

Уже в Америці мені знову згадалися ці слова. Дай Боже, мудрости і пам'яті згадати всіх, не проминути нікого... Кожен, з ким би ти не говорив, відзначав, що все, що діялося в Україні і на Майдані під час „помаранчевої революції“, було під Божим покровом. Про Його благословення для України молилися ми всі. До цього заохочували священнослужителі усіх

трьох українських церков Вашингтону: о. Володимир Штетьяк, паніматка Марта і Святослав Новицький (церква Святого-Андрія УАПЦ), о. Тарас Лончина та пані матка Ляля (церква Святої Тройці УГКЦ), о. Нестор Івасів (церква Пресвятої Родини УГКЦ). У Клівленді надихали громаду молитвою і словом о. Василь Петрів (церква Покрова Пресвятої Богородиці УГКЦ), о. Богдан Згоба (церква Святої Тройці УАПЦ), о. Ігор Касіян (церква святого Андрея УГКЦ), пастор Алекс Перехрест (Українська баптистська церква), пастор Богдан Мальський (Українська церква християн віри євангельської) та пастор Євген Пилипів (Церква повного євангелія). Важливо додати, що церкви, як місця, де виростає життя української громади, також доклали зусиль до збору фондів для допомоги виборцям у США і на підтримку борців „помаранчевої революції“ в Україні.

Завжди стоять перед очима ті, хто напружено працював, організовуючи виборців для участі у голосуванні. У Вашингтоні багато часу і енергії цьому присвятили Олександр і Оля Василенки, Михайло Дашенко. Телефони, листи, електронна пошта – все працювало заради того, щоб розрухати громадян України, які тепер живуть в Америці. Майже цілодобово ці люди підтримували контакт з нами, готуючи приїзд груп. У Клівленді, Огайо, мені, як завжди у таких випадках, допомагала родина: дружина Рената, її батьки – Вірослав і Ольга Кості, а також Василь Ліщенецький, Петро Твардовський, Василь Ільчишин, Йосип Решетівський, Ольга Войтків, Дарія Розумна, Володимир Журавель, Леся Озеруга і Ярослав Русенко.

Організатором у Пітсбургу, Пенсильванія, був Богдан Бохонок, який доклав неймовірних зусиль, щоб зібрати велику групу виборців і кошти для підтримки Майдану. Він також

очолював групу спостерігачів від В. Юшенка протягом двох турів виборів і переголосування. Приїхали дві великі групи виборців з Флориди, а також з Атланти, Джорджія. Організаторами цих двох груп були Волошин (Флорида) і Роксолана Гошко (Джорджія). Багато виборців приїжджали до Вашингтону за сотні миль, щоб віддати свій голос за В. Юшенка, щоб бути разом зі своєю нацією тоді, коли вона робить історичний вибір. Серед таких – Аня Бленда, Гена Грушовенко. Велика подяка мешканцям Вашингтону, які люб'язно і тепло приймали наших земляків-українців у себе вдома – Любі і Несторові Пилипцям, Марійці і Петрові Фединським, Віталієві Богданіву, Мирославі Приходько, Валентині Лимонченко та іншим. Допомогали також Варвара та Інґа Шморґун.

Особливо пригадується голова закордонної виборчої комісії ч. 92 у Вашингтоні Мирослава Пархоменко. Без її розуміння, підтримки, допомоги, порад і готовності йти назустріч, на мій погляд, усім було б набагато важче вирішувати питання, пов'язані з участю у голосуванні. Завдяки її зусиллям та надхненню праці членів комісії у виборах взяло набагато більше осіб. Загальна кількість тих, хто голосував у Вашингтоні, зростала з кожним туром виборів і 26 грудня складала 1066 осіб. За В. Юшенка тоді проголосувало 1013. Це вдвічі більше, ніж у пер-

шій турі! І це незважаючи на те, що виборці цього округу мешкають у 20 різних штатах Америки.

Спостерігачі від ब्लюку В. Юшенка заслуговують на особливе признание. Це – талановиті, безмежно віддані Батьківщині молоді українці: Ліля Остапенко, Андрій Василенко, Оксана Калух, Михайло Дашенко, Юрко Солондкий, Марко Кіпа, Олександр Василенко, Христина Горбачевська. Спостерігачами від громадських організацій були Роман Ференцевич, Кліф Довмен, Теодор Царик, Михайло Савків, Ганя Черняк і Богдана Урбанович.

Неможливо оминати тих, хто взявся фінансово допомогти у напружені для України і українців дні. Як завжди, у питанні допомоги коштами не залишилися осторонь українські фінансові установи: Федеральна кооператива „Самопоміч“ (директор Орест Ліщенецький), „Основа“ (директор Зенон Голубець) у Клівленді, Огайо, кредитівка „Самопоміч“ у Балтіморі, Меріленд (Нуся Керда і співробітники кредитівки) та Українська федеральна кооперативна спілка у Рочестері (директор Тамара Денисенко).

Також слід згадати і тих, хто склав особисті пожертви. Серед них особливою щедрістю відзначилися: Юрій Чопівський і Юрій Дейчаківський (Вашінгтон). У Клівленді Комітет допомоги Україні зібрав 114,569 дол. Додатково окрема ініціативна група перерахувала на допомогу Україні 6,510

(Закінчення на стор. 24)

Чи Ви знаєте, чому ми є такі щасливі?

Наші батьки, бабусі і дідусі вклали капітал в наше майбутнє, купивши від Українського Народного Союзу для кожного із нас, поліси життєвого забезпечення кляси „Endowment“ і „Life“. Вони купили поліси, наперед передплачені за низькими платними ратами для наших вікових категорій.

Якщо б Ви хотіли бути такими усміхненими, як ми, просимо запропонувати Вашим батькам, або бабусі і дідусеві зателефонувати до УНСоюзу на число телефону: 1(800) 253-9862, де будуть раді Вам допомогти.

Календар подій 2005р.

1 – 3 КВІТНЯ

Grace Episcopal Church, Madison, NJ – Men's Retreat.

8 – 10 КВІТНЯ

Road Rally Weekend an Epicurean, motorized scavenger hunt.

9 КВІТНЯ

SUNY New Paltz Alpha Kappa Phi Sorority Formal Banquet.

15 – 17 КВІТНЯ

Велика Рада Пластового Куреня „Чортополохи“. Brooklyn Group Volunteer Weekend

16 КВІТНЯ

Rochester Fire Company Banquet.

20 – 22 КВІТНЯ

SUNY at New Paltz, Migrant Education Program & Retreat.

23 КВІТНЯ

„TAP“ Ньюйоркський фестиваль пива у Гантері, переїзд автобусом із Союзівки. 60 дол./ніч.

23 КВІТНЯ

Традиційні українські святочні страви – Пластовий курінь „Спартак“.

1 ТРАВНЯ

Традиційний український Великодній сніданок. Початок – год. 11:30 ранку.

20 ТРАВНЯ

Ellenville High School Prom.

27 – 30 ТРАВНЯ

Вікенд з нагоди Дня Пам'яті – BBQ та забава. Вікенд призначений батькам, що усиновили дітей з України – спонзори Українське посольство і УНС.

1 ЧЕРВНЯ

Ellenville High School Scholarship Banquet.

6 ЧЕРВНЯ

Highland High School Senior Day

12 – 17 ЧЕРВНЯ

Конференція Клубу Сеньйорів Українського Народного Союзу.

19 ЧЕРВНЯ

День Батька на Союзівці.

26 ЧЕРВНЯ – 3 ЛИПНЯ

Перший табір Пташат.

26 ЧЕРВНЯ – 8 ЛИПНЯ

Тенісовий табір для дітей, віком від 10 – 18 років.

27 ЧЕРВНЯ – 1 ЛИПНЯ

Exploration Day Camp-Session #1, for ages 7-10.

3 – 10 ЛИПНЯ

Другий табір „Пташат“.

4 – 8 ЛИПНЯ

Exploration Day Camp-Session #2 for ages 7-10.

10 – 16 ЛИПНЯ

Discovery Camp-Session #1 for ages 8-12.

17 – 22 ЛИПНЯ

Перший табір Чемного для дітей віком 4 – 7 років.

17 – 23 ЛИПНЯ

Discovery Camp-Session #2, for ages 8 – 12. Adventure Camp-Session #1 for ages 13 – 16.

24 – 29 ЛИПНЯ

Другий табір Чемного для дітей віком 4 – 7 років.

24 – 30 ЛИПНЯ

Discovery Camp-Session #3, for ages 8 – 12. Adventure Camp-Session #2, for ages 13 – 16.

31 ЛИПНЯ – 5 СЕРПНЯ

Scuba Course for ages 12 and up.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Квітень 2005 р., ч. 56

Думки П. Куліша про повісті Т. Шевченка

Напевно немає жодного українця, який не знав би, хто такий Тарас Шевченко. Але не всі знають, що Кобзар Дармограй – це псевдонім Тараса Шевченка, яким він підписав свої повісті, написані російською мовою. Як відомо, його було засуджено й заборонено писати і малювати. Тому ці повісті він й написав чужою мовою під псевдом. Ними є „Художник”, „Наймичка”, „Варнак”, „Княгиня”, „Музика”, „Нещасний”, „Капітанша”, „Близнята”, „Мандрівка з приємністю та

й не без моралі” та ін. Читаються вони як документальний матеріал про поетове переживання та його філософічні, мистецькі та соціально-політичні погляди.

Тарас Шевченко, вийшовши на волю і чекаючи в місті Нижньому Новгороді документів про звільнення, хотів видати повісті друком й звернувся в тій справі до свого друга Пантелеймона Куліша. П. Куліш хотів поставити ім'я Т. Шевченка на українську височину не досягну, з цього погляду російські повісті не радили друкувати. Т. Шев-

ченко питав П. Куліша його думки. Він писав: „Навчи ти мене, будь ласка, що мені робити з руськими повістями! У мене їх десятків коло двох набереться. Затопить грубу шкода: багато праці пропаде. Та й

грошей би хотілося, бо тепер вони мені дуже потрібні. Порадь, будь ласка, що мені робить?”. П. Куліш листом йому відповів: „Про московські ж повісті, скажу, що зневажай Ти себе ними перед світом, та й більше нічого... Якби в мене були гроші, я б у Тебе купив їх усі й спалив”. Т. Шевченко послунався П. Куліша й ніколи, за життя, не дав їх до друку.

Представники Фундації в Україні

На сторінці Фундації ми подали короткі біографії представників Фундації в Україні – Петра Антоненка з Чернігова, Фіделя Сухоносця з Дніпропетровська та Олександра Капітоненка з Симферополя. Подаємо біографії ще двох представників Фундації в інших частинах України.

Олег Романчук народився 16 липня 1951 року в місті Кам'янка-Бузька на Львівщині. В 1973 році закінчив фізичний факультет Львівського державного університету імені Івана Франка за спеціальністю „радіофізика”. Після служби офіцером у війську впродовж семи років працював у Науково-дослідному інституті прикладних проблем механіки і математики НАН України інженером і молодшим науковим працівником.

Від 1983 року – на видавничій, журналістичній і викладацькій праці. Кандидат філологічних наук, доцент катедри української преси факультету журналістики Львівського національного університету імені Івана Франка, шеф-редактор журналу політології, футурології, економіки науки та культури „Універсум”, член Комісії семіотики соціально-національних процесів катедри філософії Львівського національного університету ім. Івана Франка, член Національної спілки письменників, Національної спілки журналістів, „Organisation Mondiale de la Presse Periodique – Bruxelles”, та заступник голови правління Львівської міської громадської організації „Товариство Універсум”.

У творчому доробку – понад 200 наукових і науково-популярних статей та досліджень з проблем теплофізики, культури, науки, політики, історії. Автор фантастичного роману „Зоряний кристал”, двох збірок фантастичних оповідань, книжки публіцистичних нарисів „Оглянутися в майбутнє”, історичного дослідження „Ультиматум”, співавтор футурологічного дослідження „На порозі Надцивілізації” (системна аналіза актуальних проблем сучасності, соціальне прогнозування та футурологія) – три видання, упорядник і один із авторів збірки нарисів про українських вчених-природодослідників „Аксіоми для нащадків”, а також автор створеного на її основі сцена-

рію документального фільму „Розвіяні по чужині”. Учасник багатьох наукових конференцій.

Фундація ім. Івана Багряного вже кілька років допомагає цікавому журналу „Універсум”, який редагує Олег Романчук, та покриває кошти висилки його до 500 бібліотек України. Ми щиро рекомендуємо передплатити цей журнал собі чи комусь в Україні, надсилаючи чек на адресу Фундації. Річна передплата для читачів Заходу 50 доларів США, а для читачів України – 20 дол.

Вадим Усань народився 20 вересня 1937 року в місті Охтирці, Сумської області, в родині службовців. Після закінчення школи працював на заводі. В 1961 році закінчив Харківський автомобільно-дорожній інститут.

Працював на будівництві доріг, мостів та інженерних споруд у Кривому Розі. З 1966 року живе і працює в Харкові. З 1995 року очолює літературно-мистецький клуб ім. Ів. Багряного, який провадить просвітницьку і патріотичну діяльність серед студентської молоді. Клуб популяризує творчість українських письменників та влаштовує річниці Івана Багряного, Бориса Антоненка-Давидовича, Аркадія Любченка, Ігоря Качуровського, Дмитра Нитченка (Чуба) та багато інших.

Як представник Фундації в Харкові, він долучився до встановлення контактів з прозвітицькими та культурними закладами України та східної діаспори для поширення творів Івана Багряного та його соратників. В. Усань є упорядником хрестоматії творів І. Багряного „Вірю!”, яка вийшла двома накладами (перший раз 5 тисяч примірників, другий раз – 12 тисяч) і була розповсюджена ним по школах всіх областей України.

Його старанням в 2003 році вийшла друком брошура „Нас не зітруть із рубрики” – як допоміжний матеріал для учителів та студентів-філологів при опрацюванні програмових творів Ів. Багряного. Тепер працює над виданням однією книгою матеріалів, що містилися в партійних органах УРДП-УДРП „Наша боротьба” та „Наші позиції” – партії діаспори та готовиться до відзначення 100-ої річниці Ів. Багряного в Харкові.

Миргородці просять допомоги

В Миргороді, на Полтавщині, існує юнацьке товариство, яке функціонує при літературно-видавничій студії „Ганнуса”. Ми отримали лист від Анатолія Сазанського, українського письменника та керівника студії, уривки з якого подаємо нижче.

„Процес за своєю історичною логікою невідворотний, надзвичайно ускладнений тією обставиною, що саме на Миргородщині після виходу на пенсію осідали різного роду комісари, значні комуністи, працівники концтаборів, тюрем та інша більшовицька інквізиція. Саме в їхніх руках сконцентрувалися всі важелі управи. І вони, перш за все, топчуть і нищать усе, що стосується українського національного відродження. Ми й робимо все можливе для роз'яснення їхньої гальмівної ролі. І маємо добрий результат. На останніх виборах миргородське населення голосувало за Віктора Ющенка. А популярність комуністів впала майже до нуля. Лише у роз'яснювально-агітаційному пляні наша молодіжна організація спромоглася в передвиборний період підготувати, видати і розповсюдити майже 100 тисяч листівок, включаючи брошуру „Нищать українську націю. Боронімося!”.

Склалося так, що на сьогоднішній день на Миргородщині молодіжна літературно-видавнича студія „Ганнуса”, а при ній

наукове товариство та діаспорна бібліотека є єдиною національно-ємкою і орієнтованою силою. Ми видаємо дитячу художню літературу рідною мовою, проводимо наукові дослідження з питань прихованих сторінок історії рідного краю. Зібрали велику, єдину в цих околицях, діаспорну бібліотеку. Наша просвітницька праця в основному орієнтована на молодь. Бо їй прийдеється кривувати державотворчу місію.

Але у контексті вищесказаного наша молодіжна організація вже котрий рік не може вийти з глухого кута, у який її загнано зусиллями осіб, що є при владі. Ми не можемо об'ємно і повноцінно провадити свою працю. Серед багатьох причин такого стану є відсутність власного приміщення. Те приміщення, яке дала влада – гірше за конюшню. А щоб молодь не йшла до нас, до нашої студії, відключено електрику, тепло і водопостачання. Та ще й вибито всі вікна.

...Наша молодіжна творча організація і я особисто звертаємося до фінансово спроможних земляків з діаспори допомогти нам закінчити будову власного приміщення, в якому кипітиме активна праця молоді”.

Пожертви миргородцям можна надсилати на адресу Фундації й вони будуть переслані за призначенням.

Дякуємо!

Від часу появи останнього числа сторінки Фундації прислали пожертви Фундації такі особи: 4,000 дол. – **Ніна і Юрій Воскоби** на видання книги „Помаранчеве свято свободи”, яку готує до друку Олег Чорногуз з своєю групою в Києві, 1,742 дол. – **Іван Шкіренко** з Англії, 200 дол. – **Галина і Олексій Воскобійники** замість квітів на свіжу могилу Михайла Андрійовича. Гроші переслала дружина Михайла – Людмила, за що ми їй дякуємо й висловлюємо їй щире співчуття, 75 дол. – **Василь Кревсун**.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає підтримувати Фундацію, щоб вона й далі могла допомагати Україні! Пожертви на Фундацію звільнені від федерального податку.

В Фундації можна придбати видані чи фінансовані Фундацією такі книжки Ів. Багряного: „Золотий бумеранг” (20 дол.), „Людина біжить над прірвою” (20 дол.), „Вірю” – хрестоматія (20 дол.), Василя Гришка „Карби

часу” (25 дол.), „Москва сльозам не вірить” (12 дол.) та „Український голокост 1933” – англійською мовою (10 дол.), „Сталінізм в Україні” Григорія Костюка (20 дол.), „Повість моїх літ” Ол. Воскобійника (15 дол.) та „Подвижник духу” про Бориса Антоненка-Давидовича (15 дол.). Ціни – в доларах США.

Також дякуємо всім членам Фундації, що прислали членські внески за цей рік і прохаємо й інших членів надсилати свою належність. Членські річні внески виносять 25 доларів США.

Дописи і листи до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо слати на адресу:
**Bahriany Foundation,
811 S. Roosevelt Ave.,
Arlington Heights,
IL 60005 USA**
Сторінку редагує
Олексій Коновал

Вісімдесятники розповідають про минуле

На світлині зліва: У. Старосольська, В. Махно, О. Ашер, О. Кузьмович, Л. Онишкевич, І. Сєрант, Х. Карпевич, В. Рак, Н. Пазуняк, М. Галів.
Фото: В. Лопух

НЬО-ЙОРК. – За ініціативою д-ра В. Махна, в НТШ-А відбувся 12 березня цікавий вечір „вісімдесятників”, в якому брало участь семеро членів НТШ, зі споминами про своє минуле. А мають вони що згадувати, бо життя кожного було повне знаменних подій, переживань, родинних пов'язань з відомими постатями нашого минулого та незабутніх споминів.

Першою говорила д-р Оксана Ашер про свого відомого батька – поета Михайла Драй-Хмару, який трагічно закінчив життя, ув'язнений советським режимом. Вона читала його поезії, також у перекладі на англійську мову, розповідала про свою недавню поїздку в Україну, як також про свою творчість, але передусім – про переклади поезій батька. Д-р Володимир Рак з гумором згадав свої довгі роки співпраці у НТШ-А, де він віддав стільки серця та енергії у його фінансовий сектор та так успішно причинився до його

зміцнення. Редактор Ольга Кузьмович заторкнула питання наслідництва в Організації Українських Націоналістів після убивства Євгена Коновальця, який є її дядьком, як і полковник Андрій Мельник – бо ж обидва були одружені з сестрами матері О. Кузьмович.

Д-р Іван Сєрант цікаво розповів про розвиток та успіхи Українських спортивних клубів в США, з яких він активно причинився до перемог у міжнародних змаганнях, зокрема в УСКлюбі в Нью-Йорку. Редактор Микола Галів пригадав та цікаво представив перші зустрічі з відвідувачами з України – поетами та журналістами, згадуючи з вдячністю важливу роль, яку в організації тих зустрічей відіграли дві активні українсько-американські громадянки – Е. Піддубчишин і М. Клячко, сьогодні вже обидва покійні.

Д-р Наталя Пазуняк з сентиментом і зворушенням розповіла про славу родину Шульгинів та її

участь у відродженні української державності.

Останнім доповідачем була редактор Уляна Старосольська, яка пригадувала так добре усім відомого героя Романа Шухевича та фрагменти його життя, які редактор Старосольська мала шастя спостерігати, як член найближчої родини.

Кожен з доповідачів мав нагоду і можливість пригадати цікаві фрагменти недавнього минулого, а з цим представити цікаві та широковідомі з політичного і літературного життя постаті українського життя.

Усі ці постаті увійшли до історії літературного і політичного життя України – то ж, може, корисно було б такі вечори повторювати, але при цьому їх поділити, і цим дати можливість прелегентам ширше зупинитися на цих вже історичних поста- тях, що творили літературне і політичне життя нашої батьківщини.

Гарне музичне тло вечорові дала піаністка Христина Карпевич.

О. К.

Україністика в Пенсильванському університеті

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – В Пенсильванському університеті відновлено українознавчі студії, які були започатковані тут в 1959 році проф. Григором Лужницьким. Завдяки новому завідувачому відділу славистики проф. Кевінові Плятові, і зусиллям „Penn Language Center” та студентів українського походження, в осінньому семестрі 2005 року студенти матимуть можливість вивчати українську мову на курсах „Slav-590, Elementary Ukrainian” та „Slav-592, Intermediate Ukrainian”. Крім того, університет пропонуватиме курс „Інтелектуальна історія України” українською і англійською мовами, який викладатиме проф. Леонід Рудницький. За докладнішими інформаціями можна звертатися до Лади Васильєвої або Неліке Ван Дузен-Шоль на тел.: (215) 898-6039, або електронною поштою: vassilie@sas.upenn.edu

Олексій Опанасюк

Шановні Пані і Панове!

В імені Клубу Сеньйорів УНСоюзу маємо шану запросити Вас на річний З'їзд сеньйорів УНСоюзу, який відбудеться на Союзівці. Для загальної інформації подаємо, що Клуб сеньйорів УНСоюзу є активним вже понад 30 років. Метою сеньйорів УНСоюзу є зберегти і плекати українську спадщину, сприяти єдності громади, розвивати товариську діяльність і підтримувати громадське життя українців в Америці. Маємо надію, що Ви зможете приєднатися до нас. Хочемо, щоб ця конференція була якнайбільше цікавою і тому радо візьмемо до уваги Ваші поради і коментарі щодо програми.

Запрошуємо громаду на

З'їзд СЕНЬЙОРІВ УНСОЮЗУ НА СОЮЗІВЦІ

Початок у неділю, 12 червня (включно з вечером) до п'ятниці, 17 червня (включно зі сніданком) 2005 р.

Просимо реєструватися на Союзівці вчасно. Побут включає: 5 нічлігів, харчування, бенкет та розвагові програми.

Ціна для членів УНСоюзу – одна особа 375 дол., для двох осіб в кімнаті 315 дол. від особи.

Для не-членів – одна особа 425 дол., для двох осіб в кімнаті 335 дол. від особи. Тільки бенкет – 30 дол.

Всі ціни включають податок і чайові.

Телефон на Союзівку у справі реєстрації: (845) 626-5641

У справі зорганізування автобусу із вашої місцевості для 25 осіб або більше просимо звертатися до Головної Канцелярії на тел.: (973) 292-9800 (3071)

Тиждень Клубу сеньйорів є приємним, цікавим і головно доступним.

Оксана Тритяк, Головний організатор УНС, Президент Клубу сеньйорів УНС.

В пам'ять Тараса Шевченка

Народний хор в Томс Рівері, Н. Дж., (перша зліва сидить Леся Гураль, диригентка, посередині – о. Петро Семенич). Фото: О. Ковар

ТОМС РІВЕР, Н. Дж. – Українська громада 2005-ий рік розпочала традиційною Різдвяною Вечерею, що відбулося 6 січня в церковній залі церкви св. Стефана під орудою подружжя Грицаків. 26 січня о. Роман Дубицький відслужив Панахиду за тих, що віддали своє життя в боротьбі за волю України – студентів під Крутами, вояків під Базаром, на Красному Полі в Карпатській Україні, УПА, в Українській Першій Дивізії та мільйонів невинних жертв.

Лютий перейшов під знаком приготування до святкування дня Тараса Шевченка. Готувався до свята народний хор під диригентурою Лесі Гураль. Ігор Дворян виготовив програмку свята. День Тараса Шевченка був призначений на 6 березня. Свято розпочав Ігор Дворян виголошенням привіту. Опісля хор заспівав гимни США та України.

Вступне слово українською мовою виголосив Остап Якубович, англійською – Ігор Дворян. Богдан Бортник виконав „Помаранчеві коломийки”, а Софія Брик – вірш „Бандуристе, орле сизий”. Хор заспівав Шевченковий „Заповіт”, „Думи мої” та „Реве та стогне Дніпр широкий”. Ольга Яценків деклямувала „Світить місяць ясно”, Росана Стецура – „І досі сниться”. Монтаж поеми „Розрита могила” виконали Софія Брик та Ярослав Кохман. Пісню „По діброві вітер віє” виконали квінтетом Софія Брик, Ярослава Кохман, Анна Дзера та Галина Якубович. Поему „Дивний сон”, яку написала Оленка Богач, учениця одинадцятої класи міста Бурштин, виголосив Іван Ільків, поему „Народ” прочитала Таня Тодарюк, а Рузя Сінчок продеклямувала частину поеми „Село”.

Слово подяки сказав Ігор Дворян. Хор закінчив програму патріотичною піснею „За Україну”.

Іван Ільків

ДІТРОЙТ, Миш. – Культурно-громадський клуб 6 березня в паравіальному осередку св. Йосафата у Ворені провів відзначення 191-ої річниці від дня народження Тараса Шевченка.

Свято відкрив голова клубу Василь Колодчин, який запропонував присутнім розпочати зустріч співом Шевченкового „Заповіту”. Василь Колодчин передав слово ведучому програмі Любомирові Липецькому, який запросив на

сцену тріо бандуристок „Чар-зілля” у складі Мирослави Куки, Ірини Туршин та Лесі Клімченко. Вони виконали пісні на слова Тараса Шевченка „Думи мої”, „По діброві вітер віє” та пісню на музику В. Листопада „Кобзарі”.

Головний промовець Софія Шидлівська, яка є головою недавно створеної організації нових українських емігрантів „Нова хвиля” і директором української радіопрограми „Слово”, підкреслила, що Тарас Шевченко своїми творами і своїм життям будив свідомість українців, і що відблиски його віщого слова „було видно, було чути” в незабутніх днях „помаранчевої революції” в Україні. „Нова хвиля” і всі покоління українців у Дітройті зібрали значні кошти, які витрачено на допомогу демонстрантам на Майдані, на поїздку громадян України на голосування в Чикаго і на поїздку представників української громади автобусом до Вашингтону для участі в акції протесту проти фальшування виборів в Україні.

Після доповіді тріо бандуристок виконало три пісні на слова Тараса Шевченка. Виступили також з інсценізацією, присвяченою дню народження Кобзаря, учні Школи релігії та українознавства ім. Лесі Українки при катедрі св. Покрови в Савдфілді, Миш. Христина Боднарчук, Данило Гигинз, Ксеня Деменчук, Ірина Запотна, Роман Запотний, Дарка Кулик, Таїсія Кулик, Ярема Петруша і Тетяна Смик. Наймолодшому учасникові дійства було лише п'ять років, а найстарший – дев'ять. Тріо „Чар-зілля” під акомпаніємент бандур заспівало ще три пісні на слова Т. Шевченка. Перед закриттям усі присутні заспівали Український національний гимн.

Декорації до свята, якими була прикрашена сцена, виготовив Володимир Дигдало, а обкладинку до програмки – Роман Бараник.

Ніна Василькевич

ЕДМОНТОН, Канада. – Цього-річний Шевченківський концерт, який організував Едмонтонський відділ КУК і Українське музичне товариство Альберти, з доповіддю колишнього редактора „Нового шляху” Володимира Кіся „Тарас Шевченко і діаспора”, відбувся в Домі української молоді в неділю, 13 березня. Цю доповідь, перекладену з англійської на українську,

прочитав керівник української програми з Радіо „СіКейАйАр” Роман Британ.

Керувала концертом Ксеня Мариняк, а почався він „Заповітом” Т. Шевченка у виконанні хору „Верховина”, під диригентурою Галини Лазурко, в супроводі п'ятих бандуристок на чолі з др-ом А. Горняткевичем. Після вступного слова голови КУК Миколи Воротилека і заклику голови Шевченківської фундації Андрія Гладішевського, щоб жертвувати на Фундацію, хор „Верховина” виконав „Думи мої” і „Зацвіла в долині червона калина” Т. Шевченка в обр. А. Гнатичина. Далі Богдан Саварин на скрипці, а Роман Солтикевич – на фортепіані чудово заграли „Фантазію” М. Лисенка, Маріянна Сех деклямувала „Зацвіла в долині червона калина”, а члени танцювального гуртка при СУМі „Дунай”, під керівництвом Тани і Павла Гишки, Кристал Миронюк і Андрій Вуйцік, затанцювали танець „Залицання”.

Як і минулого року, в концерті знову взяли участь двомовні школи і Курси українознавства ім. Франка: струнний ансамбль школи св. Мартина, у складі 22 осіб, під диригентурою Кері Микгоникл, з учительками Керин Дацишин і Евою Маковською, з чуттям заграли „Садок вишневий” і „Реве та стогне Дніпр широкий”, хор св. Матея, у складі 24 учениць, під диригентурою Лілеї Волянської „Думи мої” і „У перетику ходила”, а Юрій Вальків, Лариса Гекер, Роксана Дашкевич і Назар Поріцький з Курсів (директорка – Лілія Суха), прочитали ряд уривків з віршів Т. Шевченка.

Був ще один танець – „Весна”, який бадьоро затанцювали 16 членів ансамблю „Воля” під мистецьким керівництвом Євгена Багрія, після якого жіночий ансамбль „Дніпрова хвиля” (в складі І. Федеркевич, С. Романюк, Н. Онищук, У. Канівець та Д. Васараб-Роланд, під музичним керівництвом Марії Дитиняк, з І. Тарнавською на фортепіані) гарно заспівали „Садок вишневий”, а ще краще – „Якби мені черевики”. Закінчився концерт мистецьким виступом чоловічого хору, в складі 16 хористів, під диригентурою Гриця Малюжинського, при супроводі двох бандур (Г. Малюжинського та А. Горняткевича), з піснями „Та не дай, Господи, нікому” і „Сонце гріє” Т. Шевченка та популярною „Карпатські січовики” Яра Славутича, який був присутній на концерті.

В заключному слові голова Українського музичного товариства Альберти Люба Бойко-Бел висловила радість з приводу того, що ворогам України не вдалося її „в огні збудити”, і подякувала всім організаторам, виконавцям і учасникам концерту, а зокрема Ксені Мариняк і Галі Котівич, яка уклала текст програми. Концерт закінчився гимном „Ще не вмерла Україна”, який співали чоловічий хор та всі присутні в залі.

Петро Саварин

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. – До Шевченкових днів в Санкт-Петербурзі вийшов спеціальний випуск видання „Українці та Петербург”, присвячений великому поетові. Це вже 13-ий випуск від 1998 року. Видають його спільно Українське культурно-суспільне товариство ім. Т. Шевченка і Фундація української культури Санкт-Петербургу і області. В цьому випуску вміщено поезії Кобзаря і місцевих українських поетів, нариси про відомих професіоналів українського походження – академіка в галузі кераміки Юрія Пивинського з Миргороду, професора-хірурга Миколу Скліфосовського з Дубосар, невролога Олександра Скоромя, спогади П. Кролевця про його участь у визволенні Освенціму, розповідь про Сергія Параджанова, інші цікаві матеріали.

Усі, кого цікавить це українське видання в північній російській столиці, можуть звернутися до його редактора Володимира Косенка на адресу: до запитання, Санкт-Петербург, 192288 Russia. Наклад видання 200 примірників, а нечаста його поява пояснюється браком коштів у видавця.

Л. Хм.

ЗУАДК організовує комп'ютерні курси

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – На бажання деяких українців, які останніми роками приїхали до США, Інформаційне бюро Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) плянує провести курси комп'ютерних програм, починаючи у вересні 2005 року. Цей перший комп'ютерний курс буде для початківців, для тих, хто зовсім не має комп'ютерного знання. Курс буде безкоштовний.

Зацікавлені повинні зголошуватися в канцелярії ЗУАДК-у при 1206 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111. Тел.: (215) 728-1630 вже тепер для кращого планування.

Екзекутива ЗУАДК-у також шукає інструктора, який міг би вчити комп'ютерний предмет. Зацікавлених вчити згаданий предмет просимо зголоситися в канцелярії ЗУАДК-у на число (215) 728-1630.

ЗУАДК

Альманах-2005: відгуки, побажання

Редакції „Свободи“ – честь і подяка за Альманах Українського Народного Союзу на 2005 рік. Даю його читати „четвертій хвилі“, і їм подобається, але, на жаль, не можу намовити на передплату „Свободи“. Вони читають „Міст“, „Закордонну газету“ і „Новое Русское Слово“, а мені псують нерви...

З пошаною до вас –

Ольга Марушак,
Дірборн Гайтс, Мишиген

Шановні редактори!

Альманах на 2005 рік – це книжка, писана для 4-ої хвилі прибульців, а не для мене, бо я своїми ногами пройшов цілу Європу і Африку, а в Америці вже шістдесятний рік, так що я вже все бачив.

Залишаюсь з пошаною –
Микола Гаврилюк,
Філадельфія

Дорогенькі редактори!

Альманах змістом добрий, статті дуже на часі, але ж дбайте, щоб не було в книжці друкарських помилок, бо читачам, вже не кажу про авторів, прикро бачити їх на сторінках.

Волтер Сторожинський,
Рочестер, Нью-Йорк

Хвальна редакції „Свободи“!

Щойно одержав Альманах УНСО-юзу на цей рік. Спасибі вам за цікавий і важливий зміст річника, бажаю творчих сил на майбутнє.

З пошаною до усіх вас –

Осип Литвиншин,
Гінсдейл, Ілліной

Пане Президенте Качарая!

У передньому слові до Альмана-

ху УНСО-юзу на теперішній рік Ви закликаєте читачів писати і присилати спомини про пережите під час війни і після неї. Я і моя родина стільки пережили страхіть, що годі це описати. Особливо про той час, коли „перші совети“ втікали з нашої землі і в останні дні та години поспіхом розстрілювали в тюрмах наших невинних людей. Тоді в Бережанській тюрмі убили мою сестринку разом з іншими 22 українськими хлопцями і дівчатами... Вже за незалежної України в Нареві на Бережанщині поставили на спільній могилі наших патріотів гарний пам'ятник, при дорозі з Бережан до Львова. Цього всього не можна забути, але щоразу, коли згадую, знов і знов болить душа...

З повагою –

Лев Фігурський,
Йонкерс, Нью-Йорк

Дорога редакціє!

Альманах на цей рік – цікавий, різноманітний за тематикою. Я особисто з приємністю побачила, що редактор Петро Часто у своїй статті про Великого Митрополита Андрія Шептицького „Небо і земля“ покликається на працю мого батька Володимира Дорошенка, видану в 1958 році.

Хочу сказати добре слово і на адресу „Свободи“, яка і мовою, і темами, і світоглядом приносить своїм читачам приємні хвилини читання.

Володимира
Дорошенко-Василишин,
Філадельфія, Пенсильванія

Шановна редакціє!

Гарно дякую за книжку – союзний річник, вона мені цікава, по-

учаюча історично, політично, релігійно і національно. Те, що громада робить для себе самої, для своїх людей – є завжди цінним, особливо у царині слова. Не мали ми колись на рідній землі вільного доступу до науки, не мали навіть досить можливостей читати по-своєму, але що дуже хотіли мати, то трималися гурту, розвивали думку і дух, і заслужили на таких світлих провідників, якими були Митрополит Шептицький та Патріярх Йосиф Сліпий. Піднісся наш нарід, об'єднався і визволився, нехай нам Бог помагає далі.

Роман Юрчишак,
Нью-Бритайн, Конектикат

В залученні пересилаю 15 доларів за Альманах. Знаходжу в ньому, собі на втіху, дуже цікаві статті, бо ще й погода така, що доводиться сидіти вдома, то є час на читання. Тяжко повірити, але дата появи річника тільки на три роки

Від редакції:

Дякуємо нашим читачам за відгуки і зауваження. З приводу друкарських помилок, то цього разу завинила наша стара комп'ютерна система – в останній момент замінила поправлений текст на непоправлений. Обіцяємо, що цього більше не станеться.

Тепер ми чекаємо від нашої читацької громади якомога конкретніших побажань щодо тематики наступного альманаху – на 2006 рік. В цілому ми присвятимо його 150-річчю від народження Івана Франка. Було б добре одержати для цього розділу різножанрові матеріали, зокрема розповіді про знайомство з творчістю Каменяра, про враження і думки, викликані його віршами, повістями, науковими і публіцистичними творами.

Актуальним залишається висловлений у передмові до Альманаху-2005 заклик президента УНСО-юзу Стефана Качарая до написання споминів про „повоєнні переживання, про долі родин, розірваних війною, а відтак – океаном, про мандри чужими світами, про вростання в іншомовний та іншокультурний світ...“.

Просимо майбутніх авторів надсилати матеріали до 1 липня, щоб вистачило часу на належне редагування і художнє оформлення Альманаху-2006.

старша від мого віку... З подякою і щирим привітом –

Марія Галій,
Вайнленд, Нью-Джерзі

Celebrate Easter at Soyuzivka

Julian calendar
May 1

**Brunch featuring
a traditional
blessed Ukrainian
Easter meal
AND...
Escolar (fish)
Lamb Rack Chops
Duck Breast
Flat Iron Steak**

**Doors open 11:30 am
\$17++ per person**

Soyuzivka
for all seasons
www.Soyuzivka.com

**Call for Reservations
845-626-5641**

UNA Estate Soyuzivka • P.O. Box 529 • 216 Foordmore Road • Kerhonkson, NY 12446 • 845-626-5641 • email: Soyuzivka@aol.com

В пам'ять д-р Марусі Бек – видатної українки

Учасники зустрічі в Гілсайді, Н. Дж., (зліва, перший ряд): Ірена Гадзера, Марія Українська, Наталія Змій, Анна Кравчук, Преосвященний Митрополит Стефан Сорока, Марія Полянська, Оріся Яцусь, Наталія Кляніщак, Одарка Полянська-Стокерт; (другий ряд): Меланія Банах, Іванна Мартинець, Люба Горалечко, Тайса Турянська, Божена Ольшанівська.

ДІТРОЙТ, Миш. – В неділю, 30 січня 2005 р., померла визначна громадянка міста Дітройту та української громади. Замкнула очі навіки св. п. Маруся Бек.

Похоронні відправи відбулися 2 лютого при великій участі представників організацій, рідних, прихильників, друзів, знайомих. Панахиду відправляв Владика УПЦ Олександр Биковець, в сослужінні двох священників.

Після Панахиди було виголошено багато слів співчуття та прощання. Першим говорив Владика Олександр. Після його слова перебрав ведення прощання Олег Цеплий, який також виголосив слово. Від Музею-архіву, куди М. Бек передала свої архіви, говорив д-р Микола Григорчук. Після нього промовляла Оксана Соколик – почесна голова СФУЖО. Від Округи СУА говорила голова Ліда Казевич. Від 26-го Відділу, який заснувала 70 років тому М. Бек, і досі була його почесною членкою, сказала слово голова Віра Гнатюк. Зенон Василькевич говорив від Української Координаційної Ради.

Виступила Айрін Басмаджян, яка була секретаркою М. Бек, коли М. Бек була посадником міста. Вона ж стала її приятелькою та опікункою до останніх днів і є виконавцем останньої волі. Її сполин насвітлив приватне життя Марусі Бек, людини з усмішкою і твердою волею.

Алберта Цєпла, яка всюди їздила з М. Бек, опікуючись нею в дорозі, розповіла, що, повертаючись звідкілясь, М. Бек завжди жартувала: „Ну, куди їдемо наступного разу?”. Повернувшись з Києва 2003 року, Алберта її запитала, куди тепер плянувати їхати. Маруся Бек відповіла, що у наступну подорож їй доведеться їхати самій...

Пам'ять про Марусю Бек буде збережена назавжди. СФУЖО буде

продовжувати літературні конкурси її імені. Стефа Король заініціювала збірку на Фонд літературного конкурсу СФУЖО ім. М. Бек.

Ще довго присутні згадували між собою хвилини, пережиті з цією небуденною жінкою. Тлінні останки св. п. Марусі Бек були перевезені до Бавнд-Бруку, де спочиває вона на українському цвинтарі.

Тамара С.

ГІЛСАЙД, Н. Дж. – 13 березня Митрополит УКЦ в США Стефан Сорока відслужив Літургію і Панахиду – Сорокоуст в церкві св. Непорочного Зачаття в пам'ять св. п. д-р Марусі Вірджинії Бек, в 40-ий день її смерті.

По Літургії відбулася коротка програма і прийняття у церковній залі, в якій взяли участь парафіяни і членки СУА в Нью-Джерзі. Це вшанування було замовлене і улаштоване Анною і Бернардом Кравчуками. Анна Кравчук, почесна голова СУА, довгий час провадили дружню кореспонденцію з покійною Марусею Бек, яка в молодих літах була товаришкою з шкільної лавки з св. п. Наталією Чапленко, мамою Анни. Вони дружили під час студій в Коломій.

Д-р Маруся Бек, народжена в Пенсильванії, у багатодітній родині емігрантів з Лемківщини, поїхала з братом Іваном в Україну, щоб там вивчити українську мову і пізнати Україну. Почуття патріотизму і любови до України вони зачерпнули з Коломій.

Анна Кравчук збирала багато листів, рукописів, пресових повідомлень і світлин з діяльності д-р М. Бек. Альбом мали змогу оглянути і читати учасники зустрічі.

Коротку програму відкрила Анна Кравчук, яка розповіла про

особисті взаємини з д-р М. Бек, їхню широку кореспонденцію, яку вона вела з нею, про співпрацю її мами з покійною. А. Кравчук подякувала Владиці Стефанові, за те, що він спеціально загостив до Гілсайду, щоб відслужити Літургію і взяти участь у відзначенні 40-го дня смерті Марусі Бек. Також подякувала Іванні Мартинець, голові 86-го Відділу СУА, що відкликала заздалегідь заплановані ширші сходи, щоб дати можливість членкам взяти участь у відправі. На кінець вона пояснила, що ми зійшлися відсвяткувати життя, а не смерть д-ра Марусі-Вірджинії Бек.

Божена Ольшанівська, голова організації Американці в обороні людських прав в Україні (АГРУ) згадала про жертвенність д-р М. Бек і її підтримку благодійних проєктів, а також про пожертву поваж-

ної суми грошей від д-р М. Бек на АГРУ з нагоди 80-ліття її уродин. Таким жестом вона заохочувала людей до дальшої і пліднішої праці.

Іванна Мартинець, голова 86-го Відділу СУА, розповіла, як в Рочестері був заснований і діє Відділ СУА, патронкою якого є д-р Маруся Бек. Згадували, як д-р М. Бек виступали як промовець на конференціях СУА, де вогнено виголосувала патріотичні промови чудовою українською мовою. І. Мартинець має багато архівних і пам'яткових знімок, які вона зберігає. Згадала, що д-р М. Бек була завжди в доброму гуморі, усміхнена, і всі з приємністю її вітали.

На кінець програми промовив Митрополит Стефан Сорока, який заохочував присутніх брати приклад і наслідувати Марусю Бек. Пояснив, що кожна особа є індивідуальною і не може змінити свою особистість, але слід себе піднести і наслідувати особистості, які є як світла. Життя Марусі Бек повне позитивної праці, ентузіазму, оптимізму і має служити нам дороговказом. Вона працювала цілеспрямовано для людства, для жіноцтва, поборювала упередження проти жінок в місцях праці, урядах, в політиці, в родинному житті. Вона проклала нові шляхи і відкривала двері жінкам. В ролі адвоката і голови міської ради Дітройту, вона мала нагоду працювати у високоморальний і відповідальний спосіб. Це нелегке завдання вона виконала взірцево. Вона була першою жінкою, яка служила як радна і голова міської ради від 1952 до 1962 року. Також була заступником посадника Дітройту від 1958 до 1962 року. В додатку була членом законодавства повіту Дітройту і в цей спосіб зробила великий вклад у розвиток міста.

Владика Стефан закликав присутніх взяти приклад з Марусі Бек і з молоді в Україні, яка вистояла свою позицію під час „помаранчевої революції” – на морозі, дощі, на снігу, проти погроз і шантажів ворожої сили.

По бесіді при каві присутні розійшлися, а група союзників подалися на цвинтар Андрія Первозваного в Бавнд-Бруку, Н. Дж. і поклали квіти на могилі Марусі Бек.

Божена Ольшанівська

На святковому базарі у Випані

ВИПАНИ, Н. Дж. – Напередодні кожного свята у парафії церкви св. Івана Хрестителя відбуваються ярмарки, на яких мешканці цього селища та сусідні містечка купують смачну їжу. На фото: страви до святкового столу на базарі, що відбувся 20 березня, пропонують (зліва): Ольга Семенюк, Євгенія Козак і Катерина Біланіч. Фото: Л. Хм.

Великі...

(Закінчення зі стор. 5)

навіть не було потреби боротися... Цього не знало молоде покоління, яке, завдяки відкритим інформаційним шляхам, швидко засвоїло демократичні цінності й поставило їх як мету. Тут не було розчарування: спостерігаємо або бажання досягати цієї мети, або рух в інерції батьківських нарікань. Отже, для старшого покоління переважно революція 1989-91 років викликала ностальгію за минулим, а для молодого покоління відкрила перспективу істотних еволюційних змін.

Можна придушити революцію, але не можна цього зробити з еволюційним процесом. Енергія, накопичувана століттями, вивільнилася завдяки національній самоідентифікації протягом останніх п'ятнадцяти років. Це поміжалося на фактично комуністичний дух влади Кравчука-Кучми, яка не збагнула змін, що сталися з українцями, й трактувала їх як радянський народ, до того ж – у люмпенізованому варіанті. Власне, та злива брехні, фальсифікацій, репресій, що була вилита на українське суспільство протягом останнього десятиліття, а особливо останніх п'яти років, стала своєрідним каталізатором процесу дозрівання громадянського суспільства та національної самоідентифікації. Іншим чинником листопадових подій в Україні стало зародження середньої класи. Це окрема важлива тема. Якщо порівняти адресацію виборчої кампанії обох основних претендентів на президентську посаду в Україні, то побачимо, що Віктор Янукович в основному орієнтувався на інтелектуальний люмпен (яскравим індикатором тут є негайний розвал виборчих штабів провладного депутата). Тим часом спрямування кампанії Віктора Ющенка мало об'єктом впливу саме народжувану середню класу. І вона виявилася і чисельнішою, і стійкішою у переконаннях.

Цікаві спостереження напередодні другої тури президентських виборів знаходимо на сторінках інтернет-видання „Renaissance Capital” у статті „Ukraine's Run-off: Choose Your Victor”. Тут наведено узагальнені порівняння готовності двох основних кандидатів до певних реформ у разі перемоги. Візьмемо лише два параметри, які дуже важливі для утвердження середньої класи: розвиток малого підприємництва і правова реформа. Стосовно В. Януковича експерти стверджують, що вірогідність прогресу в цих напрямках невелика, його цілком задовольняє „статус кво”, що склався на сьогодні. Ющенко ж, навпаки, саме в цих сферах обіцяє найістотніше просування вперед.

В. Янукович не зрозумів, що намагання силою закріпити те, що вже вирвалося з-під ідеологічного стримування, приречене на поразку. Виступаючи на конференції „Україна між ЕС і ЄП” 20 лютого 2004 року, тодішній прем'єр-міністр України зауважив: „Я хочу нагадати слова відомого європейського реформатора Наполеона. Одного разу він сказав, що не полюбає Макіявеллі за те, що останній так і не зрозумів головної таємниці досягнення успіху. Таємниця проста, – сказав Наполеон, – треба бути просто сильними”. І тоді я особисто зрозумів, що він програв. Не тому що „сила є, розуму не треба”. Є інший, точніший вислів: владу беруть

силою, а втримують мудрістю. Янукович не брав влади – він її вже мав. Йому треба було її втримати. А він застосував силовий варіант. І дивиться: здавалося б, Ющенко – зовсім не подібний до людини, яка владу братиме силою, для нього силові варіанти органічно неприйнятні. Але владу йому дали силою. Дав Майдан. Не було б Майдану – не було б нічого.

Чим же відрізняється Майдан 2004 року від студентської Революції на граніті 1990 року? Під час тої історичної акції студенти, які поставили намет на київській площі Жовтневої революції, фактично зверталися до своїх батьків, до старших, до депутатів Верховної Ради з проханням змінити ситуацію – зняти прем'єр-міністра тощо. Під час „помаранчевої революції” студенти, особливо організовані в Громадянській кампанії „Пора”, не просили. Вони заявили „Ми йдемо!”. І вже старші люди з надією дивилися на студентів й просили змінити ситуацію. Себто йдеться про кардинальні зміни.

„Ця боротьба, – точно зазначив відомий український філософ Сергій Кримський, – не революційний злам у звичайному розумінні. Листопадові події в Києві та інших містах України (якщо врахувати настрій широких мас) за своєю ідеологічною складовою характеризуються не зміною влади, в зміною епох. Зміною, породженою етичною силою протистояння брехні, бюрократичному нахабству влади і безсовісному розграбуванню національного багатства”.

Демократична частина політичної еліти Росії зізнається, що з заздрістю спостерігає за дивовижними процесами в Україні. Проте їм важко збагнути джерела цього явища і змиритися з тим, що Росія вже не є „законодавцем моди” в демократизаційних процесах, як це було за радянських часів, коли всі такого роду рухи зароджувалися в Москві. Хоча пояснення, як на мене, доволі очевидне. Річ у тому, що, незважаючи на революційні зміни соціального характеру на зламі 90-их років, самоідентифікація пересічного росіянина не зазнала істотних змін – імперське мислення, де радянське було синонімом російського, і сьогодні домінує в його душі. До того ж, воно поранене тим, що колишні „колонії” відійшли від „метрополії”, і більшою або меншою мірою, але виразно демонструють незалежність від Москви (навіть лукашенківська Білорусь). Особливо болючо сприймається те, що для Росії тепер уже назавжди втрачена Україна як об'єкт домінуючого впливу. Натомість вона утверджується в якості суб'єкта рівноправних стосунків.

Майже чотири роки тому в період акції „Україна без Кучми” одіозний російський політик Костянтин Затулін заявляв: „Росії зовсім не потрібен сильний український президент, сильна Росія, наш національний інтерес зовсім не полягає в тому, щоб Україна була потужною державою, з якою рахувалися б. Росії та кож зовсім не потрібен сильний, далекоглядний, видатний державний діяч на чолі України”. Сьогодні ми можемо з'ясувати джерела поведінки президента Росії, посадики Москви та інших російських політиків. Звісно, вони не говорять відверто. В Росії здавна вустаи правителів, коли йдеться про подібні речі, промовляють блязні. У той самий час, як в Україні відбувалася інавгурація Президента Віктора Ющенка, у Москві біля українського Посольства

блязнував Жириновський, заявляючи: „Ніякої України немає, а в Києві, як і в Мінську, має сидіти російський губернатор”.

Слава Богу, що Росія вже дозріла й до серйозних політиків, які інакше дивляться на ці події. „Ми по суті є свідками народження нової нації і нової України... Якщо в Україні вдасться здійснити все задумане, то можна сподіватися, що вийде й у Росії”, – заявив з приводу „помаранчевої революції” відомий російський опозиційний режимові Путіна Борис Немцов.

Які ж впливи і перспективи українського „помаранчевого” руху? Їх можна виокремити чимало. Я ж наголошу на трьох, з моєї точки зору найістотніших.

Єдина українська газета в Криму вже не виходить

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Мова йде про інформаційний простір мільйона українців, які мешкають в Автономній Республіці Крим, що є частиною України. Крим – єдина автономія України.

Для порівняння, згадаймо близького сусіда – Росію, яка має чи не два десятки автономій. У Криму видається 285 газет російською мовою, 10 газет кримськотатарських (частина з них – теж російськомовні). А скільки ж україномовних газет у Криму? Жодної! А тепер повернімося у Росію. Ні, не забуває імперія про існування Чеченської автономії, он і її законно обраного президента Аслаха Масхадова щойно вбили! А щодо мовного питання на Кавказі, то минулого року в Чечні майже усі газети друкувалися чеченською мовою.

Висновок зі сказаного: Україна і Росія вирішують національне питання принципово різними методами, у чомусь ми виграємо (Київ не повністю на Президента Криму), а в чомусь – програємо (Росія впливає на свідомість чеченців їхньою рідною мовою, а київська влада фінансово б'є населення від ін-

Перше – це незворотність і прискорення процесу національної самоідентифікації українців як політичної європейської нації, що стане рушійною силою і в економіці, і в сфері духовного життя.

Друге: приклад для наслідування на всьому пострадянському просторі, каталізатор демократизації.

Третє: прихід до управління державою молодого і перспективного, української за духом команди Ющенка-Тимошенка.

Можливо, в цьому й полягає найважливіше значення „помаранчевої революції”. За умови, що будуть правильно визначені стратегічні цілі, а вони, в свою чергу, будуть досягнуті повсякденною працею об'єднаної України.

форматі державною мовою). Хтось скаже: це все – наслідки кучмівської доби. Але не за Л. Кучми, а тепер припинено випуск єдиної кримської україномовної газети „Кримська світлиця”. Цей громадсько-політичний та літературний тижневик виходив 12 років: з 1992 року до березня 2005 року.

Як розповів 12 березня у радіопередачі (Українське радіо „ЕРА”, 12.03.2005) працівник редакції „Кримської світлиці” – редактор Данило Кононенко, газета донині на 80 відс. фінансувалася з державного бюджету, але фінансування на 2005 рік скасував уряд В. Януковича.

Два місяці газета ще виходила за рахунок передплатників, але з березня перестала. Ми розуміємо, що молодому урядові Юлії Тимошенко у спадок дісталася багато гріхів від біло-блакитних попередників. Я певен, що у віцепрем'єра з гуманітарних питань Миколи Томенка „руки дійдуть” і до рятівання „Кримської світлиці”. Але ж коли?

Володимир Єфімов

Напередодні...

(Закінчення зі стор. 9)

ховуючи настрої, які наразі панують серед дипломатів у Нью-Йорку, хочеться сподіватися, що „спільний знаменник” рішень зустрічі буде якщо не найвищий, то хоча б високий. Україна відіграватиме в забезпеченні цього одну з провідних ролей, адже вперше представника нашої держави обрано до складу посередників – помічників голови Генеральної Асамблеї, які мають сприяти підготуванню підсумкових документів та ключових питань проведення зустрічі.

Таким чином, у вересні Нью-Йорк знову підтвердить свою славу „політичної столиці світу”, коли до штаб-квартири ООН – загальносвітового епіцентру дипломатичного життя, унікального за рівнем та інтенсивністю місця міжнародного спілкування – будуть прикуті погляди всієї світової спільноти. У зустрічі в ООН, безперечно, візьме участь і висока делегація України. Адже такі події є нагодою поспілкуватися з десятками провідників інших країн, провести багатосторонні зустрічі, з трибуни ООН висловити думку України.

Але Нью-Йорк приваблює провідників і видатних політиків усьо-

го світу не лише у зв'язку з ООН. Місто справедливо вважається політичною, культурною і фінансовою столицею США, унікальним за рівнем та інтенсивністю місцем міжнародного спілкування.

До речі, українська громада Нью-Йорку була одним з найактивніших провідників „помаранчевої революції”. Її ролі у мобілізації громадян України, які тимчасово перебувають у Нью-Йорку та навколишніх штатах, на всі тури голосування неможливо переоцінити (в останній турі 26 грудня минулого року Генконсульство України в Нью-Йорку зареєструвало майже 4.5 тисячі виборців, 98 відсотків яких віддали голоси за Віктора Ющенка). І серед міжнародних спостерігачів, які були присутні в різних кутках України, чи не найбільше було представників саме цієї громади.

Тому неважко уявити, з яким інтересом українці Нью-Йорку сприйняли повідомлення про квітневий візит В. Ющенка до США, де на приїзд нового провідника України, крім громади, з нетерпінням чекають політики і дипломати, фінансисты і підприємці – всі, хто з піднесенням і захватом стежив за народженням нової України.

Виставка творів... Маловідомі сторінки з життя Олександра Архипенка

(Закінчення зі стор. 1)

далеко Вудстоку). Він залишився в Америці до кінця свого життя – то був сорокарічний період надзвичайно плідної творчості. Архипенко був добрим педагогом і вів свою власну мистецьку школу. Він також викладав у багатьох вищих навчальних закладах на обидвох узбережжях Америки, як теж і в Нью-Баугаус-школі в Чикаго.

Куратором виставки „Олександр Архипенко“ й автором аналітичного есею в ілюстрованому двомовному 180-сторінковому каталозі є д-р Ярослав Лешко, професор-емерит історії мистецтва при Сміт-коледжі у Нортгемптоні, Масачусетс.

Професор Лешко організував розмову довкола чотирьох головних концептів: форма і простір; рух і безрух; конструкція, матеріял, колір; і зміст у формі. „Цей підхід дозволить глядачеві досліджувати еволюційність в мистецтві Архипенка, – каже Професор Лешко, – тому що до кожної з цих рубрик мистець наново повертався і по-новому інтерпретував кожну у всіх фазах своєї кар'єри“.

Як і заголовок підказує, виставка „Олександр Архипенко: візія і тяглість“ представляє безперервність мистецької візії і наголошує на тому, що мистець залишився вірним своїм головним принципам упродовж життя. Професор Лешко додає: „Виставка дає глядачам змогу вивчати й досліджувати творчий розмах і неймовірну красу мистецтва одного з найбільш впливових і новаторських скульпторів ХХ століття“.

Український Музей організував низку програм, які будуть супроводжувати виставку, – тури, мистецькі презентації, серію лекцій, симпозіум і ряд освітніх занять для вчителів, студентів і молодих родин.

Після закінчення виставки в Українському Музеї 4 вересня 2005 року, експозиція помандрує до музею Сміт-коледжу (31 березня – 30 липня 2006) і до Ельвегджем-музею мистецтва в Мадісоні, Вісконсон (16 вересня – 3 грудня 2006).

Виставка творів Олександра Архипенка є першою з трьох інавгураційних виставок, запланованих для нового, з площею 25,000 квадратних футів, приміщення при 222 Іст 6-та вул. в Нью-Йорку.

З архівних полиць Українського Національного Музею в Чикаго

Одна з постійних експозицій Українського Національного Музею у Чикаго присвячена „Світовій виставці столітнього поступу“, яка відбулася в 1933 році. Завдяки активістам української громади Чикаго було створено Організаційний комітет, який очолив доктор Мирослав Сіменович, фундатор і перший президент музею. Стараннями українців Америки, Канади, Бразилії та інших країн вільного світу було зібрано понад 22 тисячі доларів для побудови Павільйону „Україна“ та презентації українців як нації з глибоким культурно-історичним корінням. Відомо, що 30-ті роки минулого століття поставили Україну на межу виживання, та вона не впала ані перед Росією, ані перед Польщею, переживши лихоліття геноциду та політичних репресій. Тому присутність України через українців Америки на світовій виставці в Чикаго 1933 року має національно-політичне значення і заслуговує на увагу істориків, політиків, мистецтвознавців.

Відомий щоденник „Chicago Daily News“ 3 червня 1933 року вмістив повідомлення про виставку творів скульптора світової слави Олександра Архипенка у павільйоні „Україна“, і що саме через нього „український Павільйон на п'ять місяців став важливим осередком культурного життя Чикаго“. З численних відгуків у тодішній українській пресі довідуємося, що, крім Архипенка, свої твори представили українські малярі з Парижу: Іван Бабій, Третяків, Редько, Андрієнко, Савченко-Бельський, Кричевський, Перебийніс; з Бразилії – Віктор Цимбал; з Аргентини – А. Кришівський; з Чехословаччини – М. Бутович. Сьогодні ці імена знаходимо в енциклопедіях української культури.

Першу згадку про те, що О. Архипенко дав згоду прийняти участь у виставці, знаходимо у статті д-ра М. Сіменовича в часописі „Січ“ (Чикаго) від 22 квітня 1933 року. Олександр Архипенко запропонував для експозиції 43 твори. У часописі „Філадельфія“ від 30 травня 1933 року (ч.62) читаємо:

„Українська Хата на світовій виставці в Шикаго вже манить і своїх і чужих...А по Хаті, скрізь – великі, ще не розпоряжені пакунки – то різьби Архипенка“.

Архів музею зберігає безцінні світлини, на яких видно експозицію

творів славного скульптора в далекому 1933 році. Для нього були виділені чотири кімнати у правому крилі павільйону. Впорядкуванням експозиції займалася його учениця Ф. Голуа при допомозі самого автора. На одній із світлин бачимо їх обидвох. Організаційний комітет підготував і видав каталог творів О. Архипенка, у якому подано голоси мистецьких критиків з різних країн світу.

Часопис „Свобода“ 13 травня 1933 року повідомляв: „Дуже симпатично і прихильно відгукнувся до справи Української Вистави в Чикаго відомий український різьбар Олександр Архипенко“.

Що відомо нам про нашого славного земляка?

О. Архипенко народився у Києві у 1887 році. Мав гарний голос і брав лекції співу у школі славного композитора Миколи Лисенка. У 1902 році стає учнем київської школи мистецтв, у якій вивчає малювання та скульптуру. У 1906 році О. Архипенко залишає рідне місто і переїжджає до Москви, де набуває досвіду, працюючи над оформленням різних виставок. Відома школа мистецтв „Ecole des Beaux-Arts“ у Парижі відкрила свої двері перед здібним молодим чоловіком у 1908 році. Життя в Парижі – це знамениті музеї та театри, виснажлива праця та персональні виставки.

З Парижу дорога лягла до Німеччини, де у 1910 році відкрилася одна з його перших виставок. Вона започаткувала велику туру мистця містами Європи на цілих тринадцять років. У 1912 році Архипенкові вдається втілити в життя одну із своїх заповітних мрій: він відкриває у Парижі власну школу.

У 1921 році мистець прощається з Францією і оселяється на два роки у Берліні. 1923 рік переносить його до Нью-Йорку, де він відкриває по приїзді свою „L'ecole d'Art“ і вже у 1924 році стає відомим мистецькому світові новаторським модерним стилем – архіпентурою. За десять років – з 1923 по 1933 рік відбулося 25 персональних виставок мистця у різних містах Америки, доповнюючи 24 попередні, що відбулися в більшості європейських столиць. На 1933 рік про його твори було опубліковано вісім монографій різними мовами.

Найкращі з його творів осіли в колекціях музеїв Осаки (Японія), Бру-

кліну (США), Національної галерії в Берліні, Франкфурту, Ляйпцігу, Ганноверу, Гамбургу, Відня, Роттердаму, Києва, Москви. Чимало розійшлися по приватних колекціях його шанувальників з різних країн світу.

О. Архипенко ніколи не зрікся свого українства. Будучи в Берліні, він підтримував тісні зв'язки з представниками тамтешньої української громади. У видавництві „Українське Слово“ про нього було видано велику книжку чотирма мовами: німецькою, англійською, французькою та українською. Ця подія сталася в 1923 році, а у 1922 році у Львові побачила світ книжка, присвячена скульпторові, пера мистецтвознавця Миколи Голубця. Це був період творчого злету великого українця.

У Чикаго, під час українського тижня на виставці, який тривав з 14 по 20 серпня 1933-го року, О. Архипенко ввійшов до складу комісії конкурсу „Міс Україна“. Газетні шпальти чикагських видань рясніли фотографіями української красуні Марії Любас в народному строї та повідомленнями, „що кілька днів Архипенко працював над портретом панни Любас, яка була першою з-поміж усіх вибраних у Чикаго красунь“.

Солідні чикагські видання помістили критичні оцінки творчості Архипенка. Зокрема у щоденнику „Chicago Herald“ мистецтвознавець Інесс Канінгем зауважила, що представлення на світовій виставці творів Архипенка є найважливішою подією. „Chicago Daily News“ (19 серпня 1933 року) вмістила велику статтю відомого мистецького критика С. Бульє. Він порівняв презентацію виставки О. Архипенка в українському Павільйоні з офіційною, що відбулася перед тим у Музеї мистецтв Чикаго. Перевага була на стороні української, оскільки за оцінкою критика, скульптор продемонстрував найвищий мистецький рівень“.

Прийшов час, коли Архів Українського Національного Музею в Чикаго відкриває маловідомі сторінки з життя українських геніїв, що народжуються раз на століття. Серед них – Олександр Архипенко. Світлина, скупі замітки з часописів, відгуки мистецьких критиків проливають світло на творчість майстра, якому було призначено сказати світові неповторне слово.

Марія Климчак

Lets help Ukraine! Нас багато, нас не подолати!

JUNE 13-JULY 01, 2005

***A sing-a-long tour!!**
***For the young at heart...**
***Bring your guitars!**

19 Day All Inclusive Escorted Tour with Myron Deputat and his musicians

DONETSK, ZAPORIZZHIA, KYIV, LVIV, YAREMCHE, LVIV, KRAKOW plus Khortycia, Rohatyn, Ivano Frankivsk, Kolomyja, Vorokhta, Zarvanycia

800-242-7267 www.scopetravel.com

YOUTH TOUR (Age 18-35)

Summer Camps at Soyuzivka

Discovery Camp 8-12

Calling all future explorers! Begin to rock-climb, hike and swim in mountain lakes. Learn about wildlife eco-history, basic first aid, survival.

Week 1 July 10 - 16
Week 2 July 17 - 23
Week 3 July 24 - 30
\$400 UNA member
\$450 non members

Adventure Camp 13-16

New adventures every day! Learn camping essentials: orienteering, wilderness first aid and rescue, water safety, tracking and survival skills, wildlife awareness and eco-history.

Week 1 July 17 - 23
Week 2 July 24 - 30
\$500 UNA member
\$550 non members

Tennis Camp 10-18

Intensive two weeks with instruction and competitive play directed by George Sawchuk. Limited to 45 participants.

Weeks June 26 - July 8
\$540 UNA member
\$590 non members
+ \$120 Instructor fee per student

Additional brochure information about camps and requirements is available online at www.Soyuzivka.com
A \$75 deposit is required for pre-registration.

All camps are bi-lingual and geared toward a better understanding of Ukrainian culture and heritage.

Chemney Youth Camp 4-7

A day camp filled with daily activities of dance, song, games and crafts. Includes kid's lunch and T-shirt. Unless noted, is based on in-house occupancy of parent or guardian.

Week 1 July 17 - 22
Week 2 July 24 - 29
9:30 AM - 1:30 PM Daily
\$150 per camper
\$190 if not an overnight guest

Exploration Day Camp 7-10

Six hours of fun-filled activities in this new day camp.

June 27 - July 1
July 4 - July 8
\$100 per week or \$25 per day

Soyuzivka Scuba Diving Course 12 and up

One week will complete academic, confined water and open water for PADI open water certification. Classes given by George Hanushevsky, scuba diver instructor. Pre registration is required. Check on line brochure for additional information.

July 31 - August 5
\$400 course fee
\$120 deposit required
All fees payable to George Hanushevsky

Traditional Ukrainian Folk Dance Camp 8-16

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevdyh (daughter of Roma Pryma Bohachevsky). Expert instruction for beginner, intermediate and advanced dancers. The camp will end with a grand recital on August, 20.

Limited to 60 participants.
August 7 - 20
\$610 UNA members
\$660 non members
+ \$275 instructor's fee payable to "UCDA"

UNA Estate Soyuzivka

P.O. Box 529 • 216 Fordmoore Road • Kerhonkson, NY 12446 • 845-626-5641

www.Soyuzivka.com

Пам'яті видатного диригента

Минуло 120 років від народження проф. Івана Трухлого

Іван Трухлий - видатний представник київської школи хорової культури, сучасник та співпрацівник Миколи Леонтовича, Кирила Стеценка, Миколи Лисенка, Якова Яциневича та Олександра Кошиця. Це був плідний час українського національного відродження - час Української Народної Республіки в 1917 році.

Народився Іван Трухлий на Полтавщині 19 вересня 1884 року, студював у Київській консерваторії у проф. Рибка. Одночасно був студентом фізико-математичного факультету університету Св. Володимира, який закінчив у 1910 році.

Ширші кола слухачів познайомились з Іваном Трухлим уперше,

коли він заступав Олександра Кошиця як диригент студентського хору Київського університету Св. Володимира. Іван Трухлий був членом та скарбником Української Республіканської Капелі під час її турне по Європі під орудою Олександра Кошиця. Між двома світовими війнами диригував катедральним хором церкви Св. Іллі в Мукачеві, в Карпатській Україні, і водночас - студентським Хором Торговельної академії в Мукачеві. Він підніс студентський хор до такого високого рівня, що ця мистецька одиниця стала звеличуваною у цілому краю.

У США Іван Трухлий диригував хором Української православної церкви Св. Трійці в Нью-Йорку і

давав багато успішних концертів з цим колективом. Верхом успіху хору був випуск перших українських довгограйних платівок у США - „Покаяння“ і „Колядки та щедрівки“. Обидві платівки були оцінені на ньюйоркській радіостанції WQXR-AM і FM, з'явилася на них захоплена рецензія в „Нью-Йорк Геральд Трібюн“.

У 1961 р. проф. Трухлого запросили очолити хор „Боян“ катедри св. кн. Володимира в Чикаго (Іліной). Роком пізніше він став головним диригентом та мистецьким керівником хору „Сурма“. Цей хор записав і випустив платівку „Шевченко в пісні“ - якраз до урочистого відкриття пам'ятника Тарасу Шевченкові у Вашингтоні 27 червня 1964 р. Пізніше Іван Трухлий записав з хором „Сурма“ ще іншу збірку колядок і щедрівок. Обидві платівки були перевидані на магнітофонних стрічках під на-

звою „Коли зірда ясна“ та „Ой, дивнеє народження“. З нагоди святкування Тисячоліття християнства в Україні видано альбом з двома платівками релігійних творів.

З початку 1970 року Іван Трухлий продовжував свою діяльність як музичний інструктор та вихователь нової генерації диригентів в метрополітальному Чикаго. Він помер у Чикаго в 1975 році, проживши 91 рік. Сьогодні старанно збережені ним музичні скарби повертаються до незалежної України. Ці музичні скарби під назвою „Літургія - Збірка професора Івана Трухлого“ вийшли нещодавно з друку.

Збірка так упорядкована, що нею може користуватися як невеличкий початкуючий співочий колектив, так і великий професійний хор. Там вміщено 24 „Отче наш“, 29 херувимські. Щоб вшанувати пам'ять заслуженого хорового диригента, восени в Чикаго відбудеться дводенний семінар церковної музики. Наголос під час обох днів (субота і неділя) семінару буде зроблено на київський церковний наспів: в суботу - на вечірні в церкві св. Андрія, ввечері - на концерті в Авдиторії ім. Івана Трухлого. В неділю - Служба Божа, а після неї - товариський бенкет, присвячений виходові збірки професора Івана Трухлого „Літургія“.

Книжки і компакт диск можна замовити, звернувшись на адресу: Dr. V. Truchly 4300 Marine Dr. #904 Chicago IL 60613 або: truchly@sbc-global.net

Юхим Красноштан,
Едмонтон, Канада

Марія Кульчицька

Повне видання поезій Яра Славутича

Видавництво „Славута“ в Канаді випустило у світ „Поезії та поеми“ Яра Славутича - повне видання, що охоплює всю творчість (1937-2004 роки). Воно високо оцінено літературною критикою, відзначене кількома нагородами у діаспорі та в Україні. Поет отримав 1998 року в Україні орден „За заслуги“ III ступеня - за поданням Національної спілки письменників України та Інституту літератури ім. Т. Шевченка Національної Академії Наук України (до речі, він - єдиний український поет у діаспорі, відзначений такою нагородою).

Серед творчості Яра Славутича - автобіографічна поема „Донька без імені“ (1945) про боротьбу Чернівців

скої Січі за самостійність України, пісня „Карпатські січовики“, покладена на музику Григорієм Китаєм, про полеглих за державність у 1939 р., збірки „Правдоносці“ (1948), цикл „Запорожці“, книжки „Завойовники прерій“ (1968), „Живі смолоскипи“ (1983), „Шаблі тополь“ (1992) та поема-епоса „Моя доба“ (1993), написана октавами.

Варто згадати, що про творчість поета видано в Україні протягом останніх 15 років дванадцять книжок, переважно заходами Тернопільського, Винницького, Херсонського, Запорізького та Харківського університетів. Його творчість включена у програми для середніх

шкіл, ліцеїв та університетів, представлена у „Хрестоматії з української літератури для учнів 11 класу“ (упорядкування проф. Петра Кононенка).

Книга „Поезії та поеми“ має 660 стор., гарну полотнояну (бібліотечну) оправу. У додаток до цього видання появився „Харківський збірник“ (2003, 260 стор.), присвячений 85-річчю поета й літературознавця (тепер професора-емерита Альбертського університету), упорядкування проф. Лариси Селіверстової з Харківського університету. Вийшов у світ також англійський збірник „Postscript to Poster“, упорядкований проф. Володимиром Жилою.

Ансамбль „Гражди“ в Нью-Йорку

НЬЮ-ЙОРК. - Піяніст Володимир Винницький прийняв артистичну дирекцію серії „Музики в Гражді“ ще в 2003 році. Наступного року він заснував Товариство камерної музики в Гантері, Н. Й., і цей ансамбль є резидентом гантерської „Гражди“ під патронатом Мистецького центру „Грін Кавні“, Н. Й. Цього року В. Винницький виступив з концертом в Українському Інституті Америки 19 березня зі знайомими публіці УІА інструменталістами Юрієм Харенком та Наталією Хоמוю, та новими артистами - скрипачкою Соломією Івахів та альтистом Рандольфом Келі.

В першій частині було фортепіанове тріо Гайдна для скрипки, чельо й фортепіяна. Скрипкову партію грала дебютантка Соломія Івахів, львів'янка, що тепер живе у Філадельфії. В 2003 році вона одержала диплом Куртіс-інституту - це поважна музична школа, що відчиняє двері до кар'єри своїм випускникам. С. Івахів виявила добре знання стилю музики Гайдна та має добрий смак камерного музикування. Її плавний звук з гарним вібратором подавав ознаки шляхетності. У фіналі її техніка не схилила у бистрім темпі рубашного сільського мадярського танцю, все було виконане чистими звуками і з характером.

Перша спроба Бетговена створити фортепіанове тріо виявилася дуже вдалою, а танцювальні ритми як база для першого скерца стала поштовхом для автора увести цю форму, як стандартну у цілий ряд його композицій. В цьому творі скрипкову партію грав Юрій Харенко, зна-

ний як соліст та вдумливий камерний музикант.

В другій частині концерту виступив другий дебютант з 30-літнім професійним досвідом - Рандольф Келі, один з провідних альтистів країни. Як соліст він грав „Байкаря“ Шумана. Це чотири короткі п'єси для альту і фортепіяна, які автор написав в 1851 році, для експерименту і як спробу повернутися до малої форми - коротких, але сильних творів, яких думка має передати насичений зміст сюжету у стилі афоризму. Р. Келі володіє великим виразним арсеналом, а в п'єсах Шумана показав цілу гаму цікавих кольоритних взорів, яких тяжко знайти в категорії сальонової музики. Мистецьке виконання приємних казок захопило публіку, яка оваціями викликала його до дальшої гри.

Другою солісткою була Наталія Хома, яка з не меншим успіхом зіграла „Втрачене танго“ Володимира Винницького для чельо й фортепіяна. Тут обидва інструменти провадять пристрасний діалог, повний загадковості й шарму, в якому артисти у свою гру додали багато темпераменту. Вдячна публіка сприйняла твір та виконавців - Наталію Хому та Володимира Винницького з великим ентузіазмом.

В квінтеті Шостаковича взяв участь ансамбль. Їх інтерпретація була, мабуть, найбільш відповідна до задуму автора. Такого великого враження я не відчував, коли слухав квінтет Шостаковича у виконанні щонайменше семи інших ансамблів.

Богдан Марків

Федеральна Кредитова Кооператива САМОПОМІЧ-НЬЮ-ЙОРК

ЗАПРОШУЄ СВОЄ ЧЛЕНСТВО

на

ЗУСТРІЧ-ПРИЙНЯТТЯ

З НАГОДИ ПОСВЯЧЕННЯ
ВІДНОВЛЕННЯ
ГОЛОВНОГО БЮРА

яке відбудеться в неділю,

10-го квітня 2005 р.,

о год. 3-ій по полудні

**У великій залі Академії св. Юра,
215 Схід 6-та вулиця в Нью-Йорку**

Рівнож запрошуємо
шановне членство оглянути
відновлені приміщення під час
„Тижня Відкритих Дверей“

**від 12-го до 16-го квітня 2005 р.,
в часі урядових годин.**

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Ліна Костенко: „Вірю, що ви зможете змінити на краще цю країну“

(До дня народження Ліни Костенко)

Принципова жінка з чоловічим характером, сталими принципами та поглядами на життя – Ліна Василівна Костенко народилася 19 березня 1930 року в містечку Ржищеві на Київщині, в родині вчителів. 1936 року родина перебралася до Києва, де майбутня поетеса закінчила середню школу. Ці скупі дані біографічної довідки стають хвилюючими поетичними мотивами.

Молода поетеса навчається в Київському педагогічному інституті, а згодом – у Московському літературному інституті імені О. М. Горького, який закінчила 1956 року. На ті часи – це була гарна школа, де пуп'янки таланту розвивалися і ставали прекрасними квітами, щоправда, вже з гострими колючками. Л. Костенко була однією з перших і найпримітніших у плеяді молодих українських поетів, що виступили на межі 50-60-их років. Період так званих в історії „шістдесятників“ відкрив новітні стилі в українській літературі, змусив творити щось нове, атипове, щось авангардне, але, як і завжди, безжалісне та максимально критичне у відношенні до влади і тодішнього режиму.

Збірки її віршів „Проміння землі“ (1957) та „Вітрила“ (1958) викликали зацікавлення читача й критики, а книга „Мандрівки серця“, що вийшла в 1961 році, не лише закріпила успіх, а й засвідчила справжню творчу зрілість поетеси, поставила її ім'я поміж визначних майстрів української поезії.

Творчий розвиток Л. Костенко – поетеси гострої думки і палкого темпераменту – був ускладнений. Різні „опали“ в часи застою призвели до того, що досить тривалий час вірші Л. Костенко практично не потрапляли до друку. Та саме в ті роки поетеса, незважаючи ні на що, по-

силено працювала, крім ліричних жанрів, над своїм найвидатнішим до сьогодні твором – романом у віршах „Маруся Чурай“, за який вона в 1987р., була удостоєна Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка.

Книги Л. Костенко „Над берегами вічної ріки“ (1977), „Маруся Чурай“ (1979), „Неповторність“ (1980) стали небуденними явищами сучасної української поезії, явищами, які помітно впливають на весь її подальший розвиток. Так, як вона подивилася на проблему жіноцтва, її одвічні болі, так ніхто й ніколи не наважувався говорити про стереотипність думок і традицій. „Моя любов сягла неба, а Гриць ходив ногами по землі!“ – обман, жорстокість буденності – усе це пролунало в „Марусі Чурай“. Ліна Костенко була великим знавцем жіночої вдачі, незламним воїном за честь жінки, такий собі лицар у залізних обладунках, під якими ховається чутлива, ніжна й красива жінка. Інколи за це її називають феміністкою середини ХХ століття. Перу поетеси належать також збірка поезій „Сад нетанучих скульптур“ (1987) та збірка віршів для дітей „Бузиновий цар“ (1987). Вона стала почесним професором Національного університету „Києво-Могилянська академія“, її завжди обоюнували студенти і з трепетом ходили на її лекції, пишавшись тим, що можуть слухати „титана“ українського слова.

У неї чимало відзначень: почесний доктор Чернівецького національного університету (2002); лавреат Державної премії ім. Т.Шевченка (1987, за роман „Маруся Чурай“ і збірку „Неповторність“); лавреат Міжнародної літературно-мистецької премії ім. О. Теліги (2000). Також її було нагороджено Почесною відзнакою Президента України (1992) і Орденом князя Ярослава

Ліна Костенко Фото: УНІАН

Мудрого V ступеня у березні 2000 року.

У серпні 2004 р. Ліна Костенко стала довіреною особою тодішнього кандидата в президенти Віктора Ющенка. Коли 24 листопада Л. Костенко була в наметовому містечку на Хрещатику, вона розповідала про свій досвід ненасильницької боротьби з владою ще за радянських часів, розповідала про ту енергію, яка надихала її соратників у часи молодости на боротьбу за свої права. „Проте, такої енергії як тепер, – зауважила вона, – я не відчувала навіть у 1991-му. Нарешті я бачу молодь, яка має справжні українські цінності у серці! Вірю, що ви зможете змінити на краще цю країну!“.

За інтернет-матеріалами

НОВІ

НИЖЧІ РОЗЦІНКИ*

З деяких міст США**

Країна	Сума переказу	MoneyGram Розцінки*
Україна	\$0 - \$100	\$6.00
	\$100.01 - \$200	\$8.00
	\$200.01 - \$300	\$10.00
	\$300.01 +	4%

ГРОШІ ПРИБУВАЮТЬ ЗА 10 ХВИЛИН†

Безпечний, швидкий спосіб переказати гроші по всьому світу

*В додаток до оплат за переказ, конвертування в локальну валюту буде здійснене за курсом MoneyGram або агентів компанії. Розцінки за переказ дійсні тільки в окремих регіонах. **Оплати важні з New York City, Los Angeles, San Francisco, Sacramento-Stockton-Modesto. †Обслуговування здійснюється у часи роботи агентів. Money Gram ліцензовано надавати послуги переказу грошей Banking Department of the State of New York.

1-800-MONEYGRAM® www.moneygram.com

MoneyGram®
Міжнародний переказ грошей

Ака Перейма - мистець багатогранних форм

До 40-річчя мистецької творчості (1965-2005)

Понад сорок років минуло від часу, коли в 1963 році Ака Перейма була учасницею виставки сучасних мистців групи „Моноліт“ в Чикаго. Ця виставка, до певної міри, стала стимулом створення через вісім років, у 1971-му, Українського Інституту Модерного Мистецтва (УІММ). Коли управа УІММ вирішила запросити Аку приїхати з виставкою своїх творів, випало мені її відвідати.

Моя перша подорож до Трой, Огайо, справила на мене глибоке враження. Адже Ака Перейма справді живе постійною творчістю, її праці є розміщені в місті – від скульптур до величезного стінного розпису в самому центрі Трой. По дорозі до садиби Переймів, на передмісті Трой, стоїть металева скульптура птаха, яка нібито запрошує відвідувача проїхати далі і поринути у чарівний світ мистецької творчості Аки.

Скульптури, створені з металу і дерева, гармонійно зливаються з довкільною природою, нібито

самі виринули із землі. В домі Аки Перейми по кольорах і взорах можна пізнати її національне походження. Українські традиції плекаються у цьому родинному гнізді. Центр творчості для Аки – це яйце, елементи якого є у всіх видах її мистецтва. Аку поважає весь творчий світ, вона здобула безліч нагород, як у США, так і в Україні. Не дивно, що останніх три рази, коли я відвідувала Аку в Трой, Огайо, вона брала участь у збірних виставках. Кількість творів Аки – феноменальна.

Під час останньої виставки в культурному осередку „Трой-Гейнер“ вона розважала гостей виконанням народної пісні на тлі своїх малюнків. Творчість Аки Перейми, чи то в оліях, чи в металі, чи в делікатних каліграфічних рисунках, чи навіть в піснях – постійно нас захоплює своєю майстерністю і збагачує скарбницю нашої культури.

Ляля Кучма
голова мистецького комітету УІММ

Ака Перейма - мистець багатогранних форм. Виростаючи в українській сім'ї, вже змалку вона мала доступ до українського мистецтва. Після поселення у США вибирає життєвий шлях шукань творчої людини, але ненадовго. Зерно українського оточення, яке було посіяне змалку, сходить на поверхню життя безмежними задумами. За основу своєї творчості вона вибирає багатий український фолклор. Якщо в українському художньому фолклорі переважає реалістична традиційність, то Ака Перейма, обдарована надмірною уявою, поєднує українську тематику з сучасними напрямками західного мистецтва.

На виставці в УІММ виставляються рисунки, акварелі, мішана техніка, олії, скульптури і кераміка. В усіх творах очевидна оригінальність композиції, удосконалення і чіткість рисунку, насиченість барв, як також і впевненість виконавця у свою творчість.

У 1960-их роках Ака виконала ряд фігуративних композицій олівцем, чорнилом і акварелею на папері. З них особливо вирізняються „Інтимні хвилини життя“, у яких вона змальовує свої власні почування. „Коли це всі жили в згоді“ та „Українська мадонна“ справляють на глядача сильне враження індивідуальною композицією, жовто-оранжевим кольоруванням та кристалізацією дрібного орнаменту. Пізніші твори в серії

Ака Перейма

„Українські народні пісні“, „Мої писанки“ та „Українські легенди“ набувають українського фолклорного змісту. У них панує графічна чіткість, композиції однопланові, площинні, рисунки спрощені до необхідності. Застосування повної палітри інтенсивного кольориту викликає у глядача піднесене, життєрадісне сприймання творів.

Виставлені скульптури зображують різноманітних птахів. Для виконання їх мистець використовує метал – обрізки труб, пилка, ланцюг, вила, коса й інше, з яких вона утворює скульптури. У кераміці Ака Перейма інтерпретує українське традиційне малювання на посуді своєрідним рослинним орнаментом на мисках, тарілках, глечиках та тиквах чорною поливою по червоній глині.

За вклад мисткині у світову українську культурну ідентичність уряд України в 2001 році відзначив Аку Перейму урядовою нагородою. За свою мистецьку творчість Рада Спадщини Огайо у 2004 році нагородила Аку Перейму стипендією.

Вітаємо Аку Перейму з її персональною виставкою і висловлюємо найкращі побажання від Українського Інституту Модерного Мистецтва.

Олександра
Дяченко-Кочман

Виставка відбудеться від 10 квітня до 22 травня. Урочисте відкриття – 24 квітня, від 1-ої до 6-ої години по полудні. Ака Перейма промовлятиме о 4-й год.

Про мою маму – Аку Перейму

Моя мама Ака Перейма народилася 30 вересня 1927 р. Батьки були сільськими учителями. Перше десятиліття Ака жила в родинному колі, насиченому багатством українських традицій. Прикрашування писанок – це була весняна традиція в домі її батьків, і спомини тих часів надзвичайно яскраво збереглися в пам'яті дитини. Розписуванням поверхні перлистого яйця вона навчалася теорії мистецтва: розділення простору, визначення ліній, використання і пристосування кольорів, заповнення порожнечі. Життя Аки змінилося з початком Другої світової війни. За 20 років вона побувала в Польщі, Німеччині, вкінці оселилась в Америці. Приїзд в Нью-Йорк також приніс свої переживання: незнання чужої мови, брак грошей, вимоги важкої праці, самотність, клопоти з виховуванням трьох малих діточок у центрі великого міста, поки чоловік Константин закінчував студії спеціаліста-хірурга. За ті перші роки в Америці вона заклала початок свого творчого майбутнього: розмалювала стіни нашого помешкання в Брукліні на вигляд української школи, відвідувала місцеві музеї і галерії, побачила вперше сучасне й модерне мистецтво. Вдома почала рисувати.

У 1960 р. ми оселилися в новому домі, в містечку Трой, Огайо. Наше життя було сповнене українськими традиціями. На Різдво, Великдень і Купала ми співали народні пісні про любов і життя. Літом ми ставали українським селом для всіх ближчих і дальших родичів, що приїздили до нас з міста. Вдома ми навчилися, що писанка – це невід'ємна частина нашого споконвічного буття, а це часто обговорювалося за столом, над тарілками борщу і вареників.

У 1960-их роках Ака почала вивчати мистецтво. Вона була самовпевнена і відважна. Ака Перейма працювала і надалі працює з різними мистецькими матеріалами. Вона не боїться порожнього полотна, жмута глини, купи металевих відпадків чи чистої поверхні яйця. Вона непомітно працює над важливими темами, як пори року, природа, сім'я, життя, любов, смерть і сексуальність. Ака залюбки пристосовує українські народні пісні й символіку. Вона розчленовує своє українство. На господарстві у Переймів, в хаті й у стайні є сім окремих творчих робочих місць, і в кожному постійно витворюються нові праці, начебто з безладдя. Збудження зростає з кожним новим винаходом, новою розв'язкою. Писанка, писане яйце змушує Аку писати своїм власним давнім рукописним шрифтом, розказувати свої оповідання і зберігати й переповідати наші повісті...

Христина Перейма О'Ніл

Ака Перейма. „Жниці“

Разом нас...

(Закінчення зі стор. 12)

доларів. Імена усіх, хто складав у США кошти на підтримку „помаранчевої революції“, напевно, буде годі перерахувати! Пожертви зі США на Майдан склали 10 відс. усіх зібраних! І це не враховуючи тих коштів, які були спрямовані на підтримку голосуючих в Америці.

З надзвичайною вдячністю згадується гостинність парафіян Української православної церкви Святого Андрія і Української греко-католицької церкви Святої Тройці у Вашингтоні, які рано-вранці двічі приймали на сніданок клівлендців. Велика подяка упрямим та усім парафіянам цих церков, зокрема Валентині Забіяці і Миколі Ставничому, Ларисі Фонтані, Марійці Кулій і паніматці Марті Штепця, Гані Забіяці, Славі Француженко, Олі Матулі та іншим. Як рідних і близьких приймали групу з Клівленду на обід і у церкві Святої Родини. За це подяка о. Несторові Івасеву, Юркові Добчанському, Соні Данилюк, а також усім тим, хто допомагав гостинно приймати гостей. Незабутні враження залишилися від екскурсій по столиці США, які провели Христина Соневичка, Ксеня Йовик, Петро Федин-

ський. Українці в Америці взялися до активних дій не лише за тим, щоб віддати якнайбільше голосів за Віктора Ющенка. Нечувано розрухалася нова і стара еміграція після другої тури голосування, з початком „помаранчевої революції“ на Майдані, ніби відчуваючи, що це і є той вирішальний момент в українській історії, і треба допомагати, чим тільки можливо.

Віча на підтримку свободи, демократії і всенародно обраного кандидата В. Ющенка організував УККА у Нью-Йорку, Чикаго і Вашингтоні, їх провели місцеві організації і просто українці у інших містах і містечках США. 22 грудня, зранку, вашінгтонська громада розпочала пікетування Посольства України у США на підтримку Майдану. Організаторами були Ліля Остапенко і Михайло Даценко, Наталя Біленька, Марта Кривуцька, Тетяна Ясінська. Брала участь Богдан Радейко, Роман Понос та інші. Доречно зазначити, що у Вашингтоні активну участь в демонстрації перед Білим Домом взяли учні, батьки і вчителі школи українознавства імені Т. Шевченка на чолі з директором Теодором Цариком та отцями усіх трьох українських церков. Телерепортаж про те, що Вашингтон підтримує Майдан, зробив Зореслав Байдюк і відразу ж передав у Київ, на 5-ий канал телебачення. Цей

репортаж повторювали багато разів. Заклики українців Вашингтону „Ми разом, нас багато, нас не подолати!“ лунали в Києві і по всій Україні.

Всі учасники і організатори демонстрацій у Вашингтоні докладали величезних зусиль, але особлива подяка Михайлові Савкову і Богдану Урбанович за організацію потужної демонстрації на підтримку В. Ющенка і Майдану в незабутню середу, 24 листопада, перед посольствами України і Росії. Такі події залишаються в пам'яті назавжди і передаються дітям і онукам з покоління в покоління, як і найцінніший скарб, який кожен з нас має в серці, – щира любов до України.

У Клівленді на марш протесту зібралось понад триста осіб. Значну частину складали молоді люди – члени СУМА, Пласту, учні шкіл українознавства, також неорганізована молодь, небайдужа до долі України. Таку активність молоді відзначили журналісти місцевої преси. Клівлендська громада не обмежилася лише вічами протесту. Наступного після демонстрації дня у залі церкви Святої Тройці (УАПЦ) зібралось понад 600 осіб (особлива подяка за це о. Богданові Згобі, який не вагався братися до рішучих дій і надав таку можливість). Прямо у залі люди передавали грошову допомогу Україні, на підтримку народного

Президента В. Ющенка, збирали підписи під петиціями до Президента США Дж. Буша і до конгресменів США, писали листи до протестуючих на Майдані, щоб подякувати і підтримати їх словом, діти малювали малюнки. Також вирішили зібрати теплі речі і переслати їх на Майдан (подяка Романові Боднаруку за сприяння у вирішенні питання пересилання), і я був радий зустрітись під час мого перебування в Україні з комендантом наметового містечка, який підтвердив отримання посилок і висловив свою вдячність за таку підтримку.

Окремо треба відзначити усіх тих, хто поїхав до України. Ірця Грейвз з Вашингтону провела на Майдані у наметах багато днів, де захворіла на пневмонію. Інші, і таких були сотні, організовані УККА, поїхали спостерігачами на голосуванні 26 грудня. Слід згадати подружжя Кривуцьких з Вашингтону, Марту і Івася, які були спостерігачами у Кіровограді – в дільницях, де на попередніх виборах спостерігали чи не найбільшу фальсифікацію результатів. Завдяки їх самовідданим зусиллям – 26 грудня цього не сталося. Клівленд в Україні представляли д-р Вірослав Кость, д-р Юрій Яськів, Зеновій Крислатий, Нестор Лис, Дячун, Олесь Кулик, Андрій Футей.

Працівники Посольства України в США Потехін, Пархоменко, Щерба і Чумак у перший день після ганебної фальсифікації виборів, ставлячи під загрозу свою кар'єру, відверто висловилися проти кричущої сваволі влади в Україні. Напевно, мало кому відомо про роллю пересильної фірми „UPS“ у подіях „помаранчевої революції“. Особлива подяка Джесіці Фарго за виняткову допомогу і рішучість у вирішенні питання доставлення посвідчень спостерігачів. Без цього її втручання і активної допомоги було б неможливим слідкувати за дотриманням демократичних процедур виборів на закордонних виборчих дільницях у США. Доречно згадати і тих, хто не голосом виборця, а голосом журналіста доклався до справи перемоги демократії в Україні.

Це наші кореспонденти Зореслав Байдюк і Мирослава Гонгадзе, Лариса Мудрак і Олег Листопад з Києва, Іванка Клумпуш, Люба і Олесь Бережні, Сергій Куделя; кореспонденти газет „Вашінгтон Пост“ Пітер Фін, Джім Гейганд, Стефен Сестанович, Майкл МекФол, Фред Гаст, Євгенія Албац, Францес Стед Селерс, Данієл Вільямс, Надя Дюк, Чарлс Кровтгамер, Ліса Трейгер, Джексон Дел, Глен Кеслер, Анна Апельбойм, посол Ричард Голбрук, з „Нью-Йорк Таймс“ – Дж. Чайверс, „Шпігель“ – Юв Клузман, Волтер Маєр, Крістіан Неф і багато інших. До списку слід долучити державних секретарів Коліна Повела і Кондолізу Райса і їх заступника Полу Добрянську, сенаторів Карла Левіна, Річарда Лугара, Джона МекКейна та Гіларі Клінтон, які у різний спосіб доклали своїх зусиль до торжества справедливості в Україні.

Найщиріша подяка Богданові Футею, Надії МекКонел, президентові фундації „Україна – США“ з її чоловіком Робертом, Вірі Андрушків, Уляні Панчишин, Джону Куну, Дагу Кемпелу, Меріам Бетіс, Кенові Босонгу за налагодження плідних зв'язків між Україною і США протягом багатьох років.

Результат їх наполегливої праці ми бачимо тепер, після перемоги „помаранчевої революції“, коли Президент США Дж. Буш порівнює Президента В. Ющенка з першим Президентом США Дж. Вашингтоном, і каже, що український народ переміг мирним шляхом у боротьбі за демократію і свободу, за ті ж самі ідеали, „we hold dear“...

28 грудня я стояв на Майдані серед тисяч людей. Думками я був разом з мільйонами. Моє серце билось голодно, мої очі були повні сліз радости, а груди розпирала гордість за МОЮ НАЦІЮ: вибиту голодом і кулею, гнану, принижену і знесилену, але настільки могутню, щоб вже вкотре встати з колін. Тепер – назавжди!

І ШЛЯХИ СТАЮТЬ КОРОТШИМИ...

Тільки Аеросвіт Українські Авіалінії пропонує
безпосадкові рейси літаками Boeing 767
НЬЮ-ЙОРК – КИЇВ, КИЇВ – НЬЮ-ЙОРК

А також через Київ: Львів, Івано-Франківськ, Одеса,
Сімферополь, Донецьк, Дніпропетровськ, Харків,
Запоріжжя, Луганськ, Чернівці, Ужгород, Москва,
Санкт-Петербург, Мінськ, Кишинів, Рига, Баку, Ташкент,
Алма-Ата, Ашхабад, Тбілісі, Делі, Тель-Авів, Пекін,
Дубаї, Афіни, Софія, Белград, Бангкок, Каїр, Стамбул

AeroSvit **AeroSvit**
UKRAINE AIRLINES UKRAINE AIRLINES

1.888.661.1620, 1.212.661.1620

sales@aerosvit.us

або звертайтеся у Вашу агенцію

Вантажні перевезення

1.718.376.1023

express@aerosvitcargo.com

Новинка! Тепер у Вас є можливість замовити
і оформити білет на нашій веб-сторінці

www.aerosvit.com

Поезії Миколи Латишка

Микола Латишко народився в родині учителів на розлогих степах української Херсонщини. За ледве переживши Голод-геноцид 1932–1933 років, родина Латишків переїхала на Чернігівщину. Після Другої світової війни Микола в Німеччині, закінчив середню школу-гімназію, де мав змогу вивчати українську історію, літературу, а також оперний спів. Мав чудовий ліричний тенор. У 1949 році переїхав на постійний побут до Канади, де закінчив університет і працював у канадських школах, викладаючи фізико-математичні предмети. У вільний час співав на багатьох сценах Канади і США, а також писав вірші. Багато з його поезій насичені безмежною тугою і любов'ю за Україною і її боротьбою за самостійне, ні від кого не залежне існування.

Прапор над Києвом

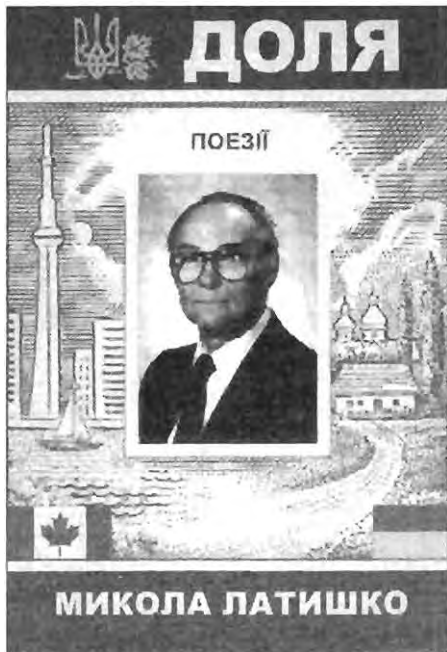
Над Києвом синьо-жовтий
Прапор повіває,
А на вулицях столиці
Весь народ співає.
„Ще не вмерла Україна”,
Ще народ сміється,
Бо ще серце українське
В його грудях б'ється.
Билось, б'ється й буде битись,
Ніхто не зупине,
Бо народ живе наш вічно,
Ніколи не згине!
Слава ж тобі, мій народе,
З духом „Заповіту”,
У ньому Бог і Його Правда,
А ми Його діти!

Гризе совість

Заперся й я на цю чужину
І без бажання, й без вини,
Лишив кохану Батьківщину,
І солов'їв, і всі лани.
Лишив Народ в біді і горі,
Щоб врятувати своє життя,
І матерів, і ясні зорі,
Тому й пишу ці каяття.
Прости мене, Вкраїно-Мати,
За рабські гени й почуття,
Що я не зміг Тобі віддати
І мою душу, і життя.

Симоненкові-поетові

Я зацікавився тобою
Через вірші твої сумні,
Ти не знайшов у них спокою
В твої бурхливі юні дні.
Багато в світі є поетів,
Та лише дехто знаний є.
В їхніх віршах немає злегів
Й твоє в них думання не б'є...
Твої вірші – наша сторожа,
Промінь надії у них є,
Лише думки, а сила Божа,
Лише слова, а воля є...
Твої слова надхненні Духом,
Твої думки –
це мудрість всіх віків,
Це шепіт уст, почутих вухом,
Це сміх і стогін козаків...
А все ж не всі тебе почули,
Не всіх і ти нас зрозумів,
Ми біль в душі тоді відчули,
Коли хвалив ти Москалів...
Можливо, так писав, бо мусів,
Можливо, дух твій заломивсь,
Коли навколо бачив трусів,
Як до Вкраїни ти моливсь...
А Україна – та молитва,
Вона про тебе пам'ята,
Хоч ще не скінчена битва,
Все ж битви ціль – для нас свята.

Не відкладай

Не відкладай сказати, що любиш,
Ані добро зробить для всіх,
Поки в очах огню не згубиш –
Молися за здоров'я їх.
Не забувай, що час проходить,
І день і ніч йдуть в забуття,
Кохання час усім відходить –
Такий кінець цього життя.
Не відкладай, коли весною
Ти можеш сіяти хліб і сіль,
Щоб вже зимовою порою
Задовольнити голодний біль.
Не забувай про друзів твоїх,
Якщо вони ще в тебе є,
Тож обніми і поцілуй їх,
Поки з любов'ю серце б'є.
Не відкладай сказати слово,
Що дасть Надію на життя,
Багато Віри і Любови –
Нектару Божого пиття...
Не забувай, що все на світі
Є лише мить, як усміх твій,
І що в наступному столітті,
Ти вже не будеш іти в бій...
Не відкладай! Якщо ти можеш,
Секунду щастя людям дай,
Ще ніж у землю їх положиш,
Не відкладай! Не відкладай!

Біль душі

І далі в Львові чути російську,
І в Києві, і в Самборі,
А де-не-де і українську
Чути в колгоспі на селі...
О! Де ж ви, націоналісти,
Оте ядро „Камеярів”,
Та наша іскра незгасима,
Що кров лила за Матерів?!
Чи, може, ви також по-руськи
„Язик” ламаєте щодня,
Чи полетіли десь, як „бузьки”,
В край далекі навмання?
Ви ж нахвалялись повернутись,
Щоб Україну будувать...
Щоб батько й мати відпочили,
А внуки стали керувать...
Щоб мову рідну врятувати
І діток знову навчати
Свої мови і пісень,
Ви ж обіцяли кожен день.
Що ж вами сталося так скоро?
Втратили пам'ять, чи роки,
Чи юність духу, чи бажання,
Чи так змінилися думки?
А там російська скрізь панує,
І той валусівський указ
Уліз у душі українців –
Вже не потрібний їм наказ...
Вже „добровільно” розв'язали
Мовну проблему назавжди,
„Общепонятним” розмовляють
Жінки, і діти, і діди...
Чи вартий той народ свободи,
Що добровільно в рабство йде?
Як іншим сміливим народам,

Чи й нам майбутність теж гряде?
Якби так всі ми діаспорці,
Замість тут жити на чужині
Вернулись разом в Україну
Вчити вкраїнську усі дні,
Тоді б ми тут не нарікали,
А тим там розум проявивсь,
Тоді б ми всі там працювали,
Щоб весь народ наш пробудивсь.

Створіння Боже

Присвячую доньці Наталі

Жінки – це є природа,
Життя надія на землі,
Дитя і Мати Божа,
Маяк майбутності в імлі.
І біль, і муки, і терпіння –
Заплата за любов твою,
Радість, і сльози, і моління –
Дитину бачучи свою...
Нема жінок – нема кохання,
Немає сенсу у житті,
Нема причини на бажання
Мужчинам бути на Пісті.
Іх Бог створив, як ту прикрасу,
Й веселку у дощі весни,
Й нектар життя для всього світу,
І усмішку мужчинам в сні.
Жінки – це ніжність й заохота,
Це три колони у сім'ї,
Це біль віків і мужність Гота,
Це Матері твої й мої.
Всякі жінки є в цьому світі,
Але без них – життя нема.
Вони, як бджілки працювати,
Чи це весна, чи це зима.
Без них любов є немислима,
Без них дітей й батьків нема,
Без них життя – порожня нива,
Із ними – день, без них – пітьма.
Жінки – створіння дивне, боже:
Носить Адамів новий плід,
Коли він йде кудись у війни,
Іти у пекло за ним вслід.
Живи ж, Природо, Жінко, Мати,
В тобі спасіння світу є,
Без тебе сміх і плач дитяти
І пульс життя нігде не б'є!

Калабаня

Норт-Порте мій, світу ти наш,
Гей, як тут тепло і мило,
Із дня на день пливе тут час
Свобідно, гарно, весело.
Калабаня, калабаня,
Тепла твоя вода,
Молодичко чорноброва,
Гарна твоя врода.
І так нам всім із року в рік
Життя летить вже журавлями,
Пройшов вже час „орлиних днів”
Кує зозуля нам вже днями...
Осередок, осередок,
Всі є тут старенькі,
А як музику зачують,
Скачуть, як маленькі...
Тут є Латишко, і Король,
І є Андрушко геніяльний,
І є Черняк, і є Черинь,
І д-р. Стецьків унікальний...
Калабаня, калабаня,
Тепла твоя вода,
Молодичко чорноброва,
Гарна твоя врода...

Доля незмінна

Чом ти в мене така гірка,
Доле ж, моя доле?
На чужину закотила
Перекотиполе...
Із воєнним гураганом,
А не вітром в полі,
І тепер я дідуганом
Не зміню вже долі...
Поможи ж мені дожити,
Боже, в цій чужині,
Хоч тут тіло буде гнити –
Душа – в Україні.

З книжки „Доля”

Книжки, надіслані до бібліотеки „Свободи”

Зенон Когут. „Коріння ідентичності” – студії з ранньомодерної та модерної історії України. Збірник статей відомого історика, директора Канадського інституту українських студій Альбертського університету З. Когута робить доступною для зацікавленої україномовної аудиторії важливу частину його наукового доробку. Ці статті написані впродовж 1977–2002 років. Видавництво „Критика“, Київ, 2004 рік.

Ірина Малашук. „Життєвий шлях однієї з багатьох” – спогади. Книжка незвична, бо написана звичайною жінкою, жити якій судилося в апокаліптичному ХХ столітті, обпаленому найжахливішою в історії людства війною, а також ураженому комуністичною і фашистською ідеологією. Авторка просто і щиро, довірливо і відкрито розповідає історію свого життя, а також своєї родини. Читач завважить, що через історію роду тут легко провести паралелі до історії народу – і саме в цьому найбільша цінність цієї книги. Видавництво „Арій“, Тернопіль, 2004 рік.

Юрко Тютюнник. „Революційна стихія. Зимовий похід 1919–20 рр.” – спомини. Науково-публіцистичне видання. Досвід боротьби є найдорожчим національним скарбом, і мусимо його передати вцілості молодшим поколінням. Книжку видано за сприяння Фондації ім. Івана Багряного (США). Видавництво „Універсум“, Львів, 2004 рік.

Фідель Сухоніс. „Портрети з рідного кореня” – оповідання, нариси, статті. До художньо-публіцистичного збірника увійшли публікації як попередніх, так і останніх років. Видавництво „Пороги”, Дніпропетровськ, 2005 рік.

Микола Невидайло. „Принеси часів смутенних” – вибрані твори. У запропонованих автором творах – живі спогади свідка нашої новітньої (підневільної) історії в художньому осмисленні з позицій українського патріотизму з наполегливою засторогою ніколи, ніколи, ніколи знову не потрапити в „братні” обійми, бо й вам буде лихо. Видавництво „Мистецька лінія”, Ужгород, 2005 рік.

Анізія Путько-Стех, Ярослав Стех. „Хрест любови” – збірник публіцистичних статей. Книга складається з трьох розділів. У першому подаються статті Анізії Стех, у другому і третьому – Ярослава Стех, які були надруковані у різні часи у різних виданнях. Видавництво „Пороги”, Дніпропетровськ, 2004 рік.

Народний музей „Бойківщина” м. Турка. „З вершин і низин” – вісник VIII конкурсу ім. Мирона Утриска. Представлено увазі читачів статті, уривки досліджень, окремі розділи з книг, зібраних на згаданому конкурсі. Видавництво „Камула”, Львів, 2004 рік.

Стефан Рожок. „Пражда, мистецтво, філософія” – книга роздумів мистця. Автор наводить чимало переконливих доказів для підкріплення певності своїх переконань і аргументації потреби світобачення через Боже навчання. 2002 рік.

Віталій і Володимир Клички – гордість України

НЬЮ-ЙОРК. – Ярослав Керницький – фотомистець і голова клубу прихильників братів Кличків в США – надіслав до „Свободи“ кілька світлин з бою 11 грудня 2004 року Віталія Кличка, які ми подаємо разом з іншими матеріалами з цієї теми.

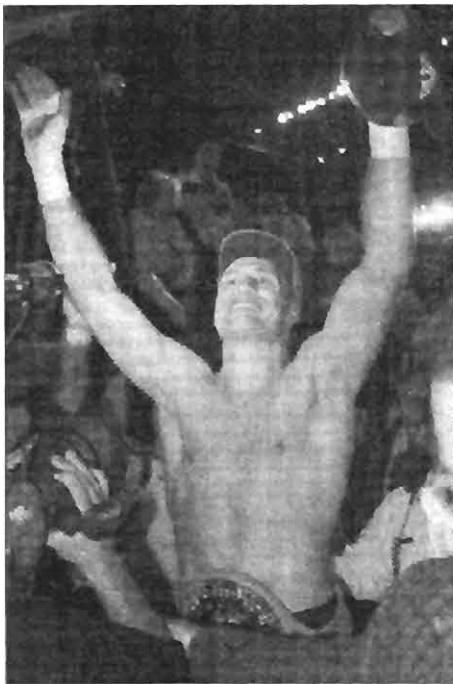
Віталій та Володимир Клички своїми спортивними досягненнями внесли відчутний вклад у поширення в світі позитивної інформації про Україну. Тепер обидва перебувають на вершині спортової майстерності. 23 квітня у Дортмунді має відбутися двобій Володимира Кличка з кубинцем Елісіо Кастіло. Віталій Кличко готується до бою з экс-чемпіоном світу в суперважкій категорії Гасимом Рахманом, який має зустрітися з Кличком на початку літа.

Ярослав Керницький – племінник відомого українського журналіста Івана Керницького (1913-1984). Іван Керницький (Ікер) народився 12 вересня 1913 року в Суходолі, повіт Бібрка. Почав друкуватися в 1933 році в львівському журналі „Наш прапор“, в редакції якого працював до 1939 року. В США працював в редакції „Свободи“ від 1949 року, пишучи щотижневі фейлетони „З наших буднів“. Видав чотири збірки фейлетонів, був постійним співробітником гумористичного журналу Едварда Козака „Лис Микита“.

Вітаємо п. Ярослава на сторінках „Свободи“!

Віталій Кличко і Ярослав Керницький на фотовиставці Я. Керницького в Українському Інституті Америки.

Віталій Кличко на рингу 11 грудня 2004 року

Брати Клички після перемоги Віталія в Лас Вегасі 11 грудня 2004 року в бою з Дені Вільямсом.

Іван Керницький в Українському Інституті Америки в 1960-их роках. Фото: архів У. Старосольської

Василь Каваціук

Брати Клички

Присвячую братам
Володимирові і Віталієві Кличкам

Кується перемога в щоденному труді,
А шлях до перемоги – у гострій боротьбі.
Та брат за брата станьмо і руку потисни
І на Кличків погляньмо – є прикладом вони.

Приспів:

Кличко! Кличко! Кличко!
Це радості й тривоги,
Кличко! Це єдності дороги
Кличко! Це клич до перемоги!
Кличко! Кличко!

І богатирська сила, і зріст богатирів
Хоч доля їх носила, а також їх батьків
Та в серці Україна була і є завжди
Ми браття-українці, з нас іншого не жди!

Приспів

І славу Україні несуть удвох брати
І в синьо-жовтий прапор огорнені завжди
Це світу чемпіони, з України вони.
І ми із ними станьмо, ми теж її сини.

Приспів

Зліва: Оксана Баюл, Віктор Петренко, Віталій Кличко, Волтер Назаревич на прийнятті 8 березня 2005 р.

Архів проф. Пилипа Шайди - в скарбниці волинської історії

ЛУЦЬК. - Державний архів Волинської області, якому я віддав 32 роки праці, налічує в своїх сховищах біля 1.5 млн. справ, серед яких зберігається багато безцінних документів. Серед цих скарбів є фонди двох відомих волян 3-за кордону - Наталі Тиравської з Сіднею, голови управи Товариства волян ім. Лесі Українки, і Пилипа Шайди - почесного професора

Волинського державного університету ім. Лесі Українки, збирача українського фолкльору, публіциста, науковця. Тут зберігається і величезна колекція україністики Австралії за 1950-1996 роки, переданої до архіву на моє прохання Степаном Радіоном з Мельбурну. Це, власне, найбільші колекції і фонди документів особового походження волинської діаспо-

ри, що зберігаються і широко використовуються нашими дослідниками і читачами.

Фонд професора Пилипа Шайди в хронологічних рамках 1945-2004 рр. налічує 63 справи. Цей фонд документів можна умовно розбити на дві складові частини: духовна спадщина самого професора і його жертовна праця в ім'я України і рідного народу, а також документи історичні джерела, які розповідають про власника фонду.

Безцінними в його фонді є листи видатних земляків, зокрема Іллі Онуфрійчука, голови управи Товариства „Волинь” та члена управи Інституту дослідів Волині у Вінніпезі, Канада, поета Олександра Неприцького-Грановського, члена спілки письменників України, науковця-журналіста Степана Радіона, професора Максима Бойка, професора Лева Биковського, церковних, громадських організацій.

В окрему течку зформовано листи професора до мене, історика-архівіста Володимира Рожка. Ці листи є найяскравішим свідком його наукових публіцистичних, благодійницьких і інших духовних зв'язків з Волинню, її науковими, культурно-освітніми установами. У фонді зберігається ціла низка документів про особисту велику жертовність Пилипа Шайди і

його дружини Софії для України.

Фонд документів особливого походження почесного професора Пилипа Шайди з Сан Пауло, США, є важливим джерелом в скарбниці нашої духовності.

Володимир Рожко

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ ПІВНІЧНОГО НЮ ДЖЕРЗІ

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в п'ятницю, 15 квітня 2005 р., о год. 2-й по пол.

в приміщенні Головної Канцелярії УНСоюзу
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

У загальних зборах зобов'язані взяти участь рішенням правом голосу члени управи окружного Комітету, конвенційні делегати та по два делегати наступних відділів:

25, 27, 37, 42, 70, 76, 133, 134, 142, 171, 172, 214, 234, 287, 322, 340

Гостей, членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

У нарадах візьмуть участь:

Стефан Качарай, Президент УНСоюзу
Христина Козак, Головний секретар УНСоюзу
Рома Лісович, Касир УНСоюзу
Евген Осціславський, радний УНСоюзу

За управу Округи:

Степан Вельгаш, голова
Дарія Семенен, секретар
Володимир Гончарик, касир

To KIV From:	L	B	S	P
Atlanta	577	734	835	1025
Boston	522	655	755	978
Chicago	575	735	835	985
Cleveland	605	705	805	995
Charlotte	564	715	815	980
Cincinnati	605	705	805	995
Denver	665	785	885	1065
Dallas	617	765	865	1045
Detroit	605	725	825	975
Ft. Lauderdale	615	735	835	1100
Houston	617	765	865	1045
Los Angeles	635	785	885	1065
Memphis	615	715	815	1055
Miami	596	740	840	1035
Minneapolis	615	755	855	1035
New Orleans	635	735	835	1100
NEW YORK	520	630	730	960
NEWARK	520	630	730	960
Orlando	635	735	835	1045
Portland	685	805	905	1085
Philadelphia	531	695	795	968
Phoenix	685	895	995	1135
Pittsburgh	545	675	775	1000
Raleigh	585	695	795	1055
San Diego	675	795	895	1075
Seattle	655	795	895	1075
S Francisco	655	795	885	1065
Salt Lake City	685	805	905	1085
St. Louis	635	735	835	1065
Tampa	635	735	835	1045
Wash DC	582	705	805	985

LOW: Jan 01 - Mar 31, Nov 01 - Dec 12, Dec 25 - Dec 31
BASIC: Apr 01 - May 19, Sep 01 - Oct 31, Dec 13 - Dec 24
SHOULDER: May 20 - Jun 12, Aug 15 - Aug 31
PEAK: Jun 13 - Aug 1

У ФЕДЕРАЛЬНІЙ КРЕДИТОВІЙ КООПЕРАТИВІ

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ЗБУДУЙ СВОЇ ЗАОЩАДЖЕННЯ ЗА РАХУНОК ВИСОКИХ ВІДСОТКІВ!

ПРОПОНУЄМО ВИСОКІ ВІДСОТКИ НА ОЩАДНОСТЯХ,
ЯКІ ДАЮТЬ ВАМ МОЖЛИВІСТЬ ЗБУДУВАТИ СВОЇ ЗАОЩАДЖЕННЯ СКОРІШЕ.

- ОЩАДНИСТЕВІ РАХУНКИ
- ЧЕКОВІ РАХУНКИ
- IRA РАХУНКИ
- СЕРТИФІКАТИ РІЗНОГО ТЕРМІНУ

НЕЗАЛЕЖНО ЯКИЙ ВИД ЗАОЩАДЖЕНЬ ВИ ВИБЕРЕТЕ, ВИ ОТРИМАЄТЕ ВИСОКІ ВІДСОТКИ, ПЛЮС ПЕРСОНАЛЬНУ ТА КОНФІДЕНЦІЙНУ ОБСЛУГУ.

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ДО НАС СЬОГОДНІ НА:

(212) 473-7310

ГОЛОВНЕ БЮРО:
108 SECOND AVE NEW YORK
NY10003
TEL: 212 473-7310
FAX: 212 473-3251

ФІЛІА В КЕРТОНКОНІ:
6325 ROUTE 209 KERTONKON, NY12446
TEL: 845-626-2938
FAX: 845 626-8636

ФІЛІА В ЮНІОНДЕЙЛ:
226 UNIONDALE AVE, UNIONDALE NY 11553
TEL: 516 565-2393
FAX: 516 565-2097

ФІЛІА В АСТОРІІ:
32-01 31ST AVE ASTORIA NY 11106
TEL: 718 626-0506
FAX: 718 626-0458

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
SELFNYFCU @AOL.COM

ІНТЕРНЕТ:
WWW.SELFRELIANCENY.ORG

ПОЗА НЬЮ ЙОРКОМ ДЗВОНІТЬ БЕЗКОШТОВНО:
1-888-SELFREL

300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040

Tel.: (973) 763-8778

ROXOLANAInternational Trade, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com**ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:****МОРЕМ • АВІА**

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8665
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.Додаткова оплата за доставку – \$10 – Західна Україна; \$15 – Східна Україна
Телефонуйте безкоштовно:**1-888-PAKUNOK (1-888-725-8665)****Roxolana Travel**

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення)
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

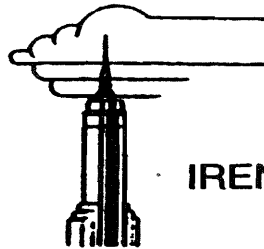
Roxolana Money Service

В Україні:	ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ	
\$100 - \$8	\$500 - \$25	\$900 - \$45
\$200 - \$14	\$600 - \$30	\$1000 - \$50
\$300 - \$18	\$700 - \$35	\$1500 - \$75
\$400 - \$20	\$800 - \$40	\$2000 - \$100

Маємо ліцензію на пересилку доларів.

Також пересилаємо в інші країни

- Доставка \$10 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕХарчовий пакунок
„Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
салати – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.**IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.**The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665**УКРАЇНСЬКА БУДІВЕЛЬНА ФІРМА**

1. Більше ніж 25 років будівельної практики.
2. Говоримо по-англійськи і по-українськи.
3. Забезпечені повністю страхівкою.
4. Будуємо на нашій або на Вашій площі.
5. Високо кваліфіковані працівники.

Будуємо в North Port, Venice, South Venice, Englewood.

ІГОР ГРОНЬ,
президент
(941) 270-2413**ЛЮБОМИР ЛУЖНЯК,**
заст. президента
(941) 270-2411**TRIDENT DEVELOPMENT CORPORATION****ПАЧКИ В УКРАЇНУ****DNIPRO CO.**

В наших крамницях можна придбати авіаквитки в Україну та з України, зробити візи до України.

До вибору 99 візців хусток!

Телефонні картки: 100 хв. розмови із Україною за \$10.

NEWARK, NJ688 Sanford Ave
Тел.: (973) 373-8783
(888) 336-4776**CLIFTON, NJ**565 Clifton Ave
Тел.: (973) 916-1543**PHILADELPHIA**1801 Cottman Ave
Тел.: (215) 728-6040**Відеокасети „Я їду в президенти“
„ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ“
та „ІНАВГУРАЦІЯ“**

можна замовити за адресою:

Petro Vashchuk, 10387 Valley Forge Dr.,
Apt. 212, Parma Hts., OH 44130**(440) 885-2272, (440) 532-9418**

e-mail: kozakpetro@yahoo.com

Ціна кожної 25 дол. з пересилкою.

KOZAK CONSTRUCTION, Co.

Ремонуємо і переробляємо хати, помешкання, пивниці, паркети, кафлі, шідрак, шпалювання, малювання.

Тел.: (201) 437-3227 • (646) 279-1910

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

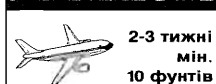
Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

**ВИБИРАЮЧИ ПОДАРУНОК
РІДНИМ І ЗНАЙОМИМ –
ВИБЕРІТЬ „СВОБОДУ“
НАЙСТАРІШИЙ І НАЙБІЛЬШ
ШАНОВАНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ЧАСОПИС В ДІАСПОРІ
Передплата на рік лише 55 дол****LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036**PACKAGES TO UKRAINE**

BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМмінімум
10 фунтів**ЛІТАКОМ**2-3 тижні
мін.
10 фунтів**ДОЛЯРИ**Пересилка
і
доставка**ЕЛЕКТРОНІКА**

220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.

Відправляємо і полагоджуємо митні справи.

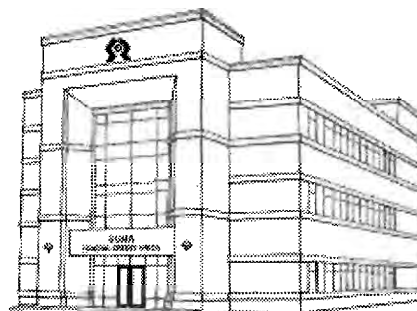
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

Український Народний Союз**Ukrainian National Association, Inc.****Низькі
Рати!****УНСоюз уділяє
своїм членам****по доступних
відсотках****Гіпотечні позижки*******MORTGAGES*******Потелефонуйте сьогодні!****(800) 253-9862 дод. 3036****ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА СУМА****ЦЕ НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ
ВАШИХ ОЩАДНОСТЕЙ!****914-220-4900****1-888-644-SUMA**

НЕ ТРАТЬТЕ ЧАСУ! НИЗЬКІ РАТИ!

ПЕРЕФІНАНСОВУЙТЕ ГІПОТЕЧНІ ПОЗИКИ!

МИ ЧАСТИННО ПОКРИВАЄМО КОШТИ НА

ДОДАТКОВІ МОРГЕДЖІ НА ВЛАСНІ ДОМИ (HELOC)
МОРГЕДЖІ З РУХОМИМИ ВІДСОТКАМИ (ARM)Головне бюро
Main Office

125 Corporate Blvd

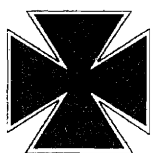
Yonkers, New York 10701-6841

• Tel: 914-220-4900 Fax: 914-220-4090

• E-mail address: SUMAYONFCU@AOL.com

• 1-888-644-SUMA

Філія в Йонкерсі
Yonkers Branch
301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936Філія в Спрінг Вали
Spring Valley Branch
16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335Філія в Стемфордї
Stamford Branch
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-696-0498
Fax: 203-696-0498

Ділимося з громадою сумною вісткою, що 23 березня 2005 р. в Торонто, Онт., по довгій недужі помер член основник, адміністратор та довголітній член Видавничого комітету „Літопису УПА“

бл. п.

МИХАЙЛО ФЕДАК – „СМИРНИЙ“

Нар. 9 березня 1924 р. в с. Роп'янка Короснянського повіту на Лемківщині. Член ОУН, організатор підпільної мережі в Західній Лемківщині, Районовий провідник 2-го району в Надрайоні „Верховина“. В 1948 р. рейдом прибув до Західної Німеччини і як кур'єр повернувся знову до краю у 1949 р. Активний в Об'єднанні Лемків Канади, в Об'єднанні Колишніх Вояків УПА США і Канади та в Об'єднанні Педагогів Канади. Голова Шкільної Ради в Торонто.

Залишив у глибокому смутку: дружину МАРІЮ, сина МСТИСЛАВА-ТЕОДОРА та дочку МИРОСЛАВУ ДЯКУН з внуками. Похований на Park Lawn цвинтарі в Торонто.

Вічна Йому пам'ять!

Видавництво „Літопис УПА“
P.O. Box 97, Stn. „С“,
Toronto, ON M 6J 1M7, Canada

„Ми не розлучались з тобою, Україно...“

Пам'яті письменниці Марії Гарасевич

Якщо не дійду я до Тебе з чужини,
Проросту я колоссям,

зерно сиплячи.

Ми не розлучались з тобою,
Україно,

Хоч і відлетіли

в журавлів ключі.

Марія Гарасевич

Замело білим снігом місто, засипало дороги і шляхи, холодний зимовий вітер сумно сповіщав, що в ніч на 27 грудня 2004 року згасло життя Марії Білоус-Гарасевич, літературознавця, літературного критика, журналістки і письменниці. Вона народилася 14 жовтня 1918 року в Знам'янці, в Україні. Походила з родини, де домінувала інженерно-технічна освіта. Батько визнавав лише точні науки, щодо гуманітарних, хоч і любив, але не був їх прихильником як професії для своїх дітей, бо в той час це була велика небезпека. „Моя мама, – казала М. Гарасевич – мала найбільш поетичне сприйняття світу, яке мені зустрічалось на життєвому шляху“.

В 1936 році М. Гарасевич закінчила середню школу і, як відмінниця, мала право вступу до університету без вступних іспитів. Того ж року вступила в Київський державний університет ім. Т. Шевченка на філологічний факультет, який закінчила успішно в 1941 році з дипломом філолога.

В роки війни працювала завідувачем педагогічної частини середньої школи, інструктором-методистом і завідувачем методичного кабінету на Північному Кавказі. Після повернення в Україну зустрілася з майбутнім чоловіком Богданом Гарасевичем і в січні 1944 року вони одружилися в Коломиї та виїхали до Німеччини. Там М. Гарасевич розпочала свою літературну працю як літературний редактор. В 1949 році емігрувала до Америки та почала свою творчу працю. Спочатку працювала в школі українознавства, але незадовго виїшла на ширшу літературну арену.

Літературну діяльність М. Гарасевич для українського суспільства треба поділити на дві частини – академічні літературні доповіді, коли вона одна виконувала цілий літературний вечір („Сучасна поезія в Україні“, „Сатира і гумор у сучасній Україні“, „Джон Стейнбек“, „Софія Парфанович“ та інші).

До другої належать літературні вечори для письменників з її допомогою та художнім читанням творів даного письменника виконавцями.

Здебільшого, на таких вечорах були присутні і самі письменники – Улас Самчук, Олекса Веретенченко, Яр Славутич, Федір Одрас, Софія Парфанович.

М. Гарасевич була автором понад 150 праць, які були опубліковані протягом останніх 40 років. Це літературно-критичні статті, рецензії, есеї, літературні розвідки, огляди, літературні портрети та статті про мистців образотворчого та музичного світу.

Мені пощастило працювати з М.

Св. п. Марія Гарасевич

Гарасевич довгі роки, брати участь в усіх літературних вечорах від самого початку – я пізнала її ближче як літератора і як людину.

У неї було ніжне серце, сповнене любов'ю до кожного. У всьому відчувалася щирість і любов. Її світогляд – широкий, знання – великі. Її світосприймання – реальні та повні лірики і романтизму, оптимізму і почуття гумору. М. Гарасевич відзначалась вимогливістю до інших і, водночас, була прикладом працьовитості, організованості і точності.

Наші письменники високо оцінюють працю М. Гарасевич – її літературно-критичні писання. Олекса Веретенченко, Яр Славутич, Теодор Курпіта, Анатолій Юриняк присвятили їй свої твори. Цінували її особливо за те, що вона вміла проникнути в людську душу, зрозуміти її і відчувати у їхній творчості.

Із 50-их років М. Гарасевич стає відомим літературним критиком, і поруч з цією складною працею 25 років була членом журі світового літературного конкурсу ім. Івана Франка в Чикаго. Член Спілки письменників України, лавреат премії Фонду ім. Тараса Шевченка „В своїй хаті своя правда, і сила, і воля“, член об'єднання українських письменників в екзилі „Слово“. Ініціатор і довголітня голова Комітету сприяння українській демократичній пресі в Україні.

М. Гарасевич – автор трьох томів книжки „Ми не розлучались з тобою, Україно“, а її ім'я стало відоме в Америці, Канаді і по всій Україні.

Марія Гарасевич залишилася в нашій пам'яті українкою-патріоткою, життя якої найкраще характеризують слова поета Івана Франка: „Все, що мав у житті, він віддав для одної ідеї. І горів, і снів і страждав, і трудився для неї“.

Христина Годів-Юзич

Ділимося з громадою сумною вісткою, що 23 березня 2005 р. в Торонто, Онт., по довгій недужі помер член основник, адміністратор та довголітній член Видавничого комітету „Літопису УПА“

бл. п.

МИХАЙЛО ФЕДАК – „СМИРНИЙ“

Нар. 9 березня 1924 р. в с. Роп'янка Короснянського повіту на Лемківщині.

Член ОУН, організатор підпільної мережі в Західній Лемківщині, Районовий провідник 2-го району в Надрайоні „Верховина“. В 1948 р. рейдом прибув до Західної Німеччини і як кур'єр повернувся знову до краю у 1949 р. Активний в Об'єднанні Лемків Канади, в Об'єднанні Колишніх Вояків УПА США і Канади та в Об'єднанні Педагогів Канади. Голова Шкільної Ради в Торонто.

Залишив у глибокому смутку:

дружину – МАРІЮ,
сина – МСТИСЛАВА-ТЕОДОРА
дочку – МИРОСЛАВУ ДЯКУН з внуками.

Похований на Park Lawn цвинтарі в Торонто.

Вічна Йому пам'ять!

Головна Управа

Об'єднання Колишніх Вояків УПА в США і Канаді

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn, Manager

NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням Тлінних Останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

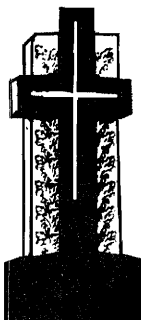
ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник

(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

У глибокому смутку повідомляємо, що в суботу, 19 березня 2005 р. відійшов у вічність, прийнявши найсвятіші Тайни і Оливопомазання наш найдорожчий **ЧОЛОВІК, БАТЬКО та ДІДУСЬ**

бл. п.

д-р ІВАН ДІДЮК

нар. 6 червня 1917 р. в с. Криволукі, Тернопільської обл.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 23 березня 2005 р. в церкві Христа Царя в Бостоні, а відтак на українській католицькій ділянці на цвинтарі св. Йосифа в Бостоні.

Покійний був ініціатором і головою Товариства за Патріархат, Бостонський відділ, головою Українського Патріархального Товариства – відділ в Бостоні, меценатом ФКУ, організатором відділу ФКУ в Бостоні і його головою.

Об'єднав школи української православної і католицької парафій в одну Українську Рідну Школу в Бостоні, був членом Централі Українських Кооператив у Чикаго, головою, а останньо членом управи Українського Лікарського Товариства, відділ Нью Інгленд.

Покійний був членом управи відділу УККА в Бостоні, членом управи Комітету Української Католицької церкви, довголітнім головою Дирекції Українського Народного Дому в Бостоні, головою, останньо заступником голови Товариства „Провидіння“, відділ у Бостоні.

Іван Дідюк був членом управи Окружного комітету відділів УНС в Бостоні, головою Наукового Товариства ім. Шевченка, відділ у Бостоні. Під час своєї діяльності в Бостоні зібрав на різні українські харитативні цілі майже 1,000.000 дол.

Залишив у глибокому смутку:

дружину – ОСИПУ
доньок – д-р МАРІЮ ТЕРЕСУ
– ХРИСТИНУ АННУ з мужем ІВАНОМ і дочкою СОФІЄЮ
синів – ІВАНА ЙОСИФА
– МИХАЙЛА САМУІЛА
родину в Канаді і в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів родина просить бажаючих складати пожертви в пам'ять Покійного на будову монастиря Сестер Пресвятої Родини в Гошеві, де він був головою Організації по збірці коштів. Пожертви можна складати на conto:

Sisters of the Holy Family, Account No. 10520792,
c/o Ukrainian Federal Credit Union,
107 Eastern Avenue, Dedham, MA 02026.

З великим сумом сповіщаємо українську громаду, що у понеділок, 28 березня 2005 р. близько 8-ої год. ранку, у шпиталі „Белев'ю-Центр“ в Нью-Йорку, відійшла у вічність на 87-му році життя довголітня мовна редакторка газети „Національна Трибуна“

св. п.

ГАЛИНА ЄНСЕН (ПОЛТАВА)

ПАНАХИДИ відбулися у середу, 30 березня, і четвер, 31 березня, в похоронному заведенні Петра Яреми при 7-ій вул. і Авеню А в Нью-Йорку.

ПОХОРОН у п'ятницю, 1 квітня з православної церкви Всіх Святих, при 11-ій вул. у Нью-Йорку, опісля на цвинтар св. Андрія Первозваного у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Спочила Покійна вічним сном поруч свого улюбленого мужа, поета Леоніда Полтави. Нехай сніться їй рідні береги Дніпра, на яких виросла, та вчувається шум дніпрових хвиль і подих степів.

Покійна залишила в безмежному смутку:

доньку – ДАРІЮ ДИКУ
сестер – НАДІЮ і МОТРІЮ з родинами в Дніпропетровській області, Україна
родину – КОХАЛЕВИЧІВ у Львові.

Вічна їй пам'ять!

Всіх бажаючих скласти пожертви на нев'янучий вінок в пам'ять св. п. Галини Єнсен (Полтави) просимо висилати чеки з поміткою:

1. На Видавничий Фонд Леоніда Полтави.
2. На Пресфонд „Національної Трибуни“.

Чеки висилати до „National Tribune“
на адресу: 136 Second Avenue, New York, NY 10003.

У глибокому смутку ділимося болючою вісткою з рідними і знайомими, що 24 березня 2005 р. о год. 12:30 ранку відійшла від нас у Божу вічність наша незабутня **ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ**

бл. п.

МЕЛАНІЯ ЛІДІЯ ГРАБАРЧУК

нар. 29 червня 1923 р. в Дунаїв, Україна.

ПАРАСТАС і ПАНАХИДА відбулися в понеділок, 28 березня 2005 р. у Mgrrocco Funeral Home, 470 Colfax Ave., tel.: (953) 249-6111, Clifton, NJ.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 29 березня 2005 р. о год. 11-й ранку в українській католицькій церкві св. о. Миколая в Пасейку, Н. Дж., а відтак на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку залишилися:

муж	– д-р ЄВГЕН
син	– д-р ЄВГЕН з дружиною ДАНОЮ і сином ЄВГЕНЧИКОМ
доньки	– РОМАНА ПОПІВНА з мужем СТЕНТОНОМ і сином МИХАСЕМ
	– ІРЕНА ЛІДІЯ МАЦКО з мужем ВОЛОДИМИРОМ і доньками МЕЛАНІЄЮ і КАЛІНОЮ
сестри	– ДАРІЯ СІРКО з родиною
	– ЛЮБА КОВАЛЬЧУК з родиною у Львові
кузин	– БОГДАН КАЧОР з родиною
опікунка покійної Лідії	– ТОСЯ ГАМБАЛЬ.

Вічна їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 19 березня 2005 р. відійшла у вічність, проживши 93 роки наша найдорожча **МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ**

бл. п.

ЯРОСЛАВА МАРІЯ АВРАМЧУК

ПАРАСТАС відбувся в п'ятницю, 1 квітня 2005 р., о год. 7-й веч. в похоронному заведенні в Кергонксоні, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться 2 квітня 2005 р. о год. 10-й ранку, в церкві св. Трійці, в Кергонксоні, а відтак на цвинтарі св. Трійці в Кергонксоні, Н.Й.

Залишились у глибокому смутку:

доньки	– МАРТА САВКА з мужем ВАЛЕРЯНОМ
	– д-р ІЯ КЛИМ з мужем РУДОЛЬФОМ
внуки	– БЕАТРИКС ЛЕВИЦКА
	– д-р ПЕТРО КЛИМ
	– ІЛІЯНА САВКА
правнучка	– КСЕНІЯ ЛЕВИЦКА
родина в Україні.	

Вічна їй пам'ять!

*За мову і зміст
посмертних оголошень подяк
редакція не відповідає*

У смутку повідомляємо, що у вівторок, 22 березня 2005 р. упокоївся в Бозі на 93-му році життя в Джерзі Ситі, Н. Дж.

бл. п.

МИХАЙЛО КОВБАСНЮК

нар. в Орів, Україна.

Був членом Українського Народного Дому, Українського Конгресового Комітету Америки, Українського Народного Союзу і Просвіти.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися з похоронного заведення Riotto Funeral Home, Jersey City, NJ у четвер, 24 березня 2005 р. о год. 9-й ранку.

СЛУЖБА БОЖА була відправлена в церкві свв. Петра і Павла о год. 10-й ранку.

Похорон відбувся в суботу, 26 березня 2005 р. на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

У смутку залишилися:

дружина – НІНА з дому ПІНЧУК
сини – БОГДАН з дружиною МАРІЙКОЮ
– ПЕТРО з дружиною НАТАЛКОЮ
– ВОЛОДИМИР з дружиною ЗОРЯНОЮ

10 внуків

13 правнуків

та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Співчуття пересилати на e-mail riottofh.com

В пам'ять Покійного Михайла можна складати пожертви на Сумівські Табори в Elenville, NY або на організацію медичної допомоги Україні ЕМАУ

Пожертви пересилати на адресу:

Walter Kovbasniuk, 236 Bee Meadow Pkwy, Whippany, NJ 07981.

В ПЕРШУ ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого і незабутнього
ТАТА, ДІДУСЯ і ПРАДІДУСЯ

бл. п.

ІВАНА ВІШКИ

будуть відправлені

СВЯТІ СЛУЖБИ БОЖІ

у суботу, 9 квітня 2005 р.

у слідуючих церквах:

- свв. Апостолів Петра і Павла в Джерзі Ситі, Н. Дж. о год. 10-й ранку;
- св. Йосифа, в Чикаго, Ілл., о год. 8-й ранку.

Про молитви за душу Покійного
просять діти, внуки і правнуки.

Ділимося сумною вісткою, що 13 березня 2005 р. відійшов від нас у вічність наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

МИХАЙЛО АГАЦУК

нар. 22 листопада 1923 р. в с. Космирин, Тернопільська обл.

Був активний в українській громаді у Фінікс, Арізона.
Належав до ОУН, УПА та Дивізії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться пізніше в Україні.

Залишив у глибокому смутку:

дружину – ГАЛИНУ
дочку – СУЗАННУ з мужем ПАВЛОМ
сина – ТАРАСА з дружиною ГЛОРІЄЮ
внуків – ГРИГОРІЯ
– СТЕПАНА з дружиною ДЖЕНІ
– КЕРЕН
сестру – АННУ в Україні та ближчу і дальшу родину.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 25 березня 2005 р. відійшов у вічність наш найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДО

св. п.

ЙОСИФ ГРИЦКОВЯН

нар. 27 січня 1921 р. в селі Березка, пов. Лісько
учасник боротьби УПА на рідних землях.

ПАРАСТАС був відправлений в понеділок, 28 березня 2005 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у вівторок, 29 березня 2005 р. о год. 9-й ранку в церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Залишені в глибокому смутку:

дружина – АННА
дочки – НАТАЛЯ з чоловіком ЗЕНОНОМ
– МАРІЯННА з чоловіком АНДРІЄМ
– ІВАНКА з чоловіком МИХАЙЛОМ
внуки – ЙОСИФ
– ЛІСА з чоловіком ЙОСИФОМ
– МИХАСЬ
– ТАТІЯНА
– АНДРІЙКО
– МИХАСЬ
– АЛЕКС

сестри – КАТЕРИНА з родиною
– АННА з родиною

та ближча і дальша родина в Америці, Польщі і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Бажаючих вшанувати пам'ять Покійного, родина просить складати пожертви на: St. Volodymyr Ukrainian Catholic Church,
447 High Road, Glen Spey, NY 12737.

ПРЕЗИДІЯ СЕРЕДОВИЩА УКРАЇНСЬКОЇ ГОЛОВНОЇ
ВИЗВОЛЬНОЇ РАДИ і ПОЛІТИЧНА РАДА ОУНз
діляться сумною вісткою з членами й українським громадянством,
що після довгої недуги, 25 березня 2005 р. у Торонто, Канада, на 81 році багатотрудивого життя, перенісся у Божу вічність

бл. п.

МИХАЙЛО ФЕДАК (СМИРНІЙ)

нар. в селі Роп'янка, повіту Кросно, що на Лемківщині.

У Криниці, в 1943 р. закінчив „Учительський семінар“. У 1944 р. включився у лави Української Повстанської Армії, а 1947 р., рейдом зі своєю групою повстанців, пробився до Західної Німеччини. Довголітній член ОУН, ОУНз і Середовища УГВР. Колишній директор „Святомиколаївської школи“ і голова „Рідної школи“ у Торонто. Основник друкарні „Київ“ і співпрацівник „Літопису УПА“.

Дружині Марії, дочці Мирославі і синові Мстиславу
складаємо глибоке співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

РЕКЛАМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3039)
Fax: (973) 292-0900

ОКСАНА ТРИТЯК
Професійний продавець
забезпечення УНС
OKSANA TRYTJAK
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280 Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 292-9800 (Ext. 3071) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: OKRYS@YAHOO.COM

L. Kulynych Cinematic Experience
Specializing in Filming
Ukrainian Weddings and Special Events
Web.: www.UkrainianWeddings.com
Tel.: 1 (917) 848-8437

КАРДІОЛОГ
ПЕТРО ЛЕНЧУР, MD, FACC

Board Certified: Cardiovascular Disease, Interventional, Nuclear Cardiology and Internal Medicine.
Єдиний україномовний „Interventional” кардіолог в NY і NJ.
НОВІ КАРДІОЛОГІЧНІ ЦЕНТРИ
Всі основні обстеження проводяться в двох зручно розміщених сучасних офісах
776 E. Third Ave. 1432 Hylan Blvd.
Roselle, NJ 07203 Staten Island, NY 10305
(908) 241-5545 (718) 351-9292

APON RECORD CO., Inc.
P.O. Box 3082 Long Island City,
NY 11103 • Tel.: (718) 721-5599
NEW VHS HISTORY OF UKRAINE
ПРИСЯГА ТА ПРОМОВА ПРЕЗИДЕНТА
УКРАЇНИ – ВІКТОРА ЮЩЕНКА
VHS Apon-2008 – 2 год. 20 хв.
Ціна з пересилкою – 35 дол.
ПОМАРАНЧЕВА РЕВОЛЮЦІЯ В УКРАЇНІ
APON-2009 – 1 год. 20 хв.
Ціна з пересилкою – 28 дол.
ІНАВГУРАЦІЙНИЙ КОНЦЕРТ
APON-2010 – 1 год. 20 хв.
Ціна з пересилкою – 28 дол.
До кожного відео додаємо
аудіо-касету безкоштовно.

ARKA
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P.O. Box 1028, New York, NY 10276

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ
КУЗЕМЧАК
КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ
В НАСЛІДОК АВАРІЙ
✓ на роботі
✓ автомобільних
✓ в публічних місцях
✓ лікарських помилок

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all ages
throughout the United States and Canada.
For information send a self-addressed
stamped envelope to: Single Ukrainians
P.O. Box 24733 Phila., Pa. 19111
TEL.: (267) 784-5019

FATA MORGANA
Музика для всіх: весілля, забори, концер-
ти, фестивалі і приватні прийняття.
Тел. до Олексія: (609) 747-1382 або
e-mail: ok1band@yahoo.com
website: www.fata-morgana-band.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА“
Музика на весілля, забори, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail: dumamuse@aol.com

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983
• Серйозні персональні пошкодження
• Купно, продаж нерухомостей
(Real Estate and coop-closings)
• Репрезентування комерційної
діяльності
• Securities arbitration
• Розводи
• Заповіти-офіційні завірення
157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу
про відшкодування
А ТАКОЖ:
• ВОДИННЯ під впливом алкоголю
• КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
• ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
• ШТРАФИ
• РОЗВОДИ
• ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ
WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

Regata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St. #1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220
ECONOMY AIRFARES
Львів
675 дол. + tax (round trip)
480 дол. + tax (one way)
Київ
549 дол. + tax (round trip)
380 дол. + tax (one way)
Restrictions Apply

KARPATY TRAVEL121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario Canada M6S 2Y4**1-800-265-7189****в Торонто (416) 761-9105**e-mail: nsemczys@aol.com**ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ**
ПРОДУКТОВІ НАБОРИ
ЛИСТИ ТА ДОКУМЕНТИ**НАДІЙНО І ШВИДКО до рук адресата**
в Україні, Польщу та інші держави**ПОДОРОЖНІ**
ПОСЛУГИ**ВІЗИ • АВІАКВИТКИ****ЗАПРОШЕННЯ до Канади і США**
СТРАХУВАННЯ ПОДОРОЖУЮЧИХ**НАЙДЕШЕВШІ МІЖНАРОДНІ**
ТЕЛЕФОННІ РОЗМОВИ**Пам'ятайте – як посилати, літати, чи телефонувати – то тільки через КАРПАТИ!**